

u/r generalnom sekretaru Skupštine Crne Gore

CRNA GORA SKUPŠTINA CRNE GORE	
PRIMLJENO: 15. IV 20 14 GOD.	
KLASIFIKACIONI BROJ VEŠTAČENJE: 00-13/14-81	
EPA:	
SKRACENICA:	PRILOG:

Zahtjev za pristup informacijama

melc

Molim Vas da agenciji Associated Press, na osnovu Zakona o slobodnom pristupu informacijama, dostavite dokumentaciju i zalogučke ~~odgovore~~ Komisije za prikupljanje informacija o otuci putnika iz voza 671 izvršenoj u Štrpcima 27. februara 1993. godine, koju je formirala Skupština Crne Gore. Takođe bi nam bilo korisno i dobiti sve odluke ili deklaracije Skupštine Crne Gore vezane za slučaj "Štrpci". S nadom da ćete izaci u susret našem zahtjevu, srdačno Vas pozdravljamo.

PREDRAG MILIĆ
DOPISNIK ASSOCIATED PRESS
ZA CRNU GORU

ADR: BULEVAR MIHAILA JALICA 4
PODGORICA
CRNA GORA

TEL : 069 070 138
e-mail : pedramilic1@gmail.com

 Црна Гора
СКУПШТИНА ЦРНЕ ГОРЕ
ПРИЈЕМНА КАНЦЕЛАРИЈА
Подгорица, 14. IV 2014

Skupština Crne Gore

Generalni sekretar

Broj: 00-41/14-81/3

Podgorica, 29. april 2014. godine

Skupština Crne Gore, na osnovu člana 30 stav 1 Zakona o slobodnom pristupu informacijama („Sl. list Crne Gore“, br. 44/12), postupajući po zahtjevu dopisnika Associated Pressa za Crnu Goru Predraga Milića iz Podgorice, Bulevar Mihaila Lalića br. 4, br. 00-41/14-81 od 15. aprila 2014. godine, radi pristupa informacijama, donosi

R J E Š E N J E

Usvaja se zahtjev za pristup informacijama dopisnika Associated Pressa za Crnu Goru Predraga Milića iz Podgorice, br. 00-41/14-81 od 15. aprila 2014. godine, koji se odnosi na dokumentaciju Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika iz voza 671 izvršenoj u Štrpcima 27. februara 1993. godine, koju je formirala Skupština Crne Gore, i na ostalu dokumentaciju u vezi sa slučajem „Štrpci“.

Pristup informacijama iz stava 1 dispozitiva ovog rješenja ostvariće se dostavom kopija informacija, neposredno na adresu podnosioca zahtjeva.

Žalba protiv ovog rješenja ne odlaže njegovo izvršenje.

O b r a z l o ž e n j e

Dopisnik Associated Pressa za Crnu Goru Predrag Milić iz Podgorice podnio je Skupštini Crne Gore zahtjev za pristup informacijama, br. 00-41/14-81 od 15. aprila 2014. godine, kojim je tražio da mu se omogući pristup informacijama – dokumentaciji i zaključcima Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika iz voza 671 izvršenoj u Štrpcima 27. februara 1993. godine, koju je formirala Skupština Crne Gore, i svim odlukama ili deklaracijama Skupštine Crne Gore vezanim za slučaj „Štrpci“.

U postupku po zahtjevu, Skupština Crne Gore je utvrdila da posjeduje tražene informacije, opisane u stavu 1 dispozitiva rješenja, te da se u istim ne nalaze podaci čijim

bi se objelodanjivanjem ugrozio neki od interesa iz člana 14 Zakona o slobodnom pristupu informacijama, pa nalazi da zahtjev treba usvojiti kao osnovan, u skladu sa članom 13 Zakona o slobodnom pristupu informacijama.

Žalba na rješenje ne odlaže izvršenje, shodno članu 36 Zakona o slobodnom pristupu informacijama.

Na osnovu izloženog, odlučeno je kao u dispozitivu rješenja.

PRAVNA POUKA: Protiv ovog rješenja može se izjaviti žalba Agenciji za zaštitu podataka o ličnosti i pristup informacijama u roku od 15 dana od prijema rješenja, neposredno ili preko Skupštine Crne Gore. Žalba se podnosi u dva primjerka, sa dokazom o uplati 5,00 eura administrativne takse na žiro račun broj 907-83001-19, shodno tarifnom broju 2 Zakona o administrativnim taksama („Sl. list RCG“, br. 55/03, 46/04, 81/05, 02/06 i „Sl. list Crne Gore“, br. 22/08, 77/08, 03/09, 40/10, 73/10, 20/11, 26/11, 56/13).

Dostavljeno:

*Podnosiocu zahtjeva

*u spise predmeta

*a/a

Crna Gora
Skupština Crne Gore
Broj: 00-41/14-81/2
Podgorica, 30. april 2014. godine

NELA KALUĐEROVIĆ
Saradnica za slobodan pristup informacijama

Poštovana,

U vezi Vašeg dopisa 00-41/14-81/1 dostavljam Vam:

1) Odluku o obrazovanju Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika-građana Republike Crne Gore iz voza br. 671 dana 27. februara 1993. godine (u daljem tekstu Komisija);

2) Poslovnik o radu Komisije;

3) Obavještenje da je za ovlašćenog predstavnika rodbine građana Crne Gore otetih iz voza izabran Rifat Rastoder;

4) Zapisnik sa prve sjednice Komisije i zahtjevi upućeni: predsjedniku Republike Crne Gore, predsjedniku Vlade Republike Crne Gore, ministru spoljašnjih poslova u Vladi Republike Crne Gore, ministru pravosuđa u Vladi Republike Crne Gore, ministru unutrašnjih poslova u Vladi Republike Crne Gore i ministru saobraćaja u Vladi Republike Crne Gore (koji čine sastavni dio zapisnika);

5) Zapisnik sa druge sjednice Komisije, odgovori na tražene informacije (ukupno šest) i zahtjevi za traženje dodatnih informacija (ukupno 13) ;

6) Poziv rodbine otetih, Građanskog pokreta otpora "Javnost protiv fašizma" i Demokratskog foruma za ljudska prava na otvorenu konferenciju za novinare;

7) Zapisnik sa treće sjednice Komisije, odgovori od: predsjednika Republike Crne Gore, državnog tužioca RCG, od Centra bezbjednosti iz Bijelog Polja, Okružnog suda u Beogradu i Republičkog javnog tužilaštva Srbije;

8) Pisma predsjednika Komisije upućena Republičkom javnom tužiocu Republike Srbije i Okružnom sudu Beograd i odgovori: Saveznog ministarstva za ljudska prava i manjine, Republičkog sekretarijata za zakonodavstvo Crne Gore i Ministarstva pravde RCG;

9) Zapisnik sa četvrte sjednice Komisije i dopisi predsjedniku SRJ gospodinu Zoranu Liliću i ministru za pravosuđe u Vladi SRJ Urošu Klikovcu koji čine sastavni dio zapisnika;

10) Odgovor šefa kabineta potpredsjednika i saveznog ministra pravde Uroša Klikovca;

11) Saziv na petu sjednicu Komisije (u dokumentaciji Arhiva Skupštine Crne Gore ne postoji zapisnik sa pete sjednice), predlog odluke koja je bila na dnevnom redu sjednice, mišljenje Vlade RCG, izvještaji nadležnih odbora Skupštine RCG i izvod iz stenografske bilješke sa sjednice Skupštine na kojoj je razmatran predlog;

12) Zapisnik sa šeste sjednice Komisije i izvještaj koji čini sastavni dio zapisnika;

13) Dopisi predsjednika Komisije upućeni Republičkom javnom tužiocu Republike Srbije i Okružnom javnom tužiocu Užice, od 31. 03. 1995. godine, dopis Republičkog javnog tužilaštva Srbije od 12. 04. 1995. godine i dopis upućen Republičkom javnom tužiocu Republike Srbije od 15. 12. 1995. godine;

14) Zapisnici sa sedme i osme sjednice Komisije dostavljeni poslanicima 9. 07. 1996. godine dopisom broj 02-1137/5;

15) Primjedbe na istražni postupak i Izvještaj o dosadašnjim saznanjima, problemima u radu i predlog za donošenje zaključaka i odluke koji su razmatrani na sedmoj sjednici Komisije i čine sastavni dio zapisnika;

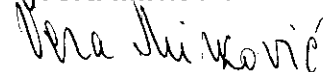
16) Izvještaj o prikupljenim informacijama i radu Komisije koji je razmatran na osmoj sjednici Komisije i čini sastavni dio zapisnika Komisije, kao i izvod iz stenografske bilješke sa treće sjednice prvog redovnog zasijedanja Skupštine Crne Gore na kojoj je predsjednik Skupštine konstatovao da se Skupština upoznala sa Izvještajem Komisije i da, saglasno odredbama tač. 8 i 9 Odluke o obrazovanju Komisije, Komisija prestaje sa radom;

17) Dopis predsjednika Komisije upućen ministru unutrašnjih poslova Vlade RCG kojim dostavlja fotokopiju telegrama sa molbom za preduzimanje adekvatnih radnji, kao i odgovor ministra Filipa Vujanovića;

18) Deklaracija o prihvatanju Rezolucije Evropskog parlamenta o Srebrenici, usvojena na trećoj sjednici prvog redovnog zasijedanja u 2009. godini.

Arhivarka

Vera Mirković

Na osnovu člana 11 stav 2. Poslovnika Skupštine Republike Crne Gore ("Službeni list RCG", br. 31/93), Skupština Republike Crne Gore, na prvoj sjednici drugog redovnog zasjedanja održanog 7,8,9. i 19. oktobra 1993. godine, donijela je

O D L U K U

o obrazovanju, djelokrugu i sastavu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika - građana Republike Crne Gore iz voza br. 671 dana 27. februara 1993. godine

1. Obrazuje se Komisija za prikupljanje informacija o otmici putnika - građana Republike Crne Gore iz voza br. 671 dana 27. februara 1993. godine.
2. Komisija će na odgovarajući način pribaviti informacije od nadležni državnih organa i iz drugih izvora o aktivnostima i postignutim rezultatima na rasvjetljavanju ovog događaja.
3. Komisija ima predsjednika i četiri člana koji se biraju iz reda poslanika.
4. U Komisiju se biraju:
 - za predsjednika
dr DRAGIŠA BURZAN, poslanik Socijal-demokratske partije Crne Gore
 - za članove:
URČIŠ KLJKOVAC, poslanik Demokratske partije socijalista
LJUEC GLUŠAC, poslanik Narodne stranke Crne Gore
SAVO JABLAN, poslanik Liberalnog saveza Crne Gore
LJUECMIR ILIĆ, poslanik Srpske radikalne stranke Crne Gore
5. Sredstva za rad Komisije obezbjeđuju se u Budžetu Republike Crne Gore, na posebnom računu Skupštine Republike Crne Gore.
6. Komisija će donijeti poslovnik o svom radu.
7. Stručne i administrativne poslove za potrebe Komisije, obavljaće Služba Skupštine Republike Crne Gore.
8. O rezultatima rada Komisija će podnijeti izvještaj Skupštini.
9. Komisija prestaje sa radom po izvršenju zadatka radi kojeg je obrazovana.
10. Ova odluka stupa na snagu danom objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore."

SKUPŠTINA REPUBLIKE CRNE GORE

Brcj: 02-2552/10

Podgorica, 19. oktobra 1993. godine

PREDJEDNIK SKUPŠTINE:

Risto D. Vukčević
Dr Risto D. Vukčević

Na osnovu tačke 6 Odluke o obzaovanju, djelokrutu i sastavu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika-građjana Republike Crne Gore iz voza br.671, dana 27.februara 1993. godine ("Službeni list RCG", br.47/93), Komisija na sjednici održanoj 16.decembra 1993.godine, donijela je

P O S L O V N I K

o radu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika-građjana Republike Crne Gore iz voza br.671, dana 27.februara 1993.godine

Član 1

Ovim poslovníkom uređuje se način rada Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika-građjana Republike Crne Gore iz voza br. 671, dana 27.februara 1993.godine (u daljem tekstu: Komisija).

Na pitanja, od značaja za način rada Komisije, koja nijesu regulisana ovim poslovníkom, primjenjuju se odredbe Poslovníka Skupštine Republike Crne Gore.

Član 2

Komisija radi u sjednicama.

Komisija radi ako sjednici prisustvuje više od polovine ukupnog broja njenih članova, a odluke donosi većinom glasova ukupnog broja članova Komisije.

Sjednicu Komisije saziva i njenim radom rukovodi predsjednik Komisije.

U radu Komisije, po pozivu predsjednika, mogu učestvovati i druga lica.

Član 3

Komisija, na sjednici ocjenjuje vjerodostojnost izjava, podataka i informacije prikupljenih od lica iz člana 2 Odluke.

Član 4

Rad Komisije je javan.

Izuzetno od stava 1 ovog člana, iz opravdanih razloga, Komisija može isključiti javnost.

Član 5

Komisija podnosi Skupštini Izvjetšaj o rezultatima rada.

Član 6

O radu sjednice Komisije vodi se zapisnik koji potpisuju predsjednik i sekretar Komisije.

Član 7

O radu sjednice, po potrebi, vodi se fonografska bilješka.

Broj o2-3238
Podgorica,
16.decembar 1993.godine

PREDSJEDNIK KOMISIJE

Dr Dragiša Burzan

Република Црна Гора
СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ
ТИТОГРВАД

Помилостиво: 18.1.94			
Орг. јед.	Бр.	Помилостиво	Брижител
172	324		

СКУПШТИНА ЦРНЕ ГОРЕ

Комисија за прикупљање информација о отмици путника - грађана
Републике Црне Горе из воза бр. 671 дана 27. фебруара 1993.
године.

Podgorica

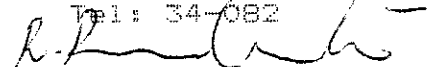
Poštovana gospodo,

Obavještavam vas ovim putem da sam od strane rodbine građana
Crne Gore otetih iz voza br. 671 na liniji Beograd-Bar, 27
februara 1993. godine, izabran kao ovlašćeni predstavnik.

Imajući to u vidu, molim vas da mi omogućite učešće u radu
Komisije i obezbijedite uvid u dokumentaciju sa kojom Komisija o
ovom slučaju raspolaze.

Podgorica, 17.01.1994.g.

Rifat Rastoder
AVNOJ-a 32, Podgorica
Тел: 34-082

Z A P I S N I K

sa prve sjednice Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika - gradjana Republike Crne Gore iz voza broj 671, dana 27. februara 1993. godine, održane 16. decembra 1993. godine

Sjednica je počela sa radom u 11 sati.

Sjednicom je predsjedavao dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

Sjednici su, pored predsjednika Komisije, prisustvovali poslanici: Uroš Klikovac, Ljubo Glušac, Savo Jablan i Ljubomir Ilić, odsutnih nije bilo.

Za sjednicu je utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

1. Razmatranje i usvajanje Poslovnika o radu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika - gradjana Republike Crne Gore iz voza broj 671, dana 27. februara 1993. godine;
2. Tekuća pitanja.

Ad-1.

Uvodne napomene o ovoj tački dnevnog reda dao je dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

U raspravi su učestvovali poslanici Uroš Klikovac, Savo Jablan, Ljubomir Ilić, dr Dragiša Burza i Ljubo Glušac.

Komisija je jednoglasno donijela Poslovnik o radu Komisije. (Poslovnik je uradjen u posebnom tekstu i čini sastavni dio zapisnika).

Ad-2.

Dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije upoznao je članove Komisije sa aktivnostima koje je do sada preduzeo u fun-

kciji poslanika, i od Komisije zatražio da verifikuje ove aktivnosti.

U raspravi po ovoj tački dnevnog reda učestvovali su Savo Jablan, Uroš Klikovac, Ljubo Glušac, Ljubomir Ilić i dr Dragiša Burzan.

Komisija je, verifikovala aktivnosti dr Dragiše Burzana, koje je učinio u svojstvu poslanika.

Komisija je, takodje, zaključila da se u ime Komisije obnove ranije poslati zahtjevi radi prikupljanja informacija u vezi otmice putnika.

Predsjednik Komisije je 17. decembra 1993. godine poslao zahtjeve predsjedniku Republike Crne Gore, predsjedniku Vlade Republike Crne Gore, ministru spoljašnjih poslova u Vladi Republike Crne Gore, ministru pravosuđa u Vladi Republike Crne Gore, ministru unutrašnjih poslova u Vladi Republike Crne Gore i ministru saobraćaja u Vladi Republike Crne Gore.

(Kopije zahtjeva čine sastavni dio zapisnika).

Sjednica Komisije je završila rad u 12 sati. i 20 minuta.

SEKRETAR KOMISIJE
Milošan Simonović

PREDSJEDNIK KOMISIJE
Dr Dragiša Burzan

Kf-

02-3123/13

Podgorica, 17.12.1993.god.

Predsjedniku Republike Crne Gore,
mr Momiru Bulatoviću

Poštovani gospodine predsjedniče,
obavještavam Vas da je Komisija za prikupljanje informacija o otmici putnika—gradjana Republike Crne Gore iz voza br. 671 održala prvu sjednicu dana 16.12.1993 godine, na kojoj je usvojen Poslovnik o radu i dogovorena metodologija aktivnosti. Sa velikim zadovoljstvom ističem lični utisak u pogledu pozitivne opredjeljenosti svih članova Komisije da daju puni doprinos u rasvjetljavanju otmice, ne prenoseći postojeće partijske animozitete u domen rada Komisije.

Na sjednici su identifikovane instance kojima će se Komisija obratiti u inicijalnoj fazi rada. Tako je i podržana molba koju sam Vam u svojstvu poslanika uputio dana 19.11.1993.god.

U tom smislu, a u ime Komisije, službeno Vam se obraćam i molim Vas da instruišete Kabinet Predsjednika Republike da pripremi informaciju o svim relevantnim saznanjima i aktivnostima koje ste preduzeli povodom pomenute otmice, u skladu sa ovlašćenjima i obavezama Predsjednika Republike. Isto tako, molim Vas da u svojstvu člana Vrhovne komande VJ—e insistirate na dostavljanju odgovarajuće informacije od strane nadležne vojne obavještajne službe. Kako postoje indicije da su oteni putnici odvedeni u dubinu teritorije Republike Srpske, to Vas molim da zaptijevate punu informaciju od Predsjednika RS i njemu subordiniranih službi.

U želji da svoj posao efikasno obavi, Komisija insistira na povratnoj informaciji u roku od 10 dana od dana prijema ove zamolnice. Sva prikupljena dokumenta biće arhivirana u nadležnoj službi Skupštine Crne Gore i na adekvatan način učinjena dostupnim svim članovima Komisije.

Sa potpunim pouzdanjem u pogledu Vašeg ličnog angažovanja u smislu rasvjetljavanja otmice, najsrdačnije Vas pozdravljam.

Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

Dostavljeno: Predsjedniku Republike CG i Arhivi Skupštine CG.

W.

 Republika Crne Gore
 SKUPŠTINA REPUBLIKE CRNE GORE
 Broj: 02-3123/3
 Podgorica, 19__ P.

Podgorica, 17.12.1993.god.

Predsjedniku Vlade Crne Gore
gospodinu Milu Djukanoviću

Poštovani gospodine predsjedniče,
obavještavam Vas da je Komisija za prikupljanje informacija o otmici putnika-građana Republike Crne Gore iz voza br. 671 održala prvu sjednicu dana 16.12.1993 godine, na kojoj je usvojen Poslovnik o radu i dogovorena metodologija aktivnosti.

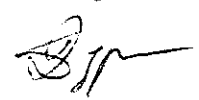
Na sjednici su identifikovane instance kojima će se Komisija obratiti u inicijalnoj fazi rada.

U tom smislu, a u ime Komisije, službeno sam se obratio Ministarstvu unutrašnjih poslova, Ministarstvu Pravosudja, Ministarstvu spoljašnjih poslova i Ministarstvu saobraćaja. Komisija očekuje da ćete Vi u svojstvu predsjednika Vlade podržati naše zahtjeve pomenutim ministarstvima, te instruisati nadležne u Vladi da sačine informaciju o dosadašnjim aktivnostima i saznanjima Predsjednika i Vlade u cijelini u smislu razjašnjavanja otmice u Štrpcima.

U želji da svoj posao efikasno obavi, Komisija insistira na povratnoj informaciji u roku od 10 dana od dana prijema ovog zahtjeva. Sva prikupljena dokumenta biće arhivirana u nadležnoj službi Skupštine Crne Gore i na adekvatan način učinjena dostupnim svim članovima Komisije.

Sa potpunim pouzdanjem u pogledu Vašeg ličnog angažovanja u smislu rasvjetljavanja otmice, najsrdačnije Vas pozdravljam.

Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

Dostavljeno: Predsjedniku Vlade CG i Arhivi Skupštine CG.

41.

07-3123/3
12-1993

Podgorica, 17.12.1993.god.

Ministru spoljašnjih poslova
u Vladi Republike Crne Gore,
gospodinu Miodragu Lekiću

Poštovani gospodine ministre,
obavještavam Vas da je Komisija za prikupljanje informacija o otmici putnika-gradjana Republike Crne Gore iz voza br. 671 održala prvu sjednicu dana 16.12.1993 godine, na kojoj je usvojen Poslovnik o radu i dogovorena metodologija aktivnosti.

Na sjednici su identifikovane instance kojima će se Komisija obratiti u inicijalnoj fazi rada. Tako je i podržana molba koju sam Vam u svojstvu poslanika uputio dana 19.11.1993.god. Ističem ličnu zahvalnost povodom Vašeg odgovora koji je promptno uslijedio.

Budući da će Komisija kontaktirati međunarodne instance u smislu prikupljanja informacija, smatramo da Vaše ministarstvo može biti od ogromne koristi u tom pogledu, pa Vas molim da me primite na razgovor u svojstvu predsjednika Komisije u najkraćem mogućem roku.

Sa potpunim pouzdanjem u pogledu Vašeg ličnog angažovanja u smislu rasvijetljavanja otmice, najsrdačnije Vas pozdravljam.

Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

Dostavljeno: Ministru spoljašnjih poslova u Vladi CG i Arhivi Skupštine CG.

Република Црна Гора
СКУПШТИНА ЦРНЕ ГОРЕ
Број 02-3/93/3
Титоград, _____ 19____ г.

Podgorica, 17.12.1993.god.

Ministru Pravosudja
u Vladi Republike Crne Gore,
gospodinu Filipu Vujanoviću

Poštovani gospodine ministre,
obavještavam Vas da je Komisija za prikupljanje informacija o otmici putnika-gradjana Republike Crne Gore iz voza br. 671 održala prvu sjednicu dana 16.12.1993 godine, na kojoj je usvojen Poslovnik o radu i dogovorena metodologija aktivnosti.

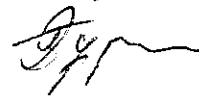
Na sjednici su identifikovane instance kojima će se Komisija obratiti u inicijalnoj fazi rada.

U tom smislu, a u ime Komisije, službeno Vam se obraćam i molim Vas da instruišete nadležne u Ministarstvu da, u saradnji sa odgovarajućim ministarstvima Republike Srbije i Savezne vlade, prikupe i dostave Komisiji informacije o svim pravnim radnjama koje su u Vašoj Crnoj Gori navedena ministarstva preduzela u pogledu otmice gradjana Crne Gore.

U želji da svoj posao efikasno obavi, Komisija insistira na povratnoj informaciji u roku od 10 dana od dana prijema ove zahtijeva. Sva prikupljena dokumenta biće arhivirana u nadležnoj službi Skupštine Crne Gore i na adekvatan način učinjena dostupnim svim članovima Komisije.

Sa potpunim pouzdanjem u pogledu Vašeg ličnog angažovanja u smislu rasvjetljavanja otmice, najsrdačnije Vas pozdravljam.

Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

Dostavljeno: Ministru Pravosudja u Vladi CG i Arhivi Skupštine CG.

02-3123/13
17-12-1993

W.

Podgorica, 17.12.1993.god.

Ministru unutrašnjih poslova
u Vladi Republike Crne Gore,
gospodinu Nikoli Pejakoviću

Poštovani gospodine ministre,
obavještavam Vas da je Komisija za prikupljanje informacija o otmici putnika-građana
Republike Crne Gore iz voza br. 671 održala prvu sjednicu dana 16.12.1993 godine,
na kojoj je usvojen Poslovnik o radu i dogovorena metodologija aktivnosti.

Na sjednici su identifikovane instance kojima će se Komisija obratiti u inicijalnoj
fazi rada. Tako je i podržana molba koju sam Vam u svojstvu poslanika uputio dana
19.11.1993.god.

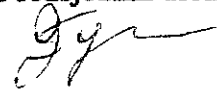
U tom smislu, a u ime Komisije, službeno Vam se obraćam i molim Vas da in-
struišete nadležne u Ministarstvu da pripreme kompletnu informaciju u vezi pomenute
otmice. Takodje Vas molim da takvu informaciju potražite od nadležnog ministarstva
Savezne vlade i MUP-a Srbije, iako će se Komisija direktno obratiti tim instancama.
Informacija podrazumjeva sva dokumenta sačinjena ili pribavljena tokom istražnog
postupka.

Skrećem Vašu pažnju na činjenicu da je Komisija u posjedu dokumenta, arhivira-
nog u Skupštini, koji je po mom mišljenju od interesa za istragu, koju predpostavlj-
jam Ministarstvo vrši u vezi pomenute otmice. Tim povodom, a i u smislu efikasnije
saradnje Ministarstva i Komisije, nadam^{se} da ćete me primiti na razgovor u najkraćem
mogućem roku.

U želji da svoj posao efikasno obavi, Komisija insistira na povratnoj informaciji
u roku od 10 dana od dana prijema ovog zahtijeva. Sva prikupljena dokumenta biće
arhivirana u nadležnoj službi Skupštine Crne Gore i na adekvatan način učinjena
dostupnim svim članovima Komisije.

Sa potpunim pouzdanjem u pogledu Vašeg ličnog angažovanja u smislu rasvjetl-
javanja otmice, najsrdačnije Vas pozdravljam.

Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

Dostavljeno: Ministru unutrašnjih poslova u Vladi CG i Arhivi Skupštine CG.

Kj.

02-3/23/93

Podgorica, 17.12.1993.god.

Ministru Saobraćaja
u Vladi Republike Crne Gore,
gospodinu Jusufu Kalamperoviću

Poštovani gospodine ministre,
obavještavam Vas da je Komisija za prikupljanje informacija o otmici putnika-građana Republike Crne Gore iz voza br. 671 održala prvu sjednicu dana 16.12.1993 godine, na kojoj je usvojen Poslovnik o radu i dogovorena metodologija aktivnosti.

Na sjednici su identifikovane instance kojima će se Komisija obratiti u inicijalnoj fazi rada. Tako je i podržana molba koju sam Vam u svojstvu poslanika uputio dana 19.11.1993.god.

U tom smislu, a u ime Komisije, službeno Vam se obraćam i molim Vas da instruišete nadležne u Ministarstvu da, u saradnji sa odgovarajućim ministarstvima Republike Srbije i Savezne vlade, prikupe i dostave Komisiji informacije o sljedećem:

1. kretanju voza br. 671 dana 27.02.1993. godine;
2. kretanju svih vozova koji su se trebali ukrstiti sa vozom broj 671 (ili na neki posredni način uticati na njegovo kretanje) na pomenuti dan;
3. načinima na koji se prati kretanje voza br. 671;
4. dužnostima i ponašanju svog osoblja angažovanog u vezi kretanja pomenutog voza, sa posebnim osvrtom na djelovanje osoblja u vozu i stanicama Užice, Štrpci i Prijepolje prije, za vrijeme i poslije pomenute otmice na dan 27.02.1993. godine.

U želji da svoj posao efikasno obavi, Komisija insistira na povratnoj informaciji u roku od 10 dana od dana prijema ove zahtijeva. Sva prikupljena dokumenta biće arhivirana u nadležnoj službi Skupštine Crne Gore i na adekvatan način učinjena dostupnim svim članovima Komisije.

Sa potpunim pouzdanjem u pogledu Vašeg ličnog angažovanja u smislu rasvjetljavanja otmice, najsrdačnije Vas pozdravljam.

Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

Z A P I S N I K

sa druge sjednice Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika-
građana Republike Crne Gore iz voza br. 671, dana 27. februara 1993. godine,
održane 26. januara 1994. godine.

Sjednica je počela sa radom u 8 sati.

Sjednicom je predsjedavao dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

O zapisniku sa sjednice starao se Milovan Simonović, sekretar Komisije.

Sjednici su, pored predsjednika Komisije, prisustvovali poslanici-članovi
Komisije: Uroš Klikovac, Savo Jablan i Ljubomir Ilić, a odsutan je bio Ljubo
Glušac.

Zapisnik sa prve sjednice Komisija je ovjerila bez primjedaba.

Za sjednicu je utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

1. Razmatranje prispjelih informacija o otmici putnika-građana Repu-
blike Crne Gore iz voza br. 671, dana 27. februara 1993. godine;
2. Tekuća pitanja.

Ad-1.

Uvodne napomene o ovoj tački dnevnog reda dao je dr Dragiša Burzan,
predsjednik Komisije.

U raspravi su učestvovali poslanici: Uroš Klikovac, Savo Jablan,
dr Dragiša Burzan i Ljubomir Ilić.

Komisija je razmotrila prispjele informacije, koje su dostavljene na
zahtjev dr Dragiše Burzan kao poslanika, a koje je Komisija verifikovala i to
od: predsjednika Republike Crne Gore i ministara unutrašnjih poslova, inostranih
poslova i pravde Republike Crne Gore, dok je ministar pomorstva i saobraćaja Repu-
blike Crne Gore dostavio dvije informacije i to od 29. decembra 1993. godine i od
19. januara 1994. godine.

Komisija je konstatovala da su organi, koji su dostavili informacije u
njima obradili mjere i aktivnosti koje su preduzimali na utvrđivanju sudbine
otetih putnika i otkrivanju učinilaca ove otmice i ako su izostali rezultati i do
sada nema pouzdanih podataka o njihovoj sudbini niti su otkriveni izvršioc i otmice.

S tim u vezi, Komisija je odlučila da dostavi zahtjeve za traženje doda-
tnih informacija.

(Tekstovi informacija čine sastavni dio zapisnika).

Ad-2.

U vezi sa ovom tačkom dnevnog reda Komisija je razmotrila nacрте zahtjeva za traženje dodatnih informacija, koje je pripremio dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije i to: predsjedniku Republike Crne Gore, ministru unutrašnjih poslova Republike Crne Gore, šefu Cetra bezbjednosti Bijelo Polje, ministrima za odbranu, za unutrašnje poslove i za ljudska prava u Vladi Savezne Republike Jugoslavije, ministrima za pravosuđe i unutrašnje poslove u Vladi Republike Srbije, šefu SUP-a Priboj i gospodinu generalu Milutinu Kukancu. U raspravi o nacrtima ovih zahtjeva učestvovali su svi prisutni članovi Komisije.

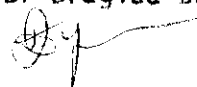
Komisija je ocijenila neophodnim da se izvrši korekcija tekstova nacрта zahtjeva za traženje dopunskih informacija u smislu terminološkog usaglašavanja sa ustavnom nadležnošću Skupštine Republike Crne Gore i Komisije kao njenog radnog tijela u ovoj oblasti.

(Tekstovi kopija nacрта zahtjeva za traženje dopunskih informacija čine sastavni dio zapisnika).

Sjednica Komisije je završila rad u 9 sati i 55 minuta.

SEKRE TAR KOMISIJE
M. Simonović
Milo van Simonović

PREDSJEDNIK KOMISIJE
Dr Dragiša Burzan

Republika Crna Gora
PREDSJEDNIK REPUBLIKE
Kabinet predsjednika

Br: 01-1186
Podgorica, 24.12.1993.god.

Gospodin DRAGIŠA BURZAN,
predsjednik Komisije Skupštine Crne Gore za prikupljanje
informacija o otmici putnika iz voza br. 671 izvršenoj
27.02.1993.god.

P o d g o r i c a

Poštovani gospodine Burzan,

Po ovlaštenju predsjednika Republike Crne Gore, Momira Bulatovića,
dostavljam Vam Informaciju o aktivnostima predsjednika Bulatovića
povodom pomenute otmice, u skladu sa Vašim dopisima br.18-3065/1,
od 19.novembra 1993.godine i br. 02-3123/3 od 17.12.1993.god.

S poštovanjem

SECRET KABINETA
Momčan Čelebić

Momčan Čelebić

I N F O R M A C I J A

Odmah po saznanju da je 27. februara ove godine, na željezničkoj stanici Štrpci koja se nalazi na teritoriji Republike Srpske, bivša BiH, izvršena otmica putnika, među kojima i jedan broj Muslimana iz Crne Gore, predsjednik Republike Crne Gore Momir Bulatović je organizovao radni sastanak sa predsjednikom Vlade Republike Crne Gore, Milom Djukanovićem, i ministrom unutrašnjih poslova Nikolom Pejakovićem. Ocijenjeno je da otmica putnika predstavlja teroristički akt bez presedana, kojim su na najgrublji način ugroženi sigurnost i životi građana Crne Gore i SRJ i naloženo Ministarstvu unutrašnjih poslova da odmah preduzme mjere iz svoje nadležnosti i obezbijedi neophodnu saradnju sa Saveznim i MUP-om Republike Srbije. Dogovoreno je da predsjednik Republike i predsjednik Vlade Crne Gore ostvare kontakte sa predsjednikom SRJ, predsjednikom SR Srbije i predsjednicima vlada, radi pokretanja kontinuirane aktivnosti sa osnovnim ciljem da se sačuvaju životi otetih putnika i da se eventualnim zahtjevima otmičara bezuslovno izadje u susret ma šta tražili. Ukazano je da treba postupati veoma oprezno, kako se ne bi dodatno ugrozili životi otetih putnika.

Nakon toga, 5.marta 1993.godine, predsjednik Republike je, zajedno sa ministrom Unutrašnjih poslova, primio 30 članova porodica otetih putnika, upoznao ih sa raspoloživim informacijama i aktivnostima koje se preduzimaju. Sa tog razgovora istog dana je objavljeno saopštenje za javnost.

Pored ugrožavanja sigurnosti i života građana Crne Gore i SR Jugoslavije, pomenuti teroristički akt unio je opravdani nemir, zabrinutost i strah kod pripadnika muslimanskog naroda i svih građana Crne Gore. Objektivno je, po ocjeni predsjednika Bulatovića, postojala opasnost od negativnih refleksija ovog događaja na međjunacionalne odnose i ukupnu

političku klimu u Republici, čija je stabilnost prioritetni cilj državne politike u Crnoj Gori. Imajući to u vidu, predsjednik Bulatović je 8. marta 1993. godine primio gospodina Idrisa Demirovića, predsjednika Starješinstva islamske zajednice u Crnoj Gori. U razgovoru je učestvovao i Zoran Žižić, potpredsjednik Vlade Republike Crne Gore. Tom prilikom gospodin Demirović je prenio zabrinutost građana muslimanske nacionalnosti u Crnoj Gori zbog pojava ugrožavanja njihove bezbjednosti i stvaranja klime lične i kolektivne nesigurnosti. Predsjednik Bulatović je istakao da je svaki oblik ugrožavanja slobode građana, a naročito kršenje zagarantovanih prava pripadnika etničkih i vjerskih zajednica u Crnoj Gori, u najdirektnijoj suprotnosti sa Ustavom Republike Crne Gore i njenim demokratskim karakterom građanskse pravne države. Sa tog razgovora objavljeno je saopštenje za javnost.

Stalni kontakti predsjednika Bulatovića i predstavnika nadležnih republičkih organa sa organima SRJ, Republike Srbije i Republike Srpske, kao i aktivnosti republičkih i saveznih organa, nijesu dali valjane rezultate, čak ni kada je u pitanju pouzdana informacija o tome da li su oteti putnici još uvijek živi. Protok vremena bez ikakvih rezultata kod rodbine otetih putnika izazivao je osjećaj bespomoćnosti i sumnje da nadležni državni organi kontinuirano i revnosno rade na prikupljanju informacija i oslobadjanju žrtava otmice. Osnovni problem je bio i ostao u tome što su putnici oteti na teritoriji druge države, koja je u građanskom ratu, čime je praktično onemogućena sinhronizovana i efikasna akcija na prikupljanju informacija o njihovoj sudbini, njihovom oslobadjanju i hvatanju počinitelaca. Predsjednik Bulatović je, zajedno sa ministrom Unutrašnjih poslova, 28. juna 1993. godine opet primio članove porodica otetih putnika, upoznao ih sa raspoloživim informacijama i dao garancije da će republički i savezni organi, u saradnji sa organima Republike Srpske, i dalje činiti sve da se dobiju tačne informacije o njihovoj

sudbini i da će i dalje ulagati maksimalne napore za njihovo oslobađanje. Tom prilikom predsjednik Bulatović je upoznat da su se porodice jednog broja otetih građana Crne Gore našle u veoma teškoj socijalnoj situaciji i da im je neophodna materijalna pomoć. Imajući to u vidu, on je preko Ministarstva rada i socijalnog staranja uspio da obezbijedi da se svakoj porodici otetih putnika isplati pomoć od 200 miliona dinara, kao i 40 miliona dinara za svako dijete otetih putnika.

U cijelom periodu od otmice do danas, šef kabineta predsjednika Bulatovića, kao i sekretar Komisije za predstavke i žalbe, bili su praktično u stalnom telefonskom ili neposrednom kontaktu sa rodbinom otetih putnika, odnosno njihovim predstavnicima.

Predsjednik Bulatović je ovo pitanje više puta pokrenuo na Savjetu odbrane SRJ, kao i u brojnim kontaktima sa predsjednicima SRJ, predsjednikom Republike Srbije i predsjednikom i visokim funkcionerima Republike Srpske. Na osnovu svega toga, predsjednik Bulatović je mišljenja da kod svih navedenih ličnosti, kao i nadležnih organa na svim nivoima, postoji potpuna spremnost i iskrena zainteresovanost da se učini sve u cilju oslobađanja žrtava terorističkog akta, ili barem dolaska u posjed istinitih informacija o njihovoj sudbini, kao i preduzimanja svih mjera odgovornosti prema njegovim počiniocima. Na žalost, sadašnje, dobro poznate okolnosti, onemogućile su da se ti ciljevi i ostvare. Valja napomenuti da je predsjednik Bulatović pomogao predstavnicima porodica otetih putnika da im se omogući prijem kod tadašnjeg predsjednika SRJ Dobrice Ćosića, kao i kod predsjednika Republike Srbije Slobodana Miloševića.

Što se tiče zahtjeva Vaše Komisije da predsjednik Bulatović, kao član Vrhovne komande VJ, "insistira na dostavljanju odgovarajuće informacije od strane nadležne vojne obavještajne službe", od strane načelnika vojnog kabineta

predsjednika SRJ dobili smo informaciju da nadležni organi Saveznog ministarstva za odbranu i Generalštaba Vojske Jugoslavije ne raspolažu novijim i aktuelnim podacima o otmici na pruzi Beograd - Bar.

Република Црна Гора
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
КАБИNET МИНИСТРА
Број 1002/1
Подгорица, 17.12. 1993 год.

SKUPŠTINA REPUBLIKE CRNE GORA
- Gospodinu Dragiši Burzanu-

Podgorica

Veza: Vaš dopis broj o2- 3123 od 17.12.1993.godine.

Dostavljamo Vam Informaciju o bezbjednosno-interesantnim saznanjima vezanim za otmicu putnika iz voza broj 671 na pruzi Beograd-Bar u mjestu Štrpci.

Prilog:1

MINISTAR

Nikola Pejaković

И Н Ф О Р М А Ц И Ј А

о безбједносно-интересантним сазнањима везаним за отмицу путника
из воза број 671

Као што је познато, група униформисаних и наоружаних лица, зауставила је 27.02.1993. године, брзи воз број 671, који је саобраћао на релацији Београд - Бар, и из њега, у непознатом правцу, одвела 19 путника (18 Муслимана и један Хрват).

Воз је кренуо из Београда у 10,45 часова, да би, око 16,40 сати, у станици Штрпци - која се налази у бившој југословенској републици Босна и Херцеговина, стао на црвено свијетло, гдје га је чекала група од око 30 до 40 лица, обучених у маскирне униформе, наоружаних аутоматским пушкама и бомбама. На неким униформама по запажањима, очевидаца, путника у возу, биле су ознаке војске и милиције Републике Српске, али без чинова. У вагоне је ушло њих двадесетак, а остали су држали стражу с обје стране композиције. Док су легитимисали искључиво мушкарце, поједини отмичари су се представљали као "четници" (имали су браде, а на главама шубаре с кокардама), објашњавајући путницима да из воза приводе лица која избјегавају војну обавезу и која треба да буду враћена на ратиште.

Претходно, када су ушли у воз, након заустављања у Штрпцима, униформисана лица су саопштили патроли милиције (из Ужица) која се налазила у пратњи брзог воза, да ће извршити контролу путника и да им њена помоћ није потребна, тако да су милиционари углавном сједјели у службеном купеу све док је трајала ова акција.

Из воза је, према сазнањима Службе, изведено са ручним пртљагом, 19 углавном млађих лица, од којих су осам држављани Црне Горе и један избјеглица из Требиња, који је привремено био смјештен у Рожајама. Овом приликом отети су следећи грађани - држављани Републике Црне Горе:

1. Халил Зубчевић, од оца Ахмеда, рођен 16.12.1944. године у мјесту Расовац - општина Требиње. Број избјегличке легитимације издат од ОБ Рожа је 20150001418 од 17.12.1993. године - избјеглица из Требиња са привре

меним боравком у Рожајама;

2. Сенад Ђечевић, од оца Таксима и мајке Ђорђине Вујовић, рођен 23.11.1975. године у Подгорици, са пребивалиштем у Бару - Маршала Тита бр. 18;
3. Есад Капетановић, од оца Хасиба и мајке Вере Тофиловић, рођен 25.01.1974. године у селу Болевац - општина Бијело Поље, настањен у мјесту рођења;
4. Иљаз Личина, од оца Ђазима, рођен 1947. године у Бијелом Пољу, настањен у селу Лозна - Бијело Поље;
5. Фехим Бакија, од оца Џамка и мајке Арифе Исламовић, рођ, 13.10.1953. године у селу Биоча - Бијело Поље, настањен у мјесту рођења;
6. Рифат Хусовић, од оца Шућура и мајке Сене Гојак рођен 1.10.1958. године у Аломерове Баре - општина Пријеполје, настањен у Никољцу - Бијело Поље;
7. Јусуф Растодер, од оца Хакије, рођен 8.02.1939. године у мјесту Савин Бор - општина Беране;
8. Исмет Бабачић, од оца Муја, рођен 31.01.1963. године у Подгорици, настањен у улици Никца од Ровина у Подгорици;
9. Софтић Шећо, од оца Мула, рођен 1945. године у Годијево - Бијело Поље, запослен у ЖП Београд. Настањен у мјесту рођења.

Према подацима Савезног МУП-а отети су још следећи грађани Републике Србије: Адем Аломеровић, Расим Ђорић, Фикрет Мемовић, Февзија Зековић, Топузовић Џафер, Ханић Мухедин, Прељевић, Сафет, Кајевић Нијазам, Звјездан Зуличић и Томо Бузов.

Након што су поменута лица укрцали у теретно возило, које је било паркирано иза станичне зграде, одвезли су их у правцу Рудог.

Униформисана лица су, објашњавала путницима, да из воза скидају само десе ртере из Босне, те да их враћају назад "да бране своје огњиште". Међутим, један од отмичара, саопштио је двојници знатичељних путника, који су били изашли из воза, да је ова акција услиједила након што су муслиманске банде,

прије неки дан, заклале четворицу војника Републике Српске, показујућу руком, при томе, брдо на којем је то, наводно учињено.

Милиционари Центра безбједности Подгорица, по приспјећу воза у Бијело Поље у 17,45 сати преузели су пратњу воза и при том обавили разговор са службеним лицима у возу и са више путника, али изузев напријед наведених података није било нових.

Овај догађај је изазвао страх и забринутост код већине грађана Републике Црне Горе, а нарочито Муслимана, који сматрају да су отети грађани ликвидирани.

Након сазнања за догађај, МУП Републике Црне Горе је преко надлежних савезних органа, у првом реду Савезног МУП-а, предузео потребне мјере у циљу проналажења и враћања отетих путника. Поред тих активности које су организоване преко савезних органа, МУП Р Црне Горе је покренуо конкретну оперативну акцију на плану проналажења несталих лица при чему су припадници МУП-а били изложени и непосредној животној опасности.

У овом случају од стране МУП-а Р Црне Горе, предузете су следеће полицијске мјере: распис о трагању, информативни разговори са путницима воза и пратиоцима и информативни разговори са члановима породица отетих путника. У овом случају, није поднијета кривична пријава по НН учиниоцу, из простог разлога што МУП Црне Горе није био мјесно и стварно, по одредбама ЗКП-а, надлежан за подношење пријаве, обзиром да се догађај збио на подручју бивше југословенске републике Босне и Херцеговине. Но, иако се ради о формалном акту, неподношење кривичне пријаве, не може се узети као неадекватно поступање у овом случају, јер је догађај са својим последицама, изазвао велику пажњу јавности, и узнемирење, тако да је по тој логици јавни тужилац, као надлежан орган за кривични прогон имао почетна сазнања о дјелу. Зашто се у овом случају он није до сада огласио, одговор треба потражити од државног тужиоца.

Широј јавности је познато да су органи Републике Црне Горе, континуирано преузимали низ мјера у овом случају. Између осталог, на Скупштини Републике Црне Горе, одржаној 5. и 10.03.1993. године министар унутрашњих послова, у вези овог случаја имао је излагање. Поред овог, у више наврата министар и

други радници Министарства су примали чланове породица, али судбина отетих лица је остала до данас неизвјесна.

Без обзира на досадашње резултате примијењених оперативних мјера и радњи, Министарство унутрашњих послова Републике Црне Горе ће и у наредном периоду интензивно радити на расвјетљавању догађаја у циљу проналажења несталих лица.

CO/PU

Republika Crna Gora

MINISTARSTVO INOSTRANIH POSLOVA

Broj: *D/01-1371*

Podgorica, 24.11.1993.

Gospodin

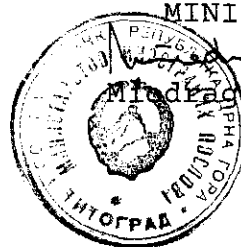
dr Dragiša BURZAN, poslanik
Skupštine Republike Crne Gore

Uvaženi gospodine Burzan,

Od momenta saznanja za otmicu naših gradjana u mjestu Štrpci, na trasi pruge Beograd-Bar, Ministarstvo inostranih poslova Crne Gore poklanjalo je punu pažnju i davalo doprinos, koliko je to bilo u njegovoj moći i nadležnosti, rasvjetljavanju ovog kriminalnog akta.

Medjutim, budući da se radi o aktu koji sadrži biće teškog krivičnog djela, za njegovo rješavanje, prije svega, nadležni su organi unutrašnjih poslova i bezbjednosti, koji su u međuvremenu prikupljali relevantne činjenice, informacije i podatke. Stoga, smatramo da bi Komisija na čijem ste Vi čelu trebala da se obrati pomenutim organima radi pružanja dodatnih pojašnjenja i informacija.

Uz uvjeravanje da Ministarstvo inostranih poslova i ja lično ostajemo otvoreni za svaku saradnju i komunikaciju, srdačno Vas pozdravljam,

MINISTAR

Miroslav Lekić
Miroslav Lekić

Republika Crna Gora
MINISTARSTVO PRAVDE
Broj:03-3586/93
Podgorica,23.12.1993.

Република Црна Гора
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ
ТИТОГРАД

Примљено: 23.12.93.			
Оп. јед.	Број	Прилог	Вриједност
02	3123	3	

СКУПСТИНА РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ
- КОМИСИЈИ ЗА ПРИКУПЉАЊЕ ИНФОРМАЦИЈА О ОТМИЦИ
ПУТНИКА-ГРАЂАНА РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ ИЗ ВОЗА БР.671 -

PODGORICA

VEZA: Ваš акт бр.02-3123/3 од 17.12.1993.

Povodom vašeg akta da ovo Ministarstvo, u saradnji sa nadležnim ministarstvima Republike Srbije i Savezne Vlade dostave Komisiji informaciju o preduzetim pravnim radnjama vezanim za otmicu građana Crne Gore, obavještavamo vas sljedeće:

Svojim aktom od 22.12.1993.g. Savezno ministarstvo pravde nas je obavijestilo da je pitanje otmice građana Crne Gore iz voza br.671 u nadležnosti Saveznog ministarstva za ljudska prava i prava manjina, od koga su zatražene informacije i materijali koji će biti naknadno dostavljeni.

Svojim aktom br.700-00-106/93-03 od 21.12.1993.g. Ministarstvo pravde Republike Srbije dostavilo je informaciju sljedeće sadržine:

"Ministarstvo Republike Srbije od početka prati slučaj otmice putnika iz voza 671 dana 27.2.0.g.. Odmah poslije otmice potpredsjednik Vlade i ministar pravde obišli su neon Štrpca, Priboja i Prijepolja, s obzirom da je nestalo 9 građana Republike Srbije muslimanske nacionalnosti. Tom prilikom je održan sastanak sa predstavnicima organa vlasti, pravosudnih organa i organa unutrašnjih poslova, predstavnicima političkih stranaka i vjerskih zajednica. Na tom sastanku osuđen je postupak i izražen zahtjev da se energičnom akcijom svih organa pronadu nestali građani i pokrene postupak radi pronalazenja učinilaca tih radnji. Odmah poslije ovog sastanka potpredsjednik Vlade i

ministar pravde primili su članove porodica nestalih lica koji su živjeli u Prijepolju.

Okružnom javnom tužilaštvu u Užicu podnjeta je prijava 12.3.1993.g. za otkrivanje nepoznatih počinitelja. Tužilaštvo je od strane SUP-a Užice obaviješteno 16.6.1993.g. da je po zahtjevu postupljeno tako što su preduzete mjere na otkrivanju nepoznatih izvršilaca krivičnog djela otmice iz člana 64 stav 2 KZ RS, koja je izvršena u brzom vozu br.671 u Štrpcima. Iz obavještenja SUP-a proizilazi da su obavijeni razgovori sa velikim brojem lica, (službenim osobljem voza, putnicima u vozu, rodbinom otetih lica, kao i drugim licima koja bi mogla dati podatke), ali je otkrivanje izuzetno otežano s obzirom da je mjesto izvršenja na teritoriji druge Republike, koja je obuhvaćena ratom, i da se dosadašnjim operativnim radom MUP-a nije došlo do podataka koji bi ukazivali na izvršioce krivičnog djela, iako je uzeto 42 izjave. Ali MUP će i dalje preduzimati mjere na otkrivanju izvršilaca ovog krivičnog djela.

U međuvremenu članove porodica nestalih lica primio je predsjednik Republike Srbije i dva puta su primljeni od strane Vlade Republike Srbije. U ime Vlade u razgovoru su učestvovali potpredsjednik Vlade, ministar pravde i ministar unutrašnjih poslova. Porodicama nestalih je obećano da će organi Republike Srbije u saradnji sa organima koji kontrolišu teritoriju bivše Republike BiH preduzeti mjere da se učinoci otkriju i nastavi tražanje za nestalim licima".

Ovom Ministarstvu se nisu obraćali ni neposredno ni predstavkama članovi porodica nestalih građana.

MINISTAR,
Filip Vučanović

Republika Crna Gora
MINISTARSTVO PROMISLA I ZASTUPANIKA
Broj 41-1770/7
Podgorica, 22.12.1993. godine

ZAJEDNICA JUGOSLOVENSkih ZEMELJOPRILAZA BEOGRAD
-uzo Centralnog direktora-

B E O G R A D

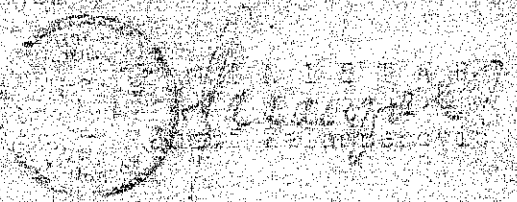
Ministarsvu promisla i zastupanja Republike Crna Gore obavila se Komisija o prikupljanju informacija o otnci putnika iz vasa avioavli koja se dogodila 27.12.1993. godine, a koju je obrazovala skupština Republike Crna Gore 19. X 1993. godine. Na sast. ovog avioavli 27.12.1993. godine (koji Van u prilozu ovog avioavli)

postupajuci po sast. ove skupštinske Komisije, Ministarstvo je odmah obavilo od JP Zastupanje Crna Gore dostavljanje relevantne podataka kao što je i u sast. ovog avioavli navedeno. Na osnovu i pored vasa urgencija od JIP Beograd, nakon vasa od 20. dana ranije 17. XII 1993. godine, dobili smo krajnje nepotrebne i st. informacija o navedenom događaju u prilozu kopija ovog avioavli

Uverenim vas da ce te se lično zaočiti da u budućem roku dostavite slabe da ja precizne i detaljne podatke po traženim tačkama u sast. ovog skupštinske Komisije, na osnovu de 10. vasa avioavli 12.12.1993. godine i obavljajuci svom ministarstvu da faks 011 49-031.

U poštovanju

PRILOG: 1. avioavli

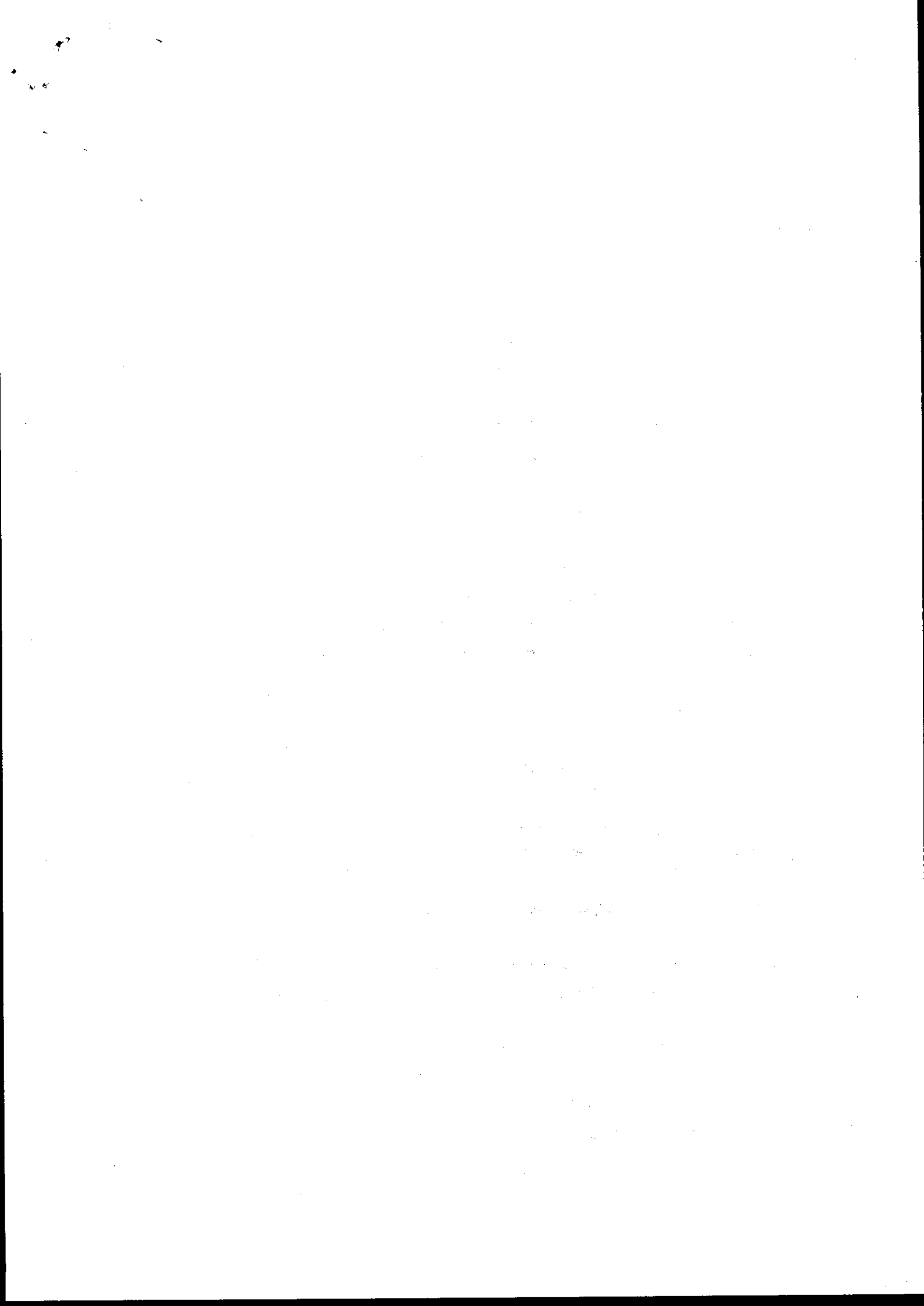
Official stamp of the Ministry of Industry and Representatives of the Republic of Montenegro, with a handwritten signature over it.

1914

1915

1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

1914
1915
1916
1917
1918
1919
1920
1921
1922
1923
1924
1925
1926
1927
1928
1929
1930
1931
1932
1933
1934
1935
1936
1937
1938
1939
1940
1941
1942
1943
1944
1945
1946
1947
1948
1949
1950
1951
1952
1953
1954
1955
1956
1957
1958
1959
1960
1961
1962
1963
1964
1965
1966
1967
1968
1969
1970
1971
1972
1973
1974
1975
1976
1977
1978
1979
1980
1981
1982
1983
1984
1985
1986
1987
1988
1989
1990
1991
1992
1993
1994
1995
1996
1997
1998
1999
2000
2001
2002
2003
2004
2005
2006
2007
2008
2009
2010
2011
2012
2013
2014
2015
2016
2017
2018
2019
2020
2021
2022
2023
2024
2025

Republika Crna Gora
MINISTARSTVO POMORSTVA I SAOBRAĆAJA
Broj ol-1700/2
Podgorica, 29.12.1993.godine

KOMISIJI ZA PRIKUPLJANJE INFORMACIJA O OTMICI PUTNIKA
IZ VOZA BR.671 KOJA SE DOGODILA 27.02.1993.GOD.

-n/r predsjednika Dragiše Burzana-

P O D G O R I C A

Poštovani gospodine Burzan,

Odmah po prijemu Vašeg zahtjeva br.18-3065/1 od 19.XI 1993.godine a koji je primljen u naše Ministarstvo 22.XI 1993.godine, tražili smo d Javnog preduzeća Željeznice Crne Gore - Podgorica, prosledjujući im kopiju Vašeg zahtjeva da nas u najkraćem roku obavijesti o traženim podacima, a najkasnije do 2.XII 1993.godine. Tom prilikom je insistirano na detaljnoj i stručnoj obradi sve četiri tačke iz Vašeg zahtjeva.(Prilog kopija našeg dopisa).

Nakon više naših telefonskih urgencija od JP Željeznice Crne Gore dobili smo dopis br.979 od 17.XII 1993.godine sa traženim obavještenjem JŽTP - Beograd od 15.XII 1993.godine, s obzirom da se otmica putnika desila na području Željezničko transprotnog preduzeća Beograd. Kopije oba ova dopisa Vam uz ovaj akt prosledjujemo.

Smatrajući informaciju ŽTP Beograd šturom i nepotpunom, obratili smo s e Zajednici jugoslovenskih željeznica za davanje podataka po Vašem zahtjevu. Odmah po dobijanju ovih podataka iste će mo Vam proslijediti.

S poštovanjem

MINISTAR
Jusuf Kalamperovic
Jusuf Kalamperovic

Republika Crna Gora
MINISTARSTVO POMORSTVA I SAOBRAĆAJA
Broj ol-1700/3
Podgorica, 19.01.1994.godine

KOMISIJI ZA PRIKUPLJANJE INFORMACIJA O OTMICI
PUTNIKA IZ VOZA BR. 671 KOJA SE DOGODILA 27.02.1993.GODINE
-n/r predsjednika Dragiše Burzana -

P O D G O R I C A

Poštovane gospodine Burzan, i pored našeg iskrenog nastojanja da dodjemo do potpune i pravovaljane informacije u vezi sa događajem koji je predmet rada vaše Komisije mi ni do danas nijesmo uspjeli dobiti tražene podatke od Zajednice Jugoslovenskih željeznica i ako je od iste traženo da do 10.januara tekuće godine dostavi precizne i detaljne podatke o nemilom događaju, te iz tog razloga ~~os~~jećamo obavezu da vas kao nadležnu Skupštinsku komisiju o tome blagovremeno obavijestimo (u prilogu dopisa Zajednici Jugoslovenskih željeznica).

S poštovanjem,

MINISTAR

Jusuf Kalamperović

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-137/1

Podgorica, 27.01.1994. god.

PREDSJEDNIKU CRNE GORE,
mr Momiru Bulatoviću

Poštovani gospodine Predsjedniče,

iskreno sam obradovan Vašom ažurnošću u pogledu odgovora na molbu Komisije od 17.12.1993, koju ne prihvatam samo kao znak Vašeg humanog odnosa prema oteetim građanima, već i kao veliku obavezu državnim organima na slično ponašanje. U tom smislu, a u ime Komisije, izražavam Vam veliku zahvalnost.

Iz odgovora, autorizovanog od strane gospodina Zorana Čelebića, šefa Kabineta Predsjednika Republike, vidi se da ste Vi, odnosno Kabinet, preduzeli neke pravovremene radnje u smislu rasvjetljavanja otmice, tj. povraćaja oteetih. Polazeći od dužnosti Komisije da pribavi sve moguće informacije u vezi otmice, a bez ikakve pretencioznosti da u Vašoj akciji u vezi otmice nadjemo nešto što je promaklo Vašoj pažnji, molim Vas da instruišete Kabinet da nam precizno odgovori na sljedeća pitanja i molbe:

1. U prvom pasusu informacije kaže se da ste, odmah po saznanju da je otmica izvršena, organizovali radni sastanak sa predsjednikom Vlade i ministrom unutrašnjih poslova. Predstavljam da je tom prilikom vodjen zapisnik, koji, van svega

sumnje, saopšti konkretna zaduženja licima koja obavljaju relevantne poslove. Molim Vas da nam zapisnik stavite na uvid. Takođe, od posebnog značaja za rad Komisije su službene zabilješke i izjave odgovornih lica u pogledu izvršenja pomenutih zaduženja.

2. U istom pasusu naglašava se da je dogovoren kontakt sa predsjednikom SRJ, predsjednikom Srbije i predsjednicima vlada radi preduzimanja "kontinuiranih aktivnosti" u smislu očuvanja života otetih putnika. Vjerujem da su ti kontakti ostvareni i da su rezultirali zaduženjima odgovarajućim službama i pojedincima. Predpostavljam da je bilo povratnih informacija koje su, ponovo, od velikog interesa za rad Komisije.
3. Pri kraju istog pasusa sugerije se da je na pomenutom sastanku razmatrana mogućnost da je otmica izvršena u cilju zadovoljavanja (nespecificiranih) zahtijeva otmičara. Štaviše, po izjavama Kapetanović Hasiba, oca otetog Kapetanović Esada, i Džemala Softića, sina otetog Seća Softića, Vi ste u razgovoru sa rodbinom otetih obećali da ćete angažovati lice sa širokim ovlašćenjima u pogledu kontakta sa otmičarima. Smatrajući da bi svjedočenje ovog (eventualno angažovanog) lica bilo od neprocijenjive važnosti za rasvjetljavanje otmice, molim Vas da nas u tom smislu precizno informišete.
5. Na samom početku četvrtog pasusa, str. 2, navodi se da ste bili u stalnom kontaktu sa organima SRJ, Republike Srbije i Republike Srpske u pogledu pribavljanja informacija u vezi otmice. Normalno je pretpostaviti da je rezultat te saradnje obilje dokumenata, kao dio službene korespondencije. Stoga Vas molim da omogućite Komisiji uvid u istu u domenu u kojem ona ima kompetencije.
6. Takođe, moram da Vas još jednom zamolim da ponovite insistiranje kod nadležne vojne obavještajne službe u pogledu dostavljanja odgovarajuće informacije, jer konstatacija na kraju posljednjeg pasusa, str. 4, da "nadležni organi Saveznog

ministarstva za odbranu i Generalštaba Vojske Jugoslavije ne raspoložu novijim i aktuelnijim podacima o otmici" ne implicira potpuni nedostatak informacija (starih ili neaktuelnih -možda Komisija zaključiti drugačije).

Vjerujem da ćete moju molbu za preciziranjem Informacije izdate od strane Kabineta Predsjednika Republike shvatiti isključivo kao sistematičnost u izvršavanju povjerenog nam zadatka.

Ostajući u tom uvjerenju najsrdačnije Vas pozdravljam.

Dragiša Burzan,
predsjednik Komisije

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otklani putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
28.02.1993. god.

Br: 02-137/A

Podgorica, 27.01.1994. god.

MINISTRU UNUTRASNJIH POSLOVA
gospodinu Nikoli Pejakoviću

Poštovani gospodine ministre,

dozvolite, prije svega, da Vam u ime Komisije izrazim zahvalnost na dostavljenoj informaciji. Smatram da će se ona pokazati korisnom za dalji rad Komisije.

Ipak, u svijetlu zadatka Komisije - da prikuplja dokumentovane informacije - potrebna su nam dalja pojašnjenja. Zato Vas molim da instruišete nadležne u Ministarstvu da odgovore na sljedeća konkretna pitanja i zahtijeve Komisije:

1. U drugom pasusu Informacije stoji da je voz (671) krenuo iz stanice Beograd u 10⁴⁵, a da je oko 16⁴⁰ stao na crveno svijetlo u stanici Štrpci. Ovo je u suprotnosti sa dokumentom izdatim od strane JZTP "Beograd", koji je u posjedu Komisije, a prema kojem je pomenuti voz zaustavljen u stanici Štrpci u 15⁵⁴, sa 113 minuta zakašnjenja (ovo se pravda saobraćajnim razlozima). Komisija Vas moli da joj omogućite uvid u dokumenta na osnovu kojih se u Ministarstvu odredilo vrijeme otmice.
2. Samo putovanje od Beograda do Štrbaca nije obradjeno u Vašoj

informaciji. Složit ćete se da zakašnjenje od 113 minuta nije neuobičajeno na ovoj relaciji (77 minuta u polasku i 36 minuta tokom vožnje), ali u okolnostima masovne otmice putnika mora privući adekvatnu pažnju. Tim prije što je, prema pisanju štampe, npr. "Pobjeda" od 6.03.1993, bilo glasina da su na željezničkoj stanici Beograd na putničkim kartama upisivana imena, te da je grupa košarkaša napustila voz u Užicama i put nastavila autobusom. Naravno, glasine nijesu dokumentaciona podloga za rad Komisije, ali ih je ona dužna provjeriti, makar u cilju njihovog demantovanja. Dakle, predpostavljajući da ste vodjeni istim motivima pribavili izjave svih službenih lica sa voza 671 (27.02.1993.god.), te da ste analizirali uzroke zakašnjenja, kao i ponašanje staničnog osoblja na cijelokupnom putu od Beograda do Bara, molim Vas da nam omogućite uvid u tu dokumentaciju.

3. Takođe u drugom pasusu, str. 1, dajete opis otmičara, prema izjavama očevidaca. Time ukazujete da su saslušavani putnici - svjedoci otmice. Molim Vas da upoznate Komisiju sa listom saslušanih putnika, kao i sa službenim zabelješkama sa tih saslušanja.
4. U trećem pasusu Informacije, str. 1, navodite da su uniformisani otmičari saopštili patroli milicije, koja se nalazila u pratnji voza, da im njihova pomoć nije potrebna, tako da su ovi (milicioneri) uglavnom bili konfinirani na prostoru službenog kupea za vrijeme otmice. Bez obzira na to, od interesa za Komisiju su sastav patrole i njihove službene zabelješke ili (eventualno) izjave koje su dali kasnije.
5. Na strani 2. Informacije iznosi se tvrdnja da su oteti građani ukrcani na teretno vozilo i odvedeni u pravcu Rudog. Smatramo da ova tvrdnja zasluđuje potkrepljenje izjavama očevidaca, kao i dokumentacijom o eventualnoj saradnji sa vlastima u Rudom u pogledu zaustavljanja otmičara i oslobadjanja oteatih putnika. Nadamo se da ćete nam omogućiti uvid i u ta dokumenta.

6. Iz posljednjeg pasusa na strani 2. (prenijetog na str. 3.) sasvim je jasno da su vršioci istrage prikupili izvještaje od lica koja su bila u direktnom kontaktu sa otmičarima u vrijeme izvršenja otmice. Molimo Vas da nam obezbjedite uvid u izjave tih lica.
7. Na strani 3. deklarišete aktivnosti MUP-a Crne Gore na pronalaženju i vraćanju otetih putnika, kao i saradnju sa nadležnim saveznim organima. Molimo Vas da nam relevantnu dokumentaciju učinite dostupnom. Posebno insistiramo na opisu tamo pomenute operativne akcije, u kojoj su pripadnici MUP-a bili izloženi "neposrednoj životnoj opasnosti".
8. U narednom pasusu nabrajate preduzete policijske mjere. Raspis o traganju je neophodan u pogledu kompletiranja dokumentacije, kao i službena zabilješka sa informativnih razgovora sa rodbinom otetih. Dokumenta u vezi informativnih razgovora sa putnicima i službenim licima već smo molili u prethodnim tačkama. Što se tiče krivične prijave protiv NN počinioca, posao Komisije nije da utvrdjuje odgovornost u pogledu izvršavanja zakonskih radnji, već isključivo da prikupi sve relevantne činjenice i da ih da Skupštini na procijenu. Ipak, zahvalan sam Vam na informaciji da je javni tužilac imao početna saznanja o djelu.
9. U prethodnom obraćanju predočio sam Vam da je Komisija u posjedu dokumenta koji može biti od značaja za istragu. Kako nas Vi informišete o namjerama Ministarstva da istraje na rasvjetljavanju slučaja otmice u Štrpcima, još jednom Vam skrećem pažnju na pomenuti dokument, ukoliko nadležni u Ministarstvu još nijesu upoznati sa njegovom sadržinom. U slučaju da Ministarstvo ne nalazi za shodno da uzme izjavu od svjedoka koji se sam ponudio za saradnju, tj. ako iz nekih razloga njega cijeni nepouzdanim, molim Vas da me o tome obavjestite što hitnije kako bih sam organizovao uzimanje iste.

Napominjem da sam već bio u telefonskom kontaktu sa svjedokom, te da on pristaje na ekspankaciju stavova izrečenih u pismu Komisiji i to pred predstavnicima vlasti SRJ.

10. Takodje, u prethodnom pismu zamolio sam Vas da insistirate kod Saveznog MUP-a i MUP-a Srbije na pribavljanju neophodne dokumentacije. Molim Vas da izvjestite Komisiju u pogledu eventualnih rezultata Vaših napora u tom pravcu.

Sa najsrdačnijim pozdravima

Dragiša Burzan
predsjednik Komisije

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-134/1

Podgorica, 19.01.1994. god.

SEFU CENTRA BEZBJEDNOSTI BIJELO POLJE

Poštovani,

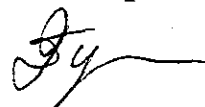
obavještavam Vas da je Skupština Crne Gore na drugom redovnom zasjedanju, dana 19.10.1993. god., donijela odluku o formiranju Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika iz voza 671, izvršenoj u mjestu Štrpci, na prizi Beograd - Bar. Shodno toj odluci, Komisija prikuplja informacije od državnih organa i iz drugih izvora.

Iz dokumentacije, koja je u posjedu Komisije, vidi se da je rodbina oteatih prijavila njihov nestanak Centru bezbjednosti Bijelo Polje. To su uradili Hasib Kapetanović, otac kidnapovanog Esada Kapetanovića, Ferid Husović, brat oteatog Rifata Husovića, Rameza Bakija, brat oteatog Fehima Bakije i Ragip Ličina (telefonom), brat oteatog Iljaza Ličine. Uz to, voz 671 je po otmici prošao (dana 27.02.1993.god.) kroz Bijelo Polje.

Predpostavljajući da je po gore navedenim saznanjima, kao i po instrukcijama iz MUP-a Crne Gore, Centar bezbjednosti Bijelo Polje preduzeo odgovarajuće zakonske radnje, molimo Vas da nam dostavite dokumentovanu informaciju o svim akcijama Centra i njegovog osoblja u vezi rasvjetljavanja otmice.

Uz srdačne pozdrave i najbolje želje,

Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-137/1

Podgorica, 27.01.1994. god.

MINISTRU ZA ODBRANU

U VLADI SRJ

gospodinu Pavlu Bulatoviću

Poštovani gospodine ministre,

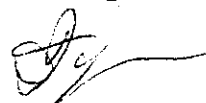
sigurno Vam je poznato da se dana 27.02.1993. god. u stanici
Štrpci, na pruzi Beograd-Bar, dogodila otmica putnika - građana
SRJ - iz voza br. 671. Tom prilikom odvedeno je u nepoznatom
pravcu (najmanje) 19 osoba utvrdjenog identiteta.

Polazeći od Ustava Republike Crne Gore, kojim se garantuju
građanska i ljudska prava, Skupština Crne Gore je na svojoj
drugoj redovnj sjednici, održanoj dana 19.10.1993. god. formirala
parlamentarnu komisiju za prikupljanje informacija u vezi otmice.

Predpostavljajući da se Vaše ministarstvo, budući da je zaštita
građana SRJ i u njegovoj nadležnosti, moralo uključiti u rasvjet-
ljavanje tako masovne otmice, obraćam Vam se u ime Komisije
sa molbom da nam dostavite dokumentovanu informaciju o
mjerama koje je Ministarstvo preduzelo u tom pogledu, kao i
o svim relevantnim saznanjima o počiniocima otmice i sudbini
otetih građana.

Sa uvjerenjem da će Vaša informacija biti od ogromne koristi za rad Komisije, kao i da ćete iznaći i druge načine da uvećate efekte rada Komisije, srdačno Vas pozdravljam.

dr Dragiša Burzan
Predsjednik Komisije

Skupština Crne Gore
Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Strpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-137/1
Podgorica, 27.01.1994. god.

MINISTRU ZA UNUTRASNJE POSLOVE
U VLADI SRJ

Poštovani gospodine ministre,

sigurno Vam je poznato da se dana 27.02.1993. god. u stanici
Štrpci, na pruzi Beograd-Bar, dogodila otmica putnika - gradjana
SRJ - iz voza br. 671. Tom prilikom odvedeno je u nepoznatom
pravcu (najmanje) 19 osoba utvrdjenog identiteta.

Polazeći od Ustava Republike Crne Gore, kojim se garantuju
gradjanska i ljudska prava, Skupština Crne Gore je na svojoj
drugoj redovnj sjednici, održanoj dana 19.10.1993. god. formirala
parlamentarnu komisiju za prikupljanje informacija u vezi otmice.

Predpostavljajući da se Vaše ministarstvo, budući da je zaštita
gradjana SRJ u njegovoj nadležnosti, moralo uključiti u
rasvjetljavanje tako masovne otmice, obraćam Vam se u ime
Komisije sa molbom da nam dostavite dokumentovanu informaciju
o mjerama koje je Ministarstvo preduzelo u tom pogledu, kao
i o svim relevantnim saznanjima o počiniocima otmice i sudbini
otetih gradjana.

Dozvolite mi da ovom prilikom istaknem spremnost Komisije da

direktno, ili preko MUP-a Dr. Burze, saradjuje sa Vašim ministarstvom, stavljajući mu na uvid za istragu interesantne informacije, te tako doprinese brzom razjašnjavanju otmice.

Sa uvjerenjem da će Vaša informacija biti og ogromne koristi za rad Komisije, kao i da ćete iznaći i druge načine da uvećate efekte rada Komisije, srdačno Vas pozdravljam.

dr Dragiša Burzan
Predsjednik Komisije

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-137/A

Podgorica, 27.01.1994. god.

MINISTRU ZA LJUDSKA PRAVA
U VLADI SRJ
gospodji Margit Savović

Poštovana gospodjo Savović,

vjerovatno Vam je poznato da je dana 27.02.1993. god. u stanici
Štrpci, na pruzi Beograd-Bar, izvršena otmica putnika - gradjana
SRJ - iz voza br. 671. Tom prilikom odvedeno je u nepoznatom
pravcu (najmanje) 19 osoba utvrdjenog identiteta.

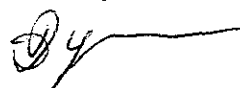
Polazeći od Ustava Republike Crne Gore, kojim se garantuju
gradjanska i ljudska prava, Skupština Crne Gore je na svojoj
drugoj redovnoj sjednici, održanoj dana 19.10.1993. god. formirala
parlamentarnu komisiju za prikupljanje informacija u vezi otmice.

Smatram krajnje nepotrebnim predočavati Vam da su otmicom
narušena elementarna ljudska prava, po više osnova. Polazeći od
tog uvjerenja, a budući potpuno siguran da je zaštita ljudskih
prava gradjana SRJ i u Vašoj kompetenciji, što podrazumjeva da ste
po otmici pristupili adekvatnoj pravnoj radnji, obraćam Vam se u
ime Komisije sa molbom da nam dostavite dokumentovanu informa-
ciju o Vašim saznanjima o otmici i sudbini otetih gradjana.
Takodje se nadam da ćete nas obavjestiti o mjerama koje je
Ministarstvo preduzelo u pogledu zaštite prava otetih gradjana i,

budući da ste eksperti u toj oblasti, drugim rečima
Komisiju u njenom radu.

Ostajući u uvjerenju da će Vaša informacija biti od ogromne
koristi za rad Komisije, srdačno Vas pozdravljam.

dr Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Strpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-137/1

Podgorica, 27.01.1994. god.

MINISTRU ZA PRAVOSUDJE
U VLADI REPUBLIKE SRBIJE

Poštovani gospodine ministre,

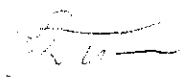
sigurno Vam je poznato da se dana 27.02.1993. god. u stanici
Strpci, na pruzi Beograd-Bar, dogodila otmica putnika - gradjana
SRJ - iz voza br. 671. Tom prilikom odvedeno je u nepoznatom
pravcu (najmanje) 19 osoba utvrdjenog identiteta.

Polazeći od Ustava Republike Crne Gore, kojim se garantuju
gradjanska i ljudska prava, Skupština Crne Gore je na svojoj
drugoj redovnj sjednici, održanoj dana 19.10.1993. god. formirala
parlamentarnu komisiju za prikupljanje informacija u vezi otmice.

Predpostavljajući da se Vaše ministarstvo, kao instrument
zaštite gradjana Srbije, moralo uključiti u rasvjetljavanje tako
masovne otmice, obraćam Vam se u ime Komisije sa molbom da
nam dostavite dokumentovanu informaciju o mjerama koje je
Ministarstvo preduzelo u tom pogledu, kao i o svim relevantnim
saznanjima o počiniocima otmice i sudbini otetih gradjana.

Sa uvjerenjem da će Vaša informacija biti og ogromne koristi za
rad Komisije, srdačno Vas pozdravljam.

dr Dragiša Burzan
Predsjednik Komisije

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-139/1

Podgorica, 27.01.1994. god.

MINISTRU ZA UNUTRASNJE POSLOVE
U VLADI REPUBLIKE SRBIJE

Poštovani gospodine ministre,

sigurno Vam je poznato da se dana 27.02.1993. god. u stanici
Štrpci, na pruzi Beograd-Bar, dogodila otmica putnika - gradjana
SRJ - iz voza br. 671. Tom prilikom odvedeno je u nepoznatom
pravcu (najmanje) 19 osoba utvrdjenog identiteta.

Polazeći od Ustava Republike Crne Gore, kojim se garantuju
gradjanska i ljudska prava, Skupština Crne Gore je na svojoj
drugoj redovnj sjednici, održanoj dana 19.10.1993. god. formirala
parlamentarnu komisiju za prikupljanje informacija u vezi otmice.

Predpostavljajući da se Vaše ministarstvo, budući da je zaštita
gradjana SRJ i u njegovoj kompetenciji, moralo uključiti u
rasvjetljavanje tako masovne otmice, obraćam Vam se u ime
Komisije sa molbom da nam dostavite dokumentovanu informaciju
o mjerama koje je Ministarstvo preduzelo u tom pogledu, kao
i o svim relevantnim saznanjima o počiniocima otmice i sudbini
otetih gradjana.

Sa uvjerenjem da će Vaša informacija biti og ogromne koristi za rad Komisije, kao i da ćete iznaći i druge načine da uvećate efekte rada Komisije, uz iskaze spremnosti za saradnju, srdačno Vas pozdravljam.

dr Dragiša Burzan
Predsjednik Komisije

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Strpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-137/1

Podgorica, 27.01.1994. god.

SEFU SUP-a PRIBOJ

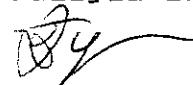
Poštovani,

obavještavam Vas da je Skupština Crne Gore na drugom redovnom zasjedanju, dana 19.10.1993. god., donijela odluku o formiranju Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika iz voza 671, izvršenoj u mjestu Strpci, na prizi Beograd - Bar. Shodno toj odluci, Komisija prikuplja informacije od državnih organa i iz drugih izvora.

Budući da je Priboj prva stanica u koju je ušao voz po otmici, predpostavljamo da su nadležni u SUP-u Priboj preduzeli sve radnje koje Zakon predviđa u ovakvim slučajevima. Zato Vas molimo da nam dostavite dokumentovanu informaciju o aktivnostima SUP-a Priboj tom prilikom, kao i u kasnijem periodu. Naravno, od posebnog značaja za rad Komisije su službene zabeleške, izjave svjedoka i sl. Iz saopštenja SUP-a Priboj, 02.02.1993. god., vidi se da su istražni organi raspolagali činjenicama u pogledu pripadnosti otmičara vojsci Republike Srpske ("patrola vojne policije Republike Srpske"), kao i o nacionalnom sastavu otetih (kasnije se pokazalo da je on netačno utvrđen): "9 Srba, 2 Hrvata, 10 Muslimana i 2 crnca". Vjerujem da nećete propustiti da nam pošaljete dokumenta na osnovu kojih ste izveli ove zaključke.

Uz srdačne pozdrave i najbolje želje,

Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
27.02.1993. god.

Br: 02 - 137/1

Podgorica, 27.01.1994. god.

GOSPODINU GENERALU MILUTINU KUKANJCU

Poštovani gospodine generale Kukanjac,

vjerovatno Vam je poznato da je Skupština Crne Gore, odlukom od 19.10.1993. god., formirala Komisiju za prikupljanje informacija o otmici putnika - gradjana SRJ - izvršenoj 27.02.1993. god. u mjestu Štrpci.

U ime Komisije, a u povodu vašeg svjedočenja objavljenog u listu "Borba" od 23.11.1993 god., pišem Vam sa molbom da nam dostavite sve relevantne informacije o otmici sa kojima raspolazete, kao i dokumenta koja su eventualno u Vašem posjedu.

Na mogućnost da Vi raspolazete takvim informacijama uputila nas je Vaša izjava: "...Umjesto izmišljanja neistina o JNA, gospodja Plavšić i njene kolege bi mnogo bolje učinili ako bi objasnili kako je nastalo ratno profiterstvo u BiH i šta je omogućilo jednom sloju ljudi da se neopravdano bogati. I najzad, moralna obaveza gospodje Plavšić i drugih članova rukovodstva RS bila bi da javno kažu kako je izvršena otmica nedužnih gradjana, prvo u selu Sjeverinu, a zatim na željezničkoj stanici Štrpci -- ko ih je oteo i šta se sa njima dogodilo ?"

Vjerujem da ćete nam odgovoriti u najkraćem mogućem roku.

Ostajući u tom uvjerenju, najsrdačnije Vas pozdravljam.

Dragiša Burzan
predsjednik Komisije

Adresa: Skupština Crne Gore,
Komisija za prikupljanje informacija
o otmici u Štrpcima
81 000 Podgorica

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-137/1

Podgorica, 27.01.1994. god.

OKRUŽNOM JAVNOM TUŽILASTVU UŽICE

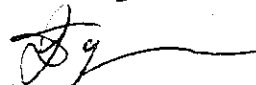
Poštovani,

obavještavam Vas da je Skupština Crne Gore na drugom redovnom zasjedanju, dana 19.10.1993. god., donijela odluku o formiranju Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika iz voza 671, izvršenoj u mjestu Štrpci, na prizi Beograd - Bar. Shodno toj odluci, Komisija prikuplja informacije od državnih organa i iz drugih izvora.

S obzirom da je Komisija u posjedu informacije da je Okružnom Tužilaštvu u Užicu podnijeta prijava 12.03.1993.god. za otkrivanje nepoznatih počinioca, te da je Tužilaštvo preduzelo potrebne mjere, molim Vas da nam dostavite dokumentovanu informaciju u vezi otmice, te da nam omogućite uvid u cijelokupnu dokumentaciju kojom raspolazete u tom pogledu.

Uz srdačne pozdrave i najbolje želje,

Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmiци putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-137/1

Podgorica, 27.01.1994. god.

GENERALNOM DIREKTORU JPZ

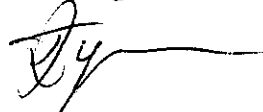
Poštovani,

obavještavam Vas da je Skupština Crne Gore na drugom redovnom zasjedanju, dana 19.10.1993. god., donijela odluku o formiranju Komisije za prikupljanje informacija o otmiци putnika iz voza 671, izvršenoj u mjestu Štrpci, na prizi Beograd - Bar. Shodno toj odluci, Komisija prikuplja informacije od državnih organa i iz drugih izvora.

Vjerovatno Vam je poznato da smo, preko Minisatrstva saobraćaja Republike Crne Gore, zamolili za dokumentovanu informaciju i Vaše preduzeće. Odgovor koji je uslijedio 15.12.1993. god. (nema broja dokumenta kojim je on zaveden u Vašu arhivu), a potpisao(la) ga je gdja (gospodin) Maksimović (ime nečitko), zamjenik generalnog direktora, nije iscrpan, s obzirom na našu molbu i vanredan događaj u Štrpcima. Zato Vas molimo da učinite dodatni napor kako bi nas detaljno izvjestili u pogledu kretanja voza, ponašanja osoblja i rezultatima Zakonom predvidjenih radnji koje su u kompetenciji odgovornih u Vašem preduzeću u tako vanrednim prilikama.

Uz srdačne pozdrave i najbolje želje,

Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-134-1

Podgorica, 27.01.1994. god.

REPUBLIČKOM JAVNOM TUŽIOCU CRNE GORE

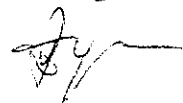
Poštovani,

obavještavam Vas da je Skupština Crne Gore na drugom redovnom zasjedanju, dana 19.10.1993. god., donijela odluku o formiranju Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika iz voza 671, izvršenoj u mjestu Štrpci, na prizi Beograd - Bar. Shodno toj odluci, Komisija prikuplja informacije od državnih organa i iz drugih izvora.

S obzirom da je Javno Tužilaštvo raspolagalo početnom informacijom o otmici u Štrpcima, molim Vas da nam dostavite iscrpnu dokumentovanu informaciju o aktivnosti Tužilaštva u pogledu rasvjetljavanja otmice, kao i o svim saznanjima o otmici koje su u Vašem posjedu.

Uz srdačne pozdrave i najbolje želje,

Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

Република Црна Гора
СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ
ТИТОГРАД

Примљено:	25-02-1994	Приједност
Орг. јед.	02/409/1	

ПОШТОВАНИ
КОМИСИЈА ЗА УТВРЂИВАЊЕ ЦИЊЕНИЦА У ВЕЗИ СА
ОТМИЦОМ ПУТНИКА ИЗ ВОЗА БЕОГРАД-БАР

Прошла је година дана од отмице путника из воза у
Štrpcima,

Тим поводом родбина оететих, Грађански покрет отпора
"Јавност против фашизма" и Демократски форум за људска права и
међународне односе, позивају Вас на отворену конференцију за
новинаре.

Иза нашег позива не стоји било какав државни, политички
или други ауторитет. Право на живот, савјест и слободна воља
једини су мотив на који рачунамо.

Зато Вас молимо да будете са нама. Сваки појединачни
одзив биће нам драгоцјен као глас наде, савјести и милосрдја.

Конференција ће се одржати у понедјелјак 28. фебруара
1994. године у 12,05 сати у малој сали Дома омладине "Будо
Томовић" у Подгорици.

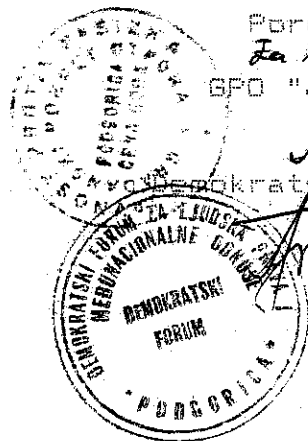
Породице оететих путника

Ja R. Rosko

ГРО "Јавност против фашизма"

Marek

Демократски форум за људска права

Задумеу на

Мунјено

28.02.1994

у огу. рокова

SPISAK POZVANIH

1. MOMIR BULATOVIĆ Predsjednik Republike Crne Gore
2. MILO DJUKANOVIĆ Predsjednik Vlade Republike Crne Gore
3. RISTO VUKOVIĆ Predsjednik Skupštine Republike Crne Gore
4. DZEMAL PEROVIĆ Potpredsjednik Skupštine RCG
5. DRAGO BAKRAC "
6. SRDJAN BOZOVIĆ "
7. MIODRAG LEKIĆ Ministar inostranih poslova RCG
8. NIKOLA PEJAKOVIĆ Ministar unutrašnjih poslova RCG
9. SLOBODAN TOMOVIĆ Ministar za vjerska pitanja RCG
10. FILIP VUJANOVIĆ Ministar za pravosuđe RCG
11. VLADO SUŠOVIĆ Državni tužilac RCG
12. SVETOZAR MAROVIĆ Generalni sekretar DPS CG
13. NOVAK KILIBARDA Predsjednik Narodne stranke CG
14. SLAVKO PEROVIĆ Predsjednik LS CG
15. ILIJA VUJOŠEVIĆ Predsjednik SDP CG
16. AMFILOHIJE RADOVIĆ Mitropolit SPC u CG
17. IDRIZ DEMIROVIĆ Predsjednik Islamske vjerske zajednice u CG
18. MŠE PETAR PERKOLIĆ Nadbiskup barski
19. REPUBLIČKI SAVJET ZA ZAŠTITU PRAVA PRIPADNIKA NACIONALNIH I ETNIČKIH GRUPA Skupština CG
20. KOMISIJA ZA UTVRĐIVANJE ČINJENICA U VEZI SA OTMIČOM PUTNIKA IZ VOZA BEOGRAD-BAR Skupština CG
21. ODBOR ZA LJUDSKA PRAVA Skupština CG
22. KOMISIJA ZA UTVRĐIVANJE RATNIH ZLOČINA Vlada SRJ
23. CRVENI KRST CG
24. CRVENI KRST SRJ
25. MEDJUNARODNA FEDERACIJA CRVENOG KRSTA I CRVENOG POLUMJESECA
26. MEDJUNARODNI KOMITET CRVENOG KRSTA
27. FOND ZA HUMANITARNO PRAVO Beograd
28. HELSINKI WATCH Kancelarija u Beogradu
29. UNICEF Kancelarija u Podgorici
30. UNHCR Kancelarija u Podgorici
31. DANISH REFUGEE COUNCIL Kancelarija u Podgorici
32. ECHO Kancelarija u Podgorici
33. OXFAM Kancelarija u Podgorici
34. BOZIDAR JAREDIĆ Sekretar za informacije
35. NIKOLA IVANOVIĆ G i O urednik Pobjede
36. BOZIDAR DOLOVIĆ G i O urednik TV CG
37. ZORAN JOČOVIĆ G i O urednik Radija CG
38. SREDSTVA INFORMISANJA

Z A P I S N I K

sa Treće sjednice Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika
održane 15. juna 1994. godine

Sjednica je počela u 11 sati.

Sjednicu je otvorio i istoj predsjedavao dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

Odsustvo sa sjednice najavili su Uroš Klikovac i Ljubomir Ilić.

Rad sjednice pratili su akreditovani novinari.

Za sjednicu je utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

- Uvajanje zapisnika sa Druge sjednice -

1. Analiza prispjelih informacija o otmici putnika - građana Republike Crne Gore iz voza broj 671, dana 27. februara 1993. godine,

2. Diskusija o daljem radu Komisije.

* * *

- Zapisnik sa Druge sjednice Komisija je ovjerila bez primjedaba -

Ad 1 i Ad-2

Analiza prispjelih informacija o otmici putnika-građana Republike Crne Gore iz voza br.671 dana 27.februara 1993. godine i Diskusija o daljem radu Komisije.

Uvodne napomene o prvoj tački dnevnog reda dao je dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

Upoznao je prisutne sa podatkom da na zahtjev Komisije nijesu odgovorili: ministar Unutrašnjih poslova Republike Crne Gore, ministar unutrašnjih poslova i pravosudja Republike Srbije, u Saveznoj vladi - ministri narodne odbrane, za ljudska prava, kao ni generalni direktor Jugoslovenskih željeznica a generalu Kukanjcu nije uručen zahtjev, jer Služba Skupštine nije pronašla adresu.

Odgovori su stigli od: predsjednika Republike Crne Gore, državnog tužioca Republike Crne Gore, od Centra bezbjednosti iz Bijelog Polja i Okružnog suda u Beogradu.

Predsjednik Komisije je konstatovao da su svi odgovori pisani političkim jezikom bez dokumenata koji bi poslužili kao osnova za zaključivanje.

Kako Komisija nema odgovora niti dokumenata o samom događaju ili istražnom postupku, to ne može zaključiti da li je izvršena potpuna zakonska procedura, ali ni da to nije urađeno.

U raspravi su učestvovali: Savo Jablan, Ljubo Glušac, dr Dragiša Burzan, poslanici i Rifat Rastoder, predstavnik rodbine otetih.

Istaknuto je da je uhapšenog Milana Lukića potrebno izručiti Republici Crnoj Gori, a ne Republici Srpskoj, MUP-u Crne Gore omogućiti da vrši istražne radnje, a sudskim organima da do kraja sprovedu postupak, jer, konačno, riječ je o građanima iz Crne Gore.

Kako je dalji rad Komisije paralisan nedostatkom dokumentacije na osnovu koje bi se zaključivalo, predloženo je da se u kontekstu toga raspravi i druga tačka dnevnog reda.

Nakon rasprave Komisija je zaključila:

- da treba obnoviti sahtjeve,
- da održi još jednu sjednicu (28. juna 1984. godine) kako bi u punom sastavu odlučila da li da sačini izvještaj i upozna Skupštinu sa do sada postignutim rezultatima,
- da od nadležnog resornog organa zatraži stručno tumačenje u vezi sa obavezom nadležnog državnog organa da ođe odgovor na zahtjev skupštinskih radnih tijela i mogućnost stavljanja na uvid dokumenata koji bi poslužili kao osnov za zaključivanje.

Sjednica je zaključena u 13,25 časova.

SEKRETAR KOMISIJE
Milovan Simonović
Milovan Simonović

PREDSJEDNIK KOMISIJE
Dr Dragiša Burzan

Dr Dragiša Burzan

Republika Crna Gora
PREDSJEDNIK REPUBLIKE
Kabinet Predsjednika

Br:01-74
Podgorica, 7.02.1994.god.

Gospodin **DRAGIŠA BURZAN**, predsjednik
Komisije Skupštine Crne Gore za pri-
kupljanje informacija o otmici putnika
iz voza br.671 izvršenoj u Štrpcima

Poštovani gospodine Burzan,

U povodu Vašeg dopisa br.02-137/1, koji ste uputili predsjedniku
Republike Crne Gore Momiru Bulatoviću, ovlašćen sam od strane
predsjednika da Vam saopštim sljedeće činjenice.

U samom početku Vašeg dopisa ispravno ste konstatovali da je
dužnost Komisije "da pribavi sve **moguče** informacije u vezi otmice".
Medjutim, jedan broj Vaših zahtjeva, sadržanih u dopisu, na žalost,
ne spada u tu kategoriju. Naime, predsjednik Bulatović je, kao što
ste obaviješteni, organizovao radni sastanak sa predsjednikom Vlade
i ministrom unutrašnjih poslova. Takvi radni sastanci se u pravilu
održavaju bez prisustva radnika stručnih službi i iza njih ne
ostaju zapisnici, niti bilo kakvi drugi dokumenti. Zbog toga
nijesmo u mogućnosti da Vam pružimo neoborive dokaze da je taj
sastanak zaista održan, te jedino preostaje da se predsjedniku
vjeruje na riječ. Takvi radni sastanci i konsultativni dogovori
nemaju strogo službeni karakter, pa se o njima ne vode službene
zabilješke.

Što se tiče aktivnosti u pogledu mogućeg zadovoljavanja eventualnih
zahtjeva otmičara i oslobadjanja otetih putnika ukoliko se ti
zahtjevi ispune, želim Vam ukazati da ti poslovi spadaju u domen
najkonspirativnijih aktivnosti Službe državne bezbjednosti, pri
čemu je osnovno pravilo da identitet izvršioca akcije bude poznat
samo najužem krugu ljudi. Već i samo upoznavanje roditelja da je ta
aktivnost u toku spada u presedan i moglo je, pod određenim
okolnostima, da ugrozi egzistenciju operativca MUP-a Crne Gore.

Stalni kontakti sa organima SRJ, Republike Srbije i Republike Srpske, u nastojanju da se pribave informacije u vezi otmice i oslobode oteta lica ukoliko je to ikako moguće, takodje ne spadaju u domen aktivnosti koje rezultiraju pisanim dokumentima. Naime, praktične akcije vode nadležni i specijalizovani državni organi, a političke konsultacije i dogovori, koji imaju za cilj njihovo podspješivanje i koordinaciju, po pravilu nemaju službeni i zvanični karakter.

Zbog svega toga, nema mogućnosti da Vama i Komisiji izadjemo u susret u pogledu zahtjeva koje ste iznijeli u pomenutom dopisu. Tim prije što se stiče utisak da oni nijesu usmjereni na prikupljanje informacija u vezi otmice, već na provjeravanje vjerodostojnosti informacija koje Vam daje predsjednik Republike.

Uvjeren sam da i sami znate da se jedan dio aktivnosti predsjednika Republike, posebno u situacijama kao što je otmica putnika na teritoriji druge države koja je u ratu, odvija kroz direktne kontakte i na način zbog kojeg njihov sadržaj nije moguće u potpunosti javno prezentirati. Stoga se nadam da će Vas i ovo podsjećanje relaksirati napora da u našim narednim kontaktima insistirate na sličnim zahtjevima.

S poštovanjem.

SECRETAR KABINETA
Zoran Čelebić

Zoran Čelebić

Република Црна Гора
СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ
Титоград

Примљено: 7.2.94.		
Број	Прилог	Времетраја
02	137/A	

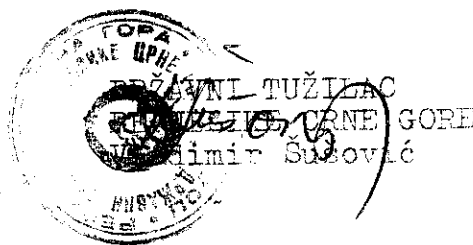
DRŽAVNI TUŽILAC REPUBLIKE CRNE GORE
KTR.broj 33/94
PODGORICA, 7. februar 1994. godine

СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ
- Комисији за prikupljanje informacija
o otmici putnika iz voza br. 671 izvršenog
u Štrpcima - -

P O D G O R I C A

U vezi vašeg traženja aktom br. 02-137/1 od 27.01. 1994. godine obavještavamo vas sledeće:

Ovaj tužilac je odmah nakon nastalog događaja - otmice putnika iz voza u Štrpcima izvršenog 27.02.1993. godine kontaktirao sa tadašnjim Saveznim tužiocem Ljubomirom Pr-ljetom interesujući se za sudbinu otetih lica - građana Crne Gore. U tom kontaktiranju ovaj tužilac je obaviješten da je nakon preduzetih radnji otmica izvršena najvjerovatnije od strane određenih paravojnih formacija, te o daljoj sudbini otetih građana više se ništa ne može saznati, kao i da neke neslužbene informacije ukazuju da je moguće čitav slučaj dosta tragično završen. Međutim, smatram da potpun odgovor na ovo pitanje mogu dati samo nadležni organi Republike Srpske na Palama.

45-240/94-02-346
03-02-94

Примљено: 10. 2. 94.			
Срг. јед.	Број	Прилог	Вриједност
02	134	3	

СКУПШТИНИ ЦРНЕ ГОРЕ

- Комисији за прикупљање информација о отицању путника
из воза број 671, извршеној у Стрпцама -

PODGORICA

VEZA: Ваš Допис број 02-137/3 од 19. 02. 1994 године.

PREDMET: Доставља се Информације о предузетим мјерама од стране
ОБ Бијело Поље у возу отицања путника из воза број 671 од
стране напознатих лица у Стрпцама.

Центру Безбједности Бијело Поље, дана 27. 02. 1993 године у 18,15
часова, Зупчевић Санија, насељено лице из Трebinја, која је у
то вријеме боравила у Рођајима, пријавила је да су дана 27. 02.
1993 године из брзог воза број 671 који је саобраћао на релацији
Београд - Бар у Станци Стрпци накрушена лица која су била обучена
у машинским униформима извели и одвели у непознатом правцу њеног
пућа Зупчевић Халића, заједно се још 15 мушкараца.

Након пријављеног обавјештења овлашћена сл. лица овог Центра преду-
зела су оперативне мјере у циљу прикупљања корисних sazнанја у
вези са пријављеним догађајем.

У везе овог догађаја Центру Безбједности Бијело Поље, наредно:
су пријављивали нестанак чланова родбине гврдјани који се наводе
у Ваšем допису.

Текон оперативног рада овај Центар није дошао до корисних sazнанја
о лицима која би се могла довести у везу са преднетним догађајем.

Предузимајући интензивне оперативне мјере дошло се до sazнанја да је
у возу критичном приликом поред осталих путника налазио и Авдић
Савкија, пензионер из села Годуше, Општина Бијело Поље. У циљу
прикупљања корисних sazнанја са именованим је дана 9. 06. 1993 го-
дине заједно са овлашћеним радницима МУП-а Србије - СУП-а Ушце
који су радили на расветљавању овог случаја, обављен информати-
вни разговор.

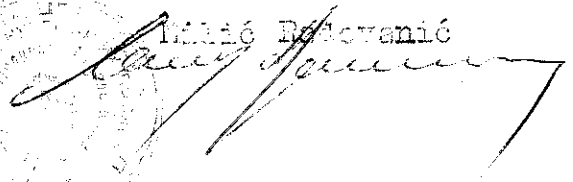

У овој изјави именовани није могао презентирати било какве податке
који би лица могла доћи у обзир као учиниоци ових инкриминација и
који би се могли користити у даљем оперативном раду.

U prilogu Van dostavljane foto-kopije patrolnog naloga od 27.12. 1995 godine, foto-kopiju dnevnika događaja od istog datuma, i izjavu Avdić Seferija.

Prilog: 3.

BE/MR-MR

NACELNIK CENTRA BEZBJEDNOSTI

Milić Božević

ОДН. М. П. 11111

За вријеме путовања биле су следеће новости:

- У 18,15 часова Зупчевић Самија (39 год) из Требиња пријави да је путовала брзим возом бр. 671 из правца Београда ка Б. Пољу са двоје малолетне дјете и мишем Зупчевић Халилом (44). Када је воз стигао у станицу Јстреци и сечао вријеме са возом из супротног правца и воз је ишло петнаестак маоризаних људи у маскираним униформама, већи легитимисање путника те из воза извели петнаестак мишакаса међу њима и њеног миша Зупчевић Халила, те исте возним камионом повезали у њој перогаћом правцу.

О предјетем узогнат помоћник командира СВ Б. Поље, који је и обавио разговор са Зупчевић Самијом.

Редовно сам обилазио позоришни кеи, контактирао сам са особљем жељезнице и аутобусне станице као и са милиционарима те пратице возова.

Других новости није било.

М. Јапанчић

К. Чардаклија

Напомена старјешине

DNEVNIK DOGAĐAJA

Za dan 27/28.02.1993 godine u vremenu od 19 do 07 časova

Neprijavljeno novčanih kazni.....	20
Kontrolisano vozila.....	85
Pregledeno prijava.....	27
Legitimisano lica.....	18

OSTALI DOGAĐAJI

U 18,15 časova ~~Lučević~~ Sanja raseljeno lice iz Trebinja sa trenutnim mjestom bo u Rozaju prijavila je pozorniku na reonu 55 Čardakliji Kemalu da je putovala sa brzim vozom na relaciji Beograd Bijelo Polje sa suprugom Halilom i dvoje maloljet djece. Kada je voz stao u stanicu Štrbca nekoliko kilometara prije Priboja u voz su ušla neoružana lica sa puškama i maskirnim uniformama negdje oko 15 lica, pod izgovorom da traže sumnjiva lica počeli su da legitimišu putnike a zatim da njima sumnjive izvode iz voza. Odvojili su oko 15 muškaraca medju njima i njenog suprug Halila i sve popeli na jedan kamijon ESMB-e boje i sa podignuta tri prsta odvezli se u nepoznatom pravcu.

Za vrijeme ~~Brskovo Rudar~~ utakmice Brskovo Rudar iz Pljevlja došlo je do fizičkog napada na milicionara Vučinića koji je sa grupom milicionara iz Bijelog Polja obezbjedjivao utakmicu u Mojkovcu. Do napada je došlo u momentu dok je publika pokušala da pređe na teren i napadne igrače Rudara, n. lice je udarilo Vučinića nogom a zatim se udaljilo (izgubilo) u masi. Sljedi službena zabilješka od strane milicionara koji su bili na obezbjedjenju utakmice.

Korisnik prevoznog sredstva

...zadnja 10...
 zaštita života i imovine sigurnosti građana; obezbjeđivanje...
 i zaštita određenih objekata; sprečavanje i...
 alajanje i kvataje učionica kriminalnih...
 održavanje javnog reda i mira; bezbjednost...
 kretanja na granici pružanje...
 slučaj opšte...
 ...

Grčić Miro

2532

KONTROLISANO o pogledu ispravnosti pri uključivanju na službu...

[Signature]

...

sata i kada je neposredno nakon toga da su iz Beograda bili uleteli
kupon pri vojsci odredili likove i licu iz Beograda kao da su 20 lica
na nju. Licu je izdato kod Brijun Polu. Nisu znali a nisu ni
na koje su lica odredene, dali neposredno unalazni. Prije polaska
vise neposredno su kroz pomen da su izdati vade prema licima. Nisu
da je bilo preko 20 uniformisanih lica. Nisu su legitimisani niti go-
vorili ni ti su pripadnici, a u njoj kupon su bili kretali, dok su
ili kroz van suo kao galasu i plod licu.

Kod sam niko u R. Polu na E. Obicno vadio kao jedna licu kao pla
Su ali go ja iz straha nitevan interesovan i obitavo prema njoj.

Da napomena i svo da prilikom polaska iz Beograda, kada je konduk-
tor pogledao kartu pored njege nite bilo ulicite-praticu vanu.

Ova uniformisana lica nikada niko rucite vido niti ni ih mogao prep-
osnati.

Vise noma Eto da izjavio istovni ni to samo i gicima diktirana to to
kao takvu primisom na svoe istovni i gicirano pripisom.

Kolin svantine organo Republike Srbije da pokuša identifikovati su
lica i prema nite predusm odgvaranje nakonke sara.

Ispravno kao

Asat uzdovaj

Ovi. si. lica

P. Jovanovic

Митроград

Примљено: 02-05-1994			
Орг. јед.	Број	Прилог	Вр. дат
02	137		

OKRUŽNI SUD U BEOGRADU
Istražni sudija
K1-566/94
12.5.1994 godine
B e o g r a d

СКУПШТИНИ ЦРНЕ ГОРЕ

- Комисији за прикупљање информација о отмици putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Stripcima -

81000

PODGORICA

U vezi Vaše zamolnice br. 02-137/6 od 6.5.1994 godine, a koja se odnosi na istražni postupak protiv Lukić Milana iz Višegrada, izveštavate se o sledećem:

Protiv Lukić Milana, iz Višegrada, od oca Mila i majke Kate, rođjene Ivanović, rođjenog 6.9.1967 godine u Foči, vođjena je istraga kod ovog suda zbog osnovane sumnje da je počinio krivično delo protivpravnog lišavanja slobode iz člana 63 stav 5 u vezi stava 1 KZ Republike Srbije, a po zahtevu Okružnog javnog tužilaštva u Beogradu, KT-601/94 od 6.4.1994 godine.

Istim rešenjem protiv imenovanog je i određen pritvor koji mu se računa od 6.4.1994 godine, a tog dana mu je isticala kazna zatvora po presudama opštinskih sudova u Beogradu.

Nakon sprovedene istrage protiv Lukić Milana za navedeno delo, utvrđeno je da nema dokaza da je on počinio ovo krivično delo. Kako javni tužilac nije htio da odustane od krivičnog gonjenja, niti je htio da da saglasnost za ukidanje pritvora, to je istražni sudija zakazao odluku Krivičnog veća Okružnog suda u Beogradu koje je svojim rešenjem Kv-554/94 od 27.4.1994 godine **OBUSTAVILO** ISTRAGU protiv Lukić Milana za gore navedeno krivično delo i **UKINULO** PRITVOR, pa je imenovan istog dana pušten na slobodu.

Na ovo rešenje Okružno javno tužilaštvo u Beogradu izjavilo je žalbu Vrhovnom sudu Srbije, zaleći se samo na obustavu istrage, a u žalbi je navelo da treba saslušati i članove porodice nestalih putnika iz voza Beograd-Bar. Sađa se spisi nalaze u Vrhovnom sudu Srbije, po žalbi javnog tužioca od 5.5.1994 godine.

Takođe se obavestavate da se Lukić Milan od 28.4.1994 godine i dalje nalazi u Okružnom zatvoru u Beogradu, u tzv. estradicionom pritvoru, a po poternici koju je raspisao Osnovni sud u Sarajevu, zbog kriv. dela razbojništva. Pritvor je određen na mesec dana, u kom toku treba Osnovni sud u Sarajevu da dostavi molbu za izdavanje Lukić Milana, sa zahtevom da je on počinio ovo krivično delo, a ta molba do danas nije stigla.

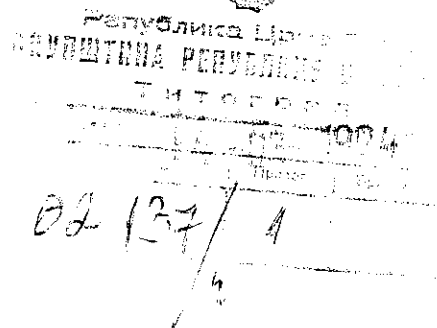

Istražni sudija,
Dobroslav Bakic

Р е п у б л и к а С р б и ј а
РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
А- број 9/94

11. 03. 1994. године
Б е о г р а д

ДП/ВП

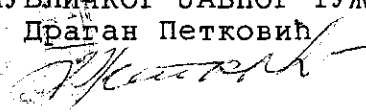

СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ

ПОДГОРИЦА

У вези Вашег захтева под бројем 02-137/1
достављамо Вам Информацију Окружног јавног тужилаштва у
Ужицу.

Прилог: Информација

ВРШИЛАЦ ДУЖНОСТИ
РЕПУБЛИЧКОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА,
Драган Петковић

Република Србуја
ОКРУЖНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
КТН број 130/93
14. фебруар 1994. године
Ужице

ВУ/ВК

С К У П Ш Т И Н А Ц Р Н Е Г О Р Е

-Комисија за прикупљање информација о отмици путника из воза
бр.671 извршеној у Штрпцима 27.2 1993.године -

Б С Д Г О Р И Ц А

ВЕЗА: Ваш број о2-137/1

На ваше тражење да вам доставимо документовану информацију о предузетим мерама у вези отмице путника из воза број 671, извршеној у месту Штрпци, на прузи Београд-Бар, обавештавамо вас следеће:

- Окружном јавном тужилаштву у Ужицу на дан 10.3 1993.године Одељење унутрашњих послова Прибој доставило је записник о пријему кривичне пријаве одправника возова у Станици Штрпци о наведеној отмици путника.

- Окружно јавно тужилаштво је одмах након пријема кривичне пријаве ставило Одељењу унутрашњих послова Прибој, 12.3 1993.године захтев за откривање непознатих извршилаца кривичног дела отмице из чл.64 ст.2 КЗ РС.

- Од Секретаријата унутрашњих послова у Ужицу, на дан 16. јуна 1993.године обавештени смо у форми извештаја да је по нашем захтеву поступљено, да су предузете мере на откривању непознатих извршилаца кривичног дела отмице из чл. 64 ст.2 КЗ РС, да су обављени информативни разговори са великим бројем лица, службеним особљем воза и станице, путницима у возу, родбином ометних лица, као и другим лицима која би могла дати корисне податке. У наведеном извештају СУП-а се даље наводи да се досадашњим оперативним радом није дошло до података који би

указивали на извршиоце овог кривичног дела и судбину стетих лица, и поред тога што су до сада узете четрдесетдве изјаве, да се и даље предузимају мере на откривању извршилаца овог кривичног дела уз наглашавање да је откривање изузетно отежано обзиром да је место извршења дела на територији друге републике, која је захваћена ратом.

Од документације у предмету располажемо са наведеном кривичном пријавом, наведеним извештајем СУП-а и фотокопијама четрдесетдве изјаве узете на записник или у виду службене белешке. Да би вам се омогућило увид у наведену документацију потребно је да се обратите Републичком јавном тужилаштву Србије, без чије одлуке ми не можемо удовољити вашем захтеву, пошто се ради о службеним списима.

Напомињемо да је о свему наведеном информисано Министарство правде Републике Србије 27. октобра 1993. године.

ВЕ ОКРУЖНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОРА

Војислав Ђинђић

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-137/5

Podgorica, 06.05.1994. god.

REPUBLIZKOM JAVNOM TUŽIOCU REPUBLIKE SRBIJE
gospodinu Draganu Petkoviću

Poštovani,

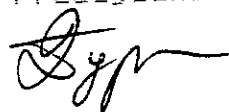
dozvolite mi prije svega da Vam izrazim zahvalnost na
informaciji koju ste uputili Komisiji 14.03.94.

U informaciji OKRUŽNOG JAVNOG TUŽIOCA UŽICE, g--ina Vojislava
Ilića, koju ste Vi proslijedili Komisiji, deklarise se
posjedovanje dokumentacije u vezi otmice u Štrpcima. Da bi ova
bila dostupna Komisiji, zahtijeva se Vaše odobrenje. Stoga Vas
molim da takvo odobrenje izdate i obavjestite Komisiju o tome.

S obzirom na hapšenje g--ina Milana Lukića u vezi otmice (prema
pisanju štampe), takodje Vas molim da nas informišete o novim
saznanjima do kojih ste došli u periodu od 14.03.94 god.

Uz srdačne pozdrave i najbolje želje,

Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-137/6

Podgorica, 06.05.1994. god.

OKRUŽNI SUD BEOGRAD,
gospodinu Dragoslavu Rakiću,
istražnom sudiji

Poštovani,

obavještavam Vas da je Skupština Crne Gore na drugom redovnom zasjedanju, dana 19.10.1993. god., donijela odluku o formiranju Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika iz voza 671, izvršenoj u mjestu Štrpci, na prizi Beograd - Bar. Shodno toj odluci, Komisija prikuplja informacije od državnih organa i iz drugih izvora.

S obzirom da ste Vi 06.04.1994 god., prema pisanju štampe, pokrenuli krivični postupak protiv g-ina Milana Lukića zbog osnovane sumnje da je izvršio otmicu, molim Vas da nam dostavite relevantnu dokumentaciju.

Uz srdačne pozdrave i najbolje želje,

dr. Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
САВЕЗНО МИНИСТАРСТВО
ЗА ЉУДСКА ПРАВА И ПРАВА МАШИНА

Вр. 40/2

28. јуни 1994. год.

Београд

Република Црна Гора
СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ

ТИТОГРАД

Прилог <u>30-06-1994</u>			
Орг. јед.	Сл.	Прилог	Вриједност
<u>02</u>	<u>137/8</u>		

СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ ЦРНЕ ГОРЕ

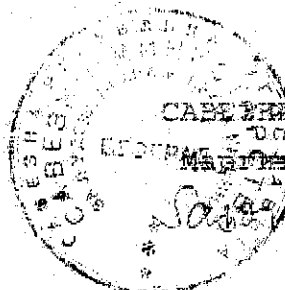
- Комисија за прикупљање информација о
отмици путника из воза у Штрпцима -

ПОДГОРИЦА

Предмет: Подаци о отмици путника из
воза у станици Штрпци

Веза: Ваш акт бр. 02-137/8 од 20.06.1994. године

Судбина отетих путника из воза у станици Штрпци
28.02.1993. године и заштита њихових права и слобода, још од мо-
мента сазнања за ту терористичку активност, која је усмерена про-
тив основних људских права и слобода и дестабилизацију државе, би-
ла је и остала предмет појачаног ангажовања Савезног министарства
за људска права и права машина. У том циљу имали смо више разго-
вора са надлежним органима и парламентарним странкама у Прибоју,
Титовом и Пљевњима, како би и на тај начин дошли до сазнања о
одређеним чињеницама и непосредно или у сарадњи са другим органи-
ма предузели мере за ослобађање отетих путника. Тражили смо подат-
ке и од Савезног и републичких министарстава унутрашњих послова.
Међутим, добили смо само оне податке о којима вас је обавестило
Министарство за унутрашње послове Републике Црне Горе, па их овдје
упућујемо, јер других података и информација за сада, нажалост,
немамо. То никако не значи да је наше ангажовање у овом предмету
завршено.

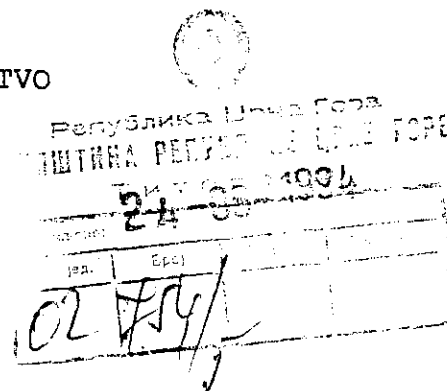

САВЕЗНИ МИНИСТАР

Маргита Савовић

Republika Crna Gora
REPUBLIČKI SEKRETARIJAT ZA ZAKONODAVSTVO

Broj: 02-387/94-1
Podgorica, 22. jun 1994. godine

SKUPŠTINI REPUBLIKE CRNE GORE

- Komisiji za prikupljanje informacija o otmici putnika -

PODGORICA

Obavještavamo vas, da smo vaš akt broj 02-754/1, od 20. juna 1994. godine, kojim tražite stručno mišljenje o tome, da li je ministar, odnosno nadležni državni organ, na traženje radnog tijela Skupštine, dužan da da odgovor, odnosno dokumentaciju na uvid, proslijedili Ministarstvu pravde, kao nadležnom za postupanje u ovoj stvari.

PRILOG:

- Akt upućen Ministarstvu
pravde

REPUBLIČKI SEKRETAR,

Dr. Rajko Milović

Republika Crna Gora
MINISTARSTVO PRAVDE
Broj: 02-2177
Podgorica, 24.06. 1994.

Република Црна Гора
МИНИСТАРСТВО ПРАВДЕ
Број: 02-2177-1994

02	754/4	6
----	-------	---

SKUPŠTINA REPUBLIKE CRNE GORE
- Komisiji za prikupljanje informacija o otmici putnika -

PODGORICA

Ministarstvo pravde razmotrilo je vaš zahtjev akt broj 02-754/4 od 20. juna 1994. godine, koji nam je ustupio na nadležnost Republički sekretarijat za zakonodavstvo (akt broj 02-387/94 od 22. juna t.g.) u vezi pitanja davanja obavještenja, podataka, objašnjenja i odgovora Skupštini RCG i poslaniku od strane ministarstava i organa uprave i, s tim u vezi, ukazuje na sljedeće:

Uredbom o organizaciji i načinu rada državne uprave ("Sl. list RCG", br.8/93 i 39/93), pored ostalog, uređjena su i pitanja odnosa i saradnje ministarstava i organa uprave prema Skupštini RCG i međusobnih odnosa ministarstava i organa uprave. Tako je, u dijelu odnosa prema Skupštini RCG (član 35) određeno da "ministarstva i drugi organi uprave, na zahtjev Skupštine Republike Crne Gore i pismeni zahtjev poslanika, daju obavještenja, podatke, objašnjenja i odgovore na pitanja koja su neophodna za njihov rad". Iz prednjeg proizilazi obaveza ministarstava i organa uprave da Skupštini RCG na njen zahtjev i poslaniku, na njegov pismeni zahtjev, daju podatke, objašnjenja, obavještenja i odgovore na pitanja koja su neophodna za njihov rad.

Što se tiče radnih tijela Skupštine RCG upućujemo na odredbu Poslovnika Skupštine Republike Crne Gore ("Sl. list RCG", br. 31/93) prema kojoj radno tijelo, u izvršavanju poslova iz svog djelokruga, može, preko svog predsjednika, tražiti od državnog organa podatke i informacije od značaja za svoj rad.

Pri tome, treba imati u vidu rješenja Zakona o načelima organizacije državne uprave ("Sl. list RCG", br. 56/93) o javnosti rada ministarstava i organa uprave. Naime, odredbom stava 3 člana 12 ovog zakona predviđeno je da ministar i starješina organa uprave odlučuje o uskraćivanju informacija ili drugih podataka, kao i uvida u službene spise, ako njihova sadržina predstavlja državnu, vojnu, službenu ili poslovnu tajnu.

Stepen tajnosti, odnosno povjerljivosti, način postupanja sa tim aktima određuje i mjere njihove zaštite utvrđuje starješina organa državne uprave, u skladu sa zakonom i drugim propisom, ako posebnim propisom nije određeno, na osnovu ovlašćenja utvrđenog Uredbom o kancelarijskom poslovanju organa državne uprave - član 10 stav 2 ("Sl. list RCG", br. 61/92).

MINISTAR,
Filip Vujanović

Z A P I S N I K

sa četvrte sjednice Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika-
građana Republike Crne Gore iz voza broj 671, dana 27. februara 1993. godine,
održane 21. septembra 1994. godine

Sjednica je počela sa radom u 11 sati.

Sjednicom je predsjedavao dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

O zapisniku sa sjednice starao se Milovan Simonović, sekretar Komisije.

Sjednici su, pored predsjednika Komisije, prisustvovali poslanici-čla-
novi Komisije: Savo Jablan, Ljubomir Ilić i Ljubo Glušac, a odsustvo je najavio
Uroš Klikovac.

Pored članova Komisije sjednici je prisustvovao i Rifat Rastoder, pred-
stavnik rodbine otetih putnika.

Rad sjednice pratili su predstavnici sredstava informisanja.

Zapisnik sa treće sjednice Komisija je ovjerila uz primjedbu da je i
poslanik Ljubomir Ilić najavio odsustvo sa ove sjednice.

Za sjednicu je utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

ANALIZA DOSADAŠNJIH REZULTATA U RADU KOMISIJE SA PREDLOGOM DALJEG
NAČINA DJELOVANJA KOMISIJE.

Uvodne napomene o ovoj tački dnevnog reda dao je dr Dragiša Burzan, pred-
sjednik Komisije.

U raspravi u kojoj su učestvovali dr Dragiša Burzan, Ljubomir Ilić, Savo
Jablan, Ljubo Glušac, poslanici - Rifat Rastoder, predstavnik rodbine otetih putnika
i Milovan Simonović, sekretar Komisije, najvećim dijelom odnosio se na intervju
predsjednika Savezne Republike Jugoslavije, gospodina Zorana Lilića datog dnevnom
listu "Politika" od 20. avgusta 1994. godine. Tom prilikom gospodin Lilić je, po mi-
šljenju Komisije, demonstrirao obaviještenost u pogledu jednog od mogućih izvrši-
laca otmice, kao i prezentovao svoje mišljenje u vezi sa motivima i inspiratorima
otmice. Komisija vjeruje da su njegovi iskazi zasnovani na objektivnim informaci-
jama koje u pravnoj državi moraju biti dostavljene predsjedniku države kada je u
pitanju eklatantan primjer kršenja ljudskih prava, kao što je to otmica putnika
u Štrpcima.

Iz ovih razloga Komisija se odlučila da od predsjednika SRJ zatraži na-
vedene informacije jer su one od ogromne važnosti i za rad ove Komisije.

Takođe, jedan od zaključaka Komisije odnosi se i na potrebu obraćanja predsjedniku SRJ i novom saveznom ministru pravosuđa, koji je istovremeno potpredsjednik Savezne vlade i član ove Komisije gospodinu Urošu Klikovcu da kroz autoritet svojih funkcija insistiraju kod nadležnih instanci na saveznom nivou kao i na nivou Republike Srbije i Republike Crne Gore, kojima se Komisija obraćala, a čiji odgovori nijesu prispjeli, da ažuriraju iste.

(Kopije dopisa čine sastavni dio zapisnika).

Na kraju Komisija je zaključila da se Rifatu Rastoderu, kao predstavniku rodbine otežanih putnika dostavi po primjerak svih prispjelih informacija u vezi sa ovim slučajem.

Sjednica Komisije je završila rad u 12 sati i 30 minuta.

SEKRETAR KOMISIJE
Milovan Simonović
Milovan Simonović

PREDSJEDNIK KOMISIJE
Dr Dragiša Burzan

Dr Dragiša Burzan

POTVRDA PREDAJE

DAT./VREME 26- 9-94 12:31PM
LOKAL. BROJ 3808142641
LOK. NAZIV SKUPSTINA ROG CG

***PREDAJA**

BE	BROJ UDALJEN. STANICE	POC VREME.	TRAJANJE	#STRANA	PRIMEDBA
1	084 22 270	26- 9-94 12:27PM	3'54"	4	

UKUPNO STRANA 4

EI-PE R FAXIMIL 7010

POTVRDA PREDAJE

DAT./VREME 26- 9-94 12:22PM
LOKAL. BROJ 3808142641
LOK. NAZIV SKUPSTINA ROG CG

***PREDAJA**

BE	BROJ UDALJEN. STANICE	POC VREME.	TRAJANJE	#STRANA	PRIMEDBA
1	086/52145	26- 9-94 12:18PM	3'53"	4	

UKUPNO STRANA 4

EI-PE RX FAXIMIL 7010

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-1180/3

Podgorica, 27.09.1994. god.

MINISTRU ZA PRAVOSUDJE U VLADI SRJ,
gospodinu Urošu Klikovcu

Poštovani gospodine Klikovac,

dozvolite mi da Vam u svoje ime, kao i u ime Komisije, čiji
ste vi član, čestitam na naimenovanju za Ministra pravosudja u
Vladi SRJ.

Iako ste bili odsutni sa posljednjih sastanaka Komisije, vjerujem
da ste u međuvremenu u svojstvu podpredsjednika Vlade SRJ
preduzeli niz aktivnosti na razrješavanju otmice u Štrpcima.

Kao što ćete vidijeti iz zapisnika sa posljednje sjednice
Komisije, jedan od zaključaka Komisije odnosio se na potrebu
obraćanja Vama u svojstvu Ministra pravosudja u Vladi SRJ.
Komisija Vas moli da iz kapaciteta Ministra pravosudja i
podpredsjednika Vlade insistirate kod instanci na saveznom nivou i
u Republici Srbiji, kojima smo se obraćali, a čiji odgovori nijesu
prispjeli, da ažuriraju iste. Posebno Vas molim da kontaktirate
Javnog tužioca Srbije, kako bi nam odobrio uvid u dokumenta
u vezi otmice koja se nalaze kod Okružnog tužilaštva u Ušicu.

Uz srdačne pozdrave,

Dragiša Burzan,
predsjednik Komisije

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima

27.02.1993. god.

Br: 02-1180/2

Podgorica, 27.09.1994. god.

PREDSJEDNIKU SR JUGOSLAVIJE

gospodinu Zoranu Liliću.

Poštovani gospodine Predsjedniče,

vjerujem da Vam je poznato da je Skupština Crne Gore na drugom redovnom zasjedanju, dana 19.10.1993. god., donijela odluku o formiranju Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika iz voza 671, izvršenoj u mjestu Štrpci, na prizi Beograd - Bar. Shodno toj odluci, Komisija prikuplja informacije od državnih organa i iz drugih izvora. Komisija ima pet članova, poslanika različitih (svih pet) parlamentarnih partija u Crnoj Gori.

Povod da Vam se obratimo predstavlja Vaš intervju objavljen u dnevnom listu "Politika" od 20.08.1994 god. Tom prilikom Vi ste demonstrirali obavještenost u pogledu jednog od izvršilaca otmice, kao i prezentovali Vaše mišljenje u vezi sa motivima i inspiratorima otmice. Vjerujem da su Vaši iskazi zasnovani na informacijama koje u pravnoj državi moraju biti dostavljene predsjedniku države kada je u pitanju eklatantan primjer kršenja ljudskih prava, kao što je to otmica u Štrpcima. Ove informacije su od ogromne važnosti za rad Komisije, pa Vas molim da nam ih dostavite.

Podstaknut uvjerenjem da ste Vi do sada uložili sve napore da bi se otmica rasvijetlila, te da ćete tako raditi i ubuduće, a indigniran šturošću ili potpunim odsustvom odgovora državnih organa kojima se Komisija obratila, molim Vas da iz kapaciteta Predsjednika SR Jugoslavije takodje instruišete sljedeće instance da pruže Komisiji dokumentovane informacije u vezi otmice:

1) Ministra za unutrašnje poslove u Vladi SRJ; Komisija se obratila ovoj instanci 27.01.1994 god. dopisom br 02-137/1, ali nije primila odgovor.

2) Ministra za odbranu u Vladi SRJ; U dva navrata Komisija se obraćala ovoj instanci (dopisi br. 02-137/1 od 27.01.1994 i br. 02-137/8 od 20.06.1994 god.). Odgovor nije dobijen.

3) Ministra za ljudska prava u Vladi SRJ; dva dopisa upućena su ovom ministarstvu (dopis br.02-137/1 od 27.01.1994 god. i dopis br. 02-137/8 od 20.06.1994 god.). Ministar, gospodja Margit Savović, odgovorila je dopisom br. 40/2 od 28.06.1994 god. Dopis je u potpunosti nedokumentovan, pa će Komisija insistirati na njegovoj dopuni.

4) Ministra za pravosuđe u Vladi Republike Srbije;

Komisija se obraćala ovoj instanci dopisima pod brojevima specificiranim u gornjim slučajevima, ali odgovor nije dobijen.

5) Ministra za unutrašnje poslove u Vladi Republike Srbije; Instanca je kontaktirana dopisima sa gornjim brojevima, a odgovor nije uslijedio.

6) Državnog tužioca Republike Srbije; Okružno javno tužilaštvo Užice izvijestilo je Komisiju dopisom br. 130/93 od 14.02.1994 da posjeduje dokumentaciju u vezi otmice i ukazalo na činjenicu da se pomenuta dokumentacija može staviti na uvid Komisiji samo po odobrenju Republičkog javnog tužioca u Srbiji. Stoga se Komisija obratila Republičkom javnom tužiocu Republike Srbije (dopis br. 02-137/5 od 06.0.5.1994. god.) sa molbom da izda pomenuto odobrenje. Odgovor nije uslijedio.

7) Ministra unutrašnjih poslova u Vladi Republike Crne Gore; Ministar unutrašnjih poslova Republike Crne Gore obratio se Komisiji dopisom broj 1602/2 od 14.01.1994 god., ali je Komisija zaključila da je informacija nedovoljno dokumentovana, pa je insistirala na nizu specifikacija i objašnjenja. Nažalost, odgovori na dva pisma koje smo uputili ovom ministarstvu nijesu pristigli Komisiji.

8) Generalnog direktora JPŽ; Pošredstvom Ministarstva saobraćaja Vlade Crne Gore dobili smo neprihvatljivo štu ru nedokumentovanu informaciju iz JPŽ-a. Zato smo u dva navrata kog generalnog direktora JPŽ-a insistirali na dopunama taj informaciji. Ponovo smo uskređeni za odgovor.

Ubjedjen sam da dijelite moje uvjerenje da pravna država mora u slučajevima masovne otmice njenih građana reagovati potpunom mobilizacijom svih njenih institucija kojima se štite ljudeka i građanska prava. Nezavisno od trenutne sposobnosti da se dodje do

podataka o sudbini otetih i otmičarima, mora se najširoj javnosti prezentirati njen angažman u rasvjetljavanju zločina. U suprotnom ruši se povjerenje građana u institut zakonitosti, a doživljava se nepotrebna kompromitacija na međunarodnoj sceni. Dvo navodim stoga što, do danas, javnosti, a i Komisiji, ostaju nedostupne dokumenta, koja su po otmici morala biti sačinjena od strane mjerodavnih organa. Mislim na službene zabilješke u pogledu kretanja voza od polazne stanice do odredišta, opis svih redovnih i vanrednih događanja tokom njegovog kretanja, saslušanja službenih lica sa voza i relevantnog staničnog osoblja, izvještaje policijske pratnje voza, izjave mnogobrojnih putnika, detaljnu dokumentaciju o svim akcijama policijskih, vojnih i pravosudnih organa u smislu rješavanja otmice. Priroda ovog zločina je takva da, po mom mišljenju, ništa od svega toga nije državna tajna, što implicira obaveznost navedenih instanci u pogledu iscrpnosti i dokumentovanosti odgovora Komisiji. Nažalost, kao što sam Vam gore naveo, dešava se da se Komisiji ne odgovara ili da joj se pružaju nedokumentovani odgovori. Vjerujem da ćete ovo imati u vidu prilikom izdavanja instrukcija odgovarajućim instancama.

Uz srdačne pozdrave : najbolje želje,

Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

САВЕЗНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
САВЕЗНА ВЛАДА
Кабинет потпредседника и савезног
министар правде
УРОША КЛИКОВЦА

02 111 /
070.02-1120/94

Београд, 24. јануара 1995. године

ГОСПОДИН

ДРАГИША БУРЗАН, председник
Комисије за прикупљање информација
о отмици путника из воза бр. 671 извршеној
у Штрпцима 27. 02. 1993. године

ПОДГОРИЦА

Поштовани господине Бурзан,

Обавештјамо Вас да смо од Републичког јавног тужиоца Републике Србије господина Драгана Петковића управо добили одговор на наше писмо од 10. новембра 1994. године (о чему смо и Вас обавестили дописом 5/0-002/1-1994-06, од 10. новембра 1994. године) којим смо тражили да Вам доставе све информације са којима располажу о отмици путника из воза бр. 671 извршеног у Штрпцима 27.02. 1993. године.

У свом одговору господин Петковић нас обавештава да је лично учинио увид у списе Окружног јавног тужилаштва у Ужицу Ктн. бр. 130/93, формиране у вези са поменутом отмицом путника и констатовао да Окружно јавно тужилаштво располаже следећом документацијом:

- записником о пријему кривичне пријаве ОУП-а Прибој КУ-број 134/93, узете од одправника возова станице Штрпци, која је достављена овом тужилаштву 10.3. 1993. године, као кривична пријава против непознатог извршиоца,

- захтевом за откривање непознатог извршиоца кривичног дела отмице из чл. 64. ст. 2. КЗ РС, стављен је од стране овог тужилаштва ОУП-у Прибор 12.3. 1993. године, под бројем Ктн. 130/93,

- извештајем СУП-а Ужице КУ-број 134/93 од 16.6. 1993. године о до тада предузетим мерама по захтеву и обавештење да се досадашњим радом није успело доћи до података који указују за извршиоца

кривичног дела, број отетих лица и шта се са њима касније догодило, уз напомену да се и даље наставља са оперативним радом о чијим резултатима ћемо бити обавештени.

– уз наведени извештај као прилогом четрдесетдве изјаве на записник или службене белешке о обављеним информативним разговорима са особљем воза, железничке станице, путницима у возу, родбином отетих путника као и другим лицима која би могла дати податке о наведеном догађају.

Уз напомену да је о свему овоме детаљно упознао Скупштину Републике Црне Горе Информацијом Окружног јавног тужилаштва у Ужицу од 14. фебруара 1994. године, господин Петковић нас је обавестио и о спремности да представницима Комисије Скупштине Републике Црне Горе омогући увид у списе наведеног предмета.

С поштовањем,

П/О ПОТПРЕДСЕДНИКА
ШЕФ КАБИНЕТА
Михаило Петковски

Republika Crna Gora
S K U P Š T I N A
-Komisija za prikupljanje
informacija o otmici putnika -
Broj o2-1871
2.decembar 1994.godine
P o d g o r i c a

Na osnovu člana 2 stav 3 Poslovnika o radu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika - gradjana Repuible Crne Gore iz voza broj 671, dana 27. februara 1993.godine

S A Z I V A M

Komisiju za prikupljanje informacija o otmici putnika-gradjana Republike Crne Gore iz voza br.671 dana 27. februara 1993.godine, na petu sjednicu za (ponedjeljak) 12.decembra 1994.godine sa početkom u 9 sati.

Sjednica će se održati u prostorijama Skupštine Republike Crne Gore.
Za sjednicu predlažem sljedeći

DNEVNI RED:

Predlog odluke o izmjenama i dopunama Odluke o obrazovanju, djelokrugu i sastavu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika-gradjana Republike Crne Gore iz voza broj 671, dana 27. februara 1993.godine.

Materijal Vam je dostavljen pismom Skupštine br.o2-1787 od 8.novembra 1994.godine, a u prilogu Vam dostavljam dopise upućene saveznom ministru za pravosuđe i predsjedniku Savezne Republike Jugoslavije, kao i zapisnik sa četvrte sjednice Komisije na ovjeru.

PREDSJEDNIK KOMISIJE

Dr Dragiša Burzan, s.r.

LIBERALNI SAVEZ CRNE GORE CETINJE
SAVO JABLAN, poslanik Skupštine
Republike Crne Gore
Podgorica, 26. oktobra 1994. godine

8
dj: 08-1742/2

Prepis ✓

SKUPŠTINI REPUBLIKE CRNE GORE

- potpredsjednicima: Džemalu Peroviću, mr Srdi Božoviću i Dragu Bakraču.-

PODGORICA

Poštovana gospodo potpredsjednici,

U prilogu Vam dostavljam Prijedlog odluke o izmjenama i dopunama Odluke o obrazovanju, djelokrugu i sastavu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika-građana Republike Crne Gore iz voza br. 671, dana 27. februara 1993. godine sa odgovarajućim Poslovníkom predviđenim priložima.

Molim Vas da Prijedlog najhitnije dostavite poslanicima, Vladi Republike Crne Gore i drugima kako je predviđeno Poslovníkom, te da ga uvrstite u Prijedlog dnevnog reda za razmatranje na Prvoj sjednici drugog redovnog zasijedanja Skupštine Republike Crne Gore u 1994. godini.

Sa srdačnim pozdravom

Savo Jablan, poslanik s. r.

LIBERALNI SAVEZ CRNE GORE-CETINJE
SAVO JABLAN, poslanik u Skupštini Republike Crne Gore

O D L U K A

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O OBRAZOVANJU, DJELOKRUGU
I SASTAVU KOMISIJE ZA PRIKUPLJANJE INFORMACIJA O OTMICI
PUTNIKA-GRADANA REPUBLIKE CRNE GORE IZ VOZA BR.671, DANA
27.FEBRUARA 1993.GODINE

podgorica, oktobra 1994.godine

Na osnovu člana 11 stav 2 Poslovnika Skupštine Republike Crne Gore ("Službeni list SRC", br. 31/93), Skupština Republike Crne Gore, na prvoj sjednici drugog redovnog zasjedanja održanoj dana _____ 1994.godine, donijela je

O D L U K U

O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O OBRAZOVANJU, DJELOKRUGU I SASTAVU KOMISIJE ZA PRIKUPLJANJE INFORMACIJA O OTMICI PUTNIKA-GRAĐANA REPUBLIKE CRNE GORE IZ VOZA BR. 671, DANA 27.FEBRUARA 1993.GODINE

1. U Odluci o obrazovanju, djelokrugu i sastavu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika-građana Republike Crne Gore iz voza br. 671, dana 27.februara 1993.godine ("Službeni list RCG", br. 47/93).

U nazivu Komisije poslije riječi "sastavu", umeću se riječi "parlamentarne istražne", a poslije riječi "informacija" umeću se riječi "i rasvjetljavanje otmice", a riječi "o otmici" se brišu.

2. U tački 1 Odluke o obrazovanju, djelokrugu i sastavu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika-građana Republike Crne Gore iz voza br.671, dana 27.februara 1993.godine, poslije riječi "se", umeću se riječi:"parlamentarna istražna", a poslije riječi "informacija" umeću se riječi:"i rasvjetljavanje otmice", a riječi "o otmici" se brišu.

3. Tačka 2 mijenja se i glasi:

"2. Zadatak Komisije je da na odgovarajući način pribavi informacije o otmici putnika-građana Republike Crne Gore iz voza br. 671, dana 27.februara 1993. godine, i to kako od državnih organa, tako i iz svih drugih izvora, a sve u cilju rasvjetljavanja slučaja "Štrpci".

Komisija je nadležna i ima pravo da pregleda sve akte i dokumente koje pojedini član Komisije bude smatrao relevantnim i od značaja za rasvjetljavanje slučaja "Štrpci".

Državni organi obavezni su odmah staviti na uvid dokumente koje Komisija od njih zatraži.

Komisija, na prijedlog pojedinog člana Komisije ima pravo i obavezno poziva na svjedočenje sve one osobe za koje predlagač - član Komisije smatra da bi mogle doprinijeti rasvjetljavanju slučaja "Štrpci".

Obaveza svjedočenja pred Komisijom postoji za sve državne funkcionere uključujući i "predsjednika Republike, predsjednika Vlade i ministre u Vladi Republike Crne Gore i državnog tužioca Republike Crne Gore".

Neodazivanje pozivu Komisije za svjedočenje pred Komisijom povlači obaveznu političku odgovornost.

O neodazivanju državnih funkcionera na poziv za svjedočenje pred Komisijom, Komisija obavještava Skupštinu koja o tome otvara raspravu po hitnom postupku"

4. Komisija će u roku od osam dana od dana stupanja u život ove Odluke izvršiti odgovarajuće izmjene i usklađivanje svojega Poslovnika.

5. Ova Odluka stupa u život danom objavljivanja u "Službenom listu Republike Crne Gore".

O B R A Z L O Ž E N J E

I. OSNOV ZA DONOŠENJE ODLUKE

Osnov za donošenje predložene Odluke sadržan je u odredbama člana 11 stav 2 Poslovnika Skupštine Republike Crne Gore, na osnovu kojih je i donijeta Odluka čije se izmjene i dopune predlažu.

II. RAZLOZI ZA DONOŠENJE ODLUKE

Razlozi za donošenje predložene Odluke nalaze se u velikim poteškoćama i problemima sa kojima se tokom jednogodišnjeg perioda svoga rada suočavala Komisija..., pokušavajući da izvrši poslove koje joj je Skupština Republike Crne Gore stavila u nadležnost.

Poteškoće i problemi se uglavnom ti u osnovi odnose na otežani, a u nekim slučajevima i potpuno onemogućen pristup relevantnoj dokumentaciji i nedovoljno precizirana ovlašćenja Komisije u vezi sa time. Takođe, velike poteškoće radu Komisije pricinjavalo je nepostojanje precizirano utvrđenih ovlašćenja i prava Komisije da pozove na svjedočenje sve one osobe za koje se smatra da su na bilo koji način umiješane u sporni slučaj "štrpci" ili da bi na bilo koji drugi način svojim svjedočenjem mogle doprinijeti njegovom potpunom rasvjetljavanju.

Predloženim izmjenama i dopunama se barem na papiru otklanjaju navedene poteškoće.

Osim toga kod ocjene razloga za donošenje ove Odluke treba imati u vidu veliku težinu koju ima slučaj "štrpci" kao i velike posljedice koje je nerasvjetljavanje toga slučaja izazvalo u Republici Crnoj Gori. Dovoljno je spomenuti da je prema mnogim ocjenama iznijetim u javnosti to pospješilo iseljavanja dijela stanovništva Crne Gore, te da je uopšte sam slučaj i sve okolnosti vezane za njega izazvao veliko uznemirenje cjelokupne javnosti Crne Gore, okruženja, pa i demokratskog svijeta.

III. OBRAZLOŽENJE OSNOVNIH PRAVNIH INSTITUTA

Osnivanje parlamentarnih istražnih komisija i granice i djelokrug prava tih komisija, medju kojima spada i pravo tih komisija da pozivaju državne funkcionere i druge osobe da svjedoče pred komisijama kao i pravo tih komisija da pregledaju svu relevantnu dokumentaciju u vezi sa slučajem radi čijeg rasvjetljavanja se osnivaju, je uobičajena praksa u svim parlamentarnim demokratskim državama u svijetu. Takva praksa naročito i to u širokom obimu postoji u onim državama u kojima postoji jasno izveden sistem podjele vlasti (Sjedinjene Američke Države, na primjer).

Osnivanje ove Komisije i djelokrug njenog rada kao i prava utvrđena prijedlogom odluke su potpuno u skladu i sa ustavnim poretom utvrđenim Ustavom Republike Crne Gore. Naime, u Ustavu Republike Crne Gore je izričito rečeno da u Crnoj Gori postoji sistem podjele vlasti.

IV. OBAVEZE ZA BUDŽET REPUBLIKE

Usvajanje ove Odluke neće proizvesti nikakve nove obaveze finansijske naravi ili prirode po Budžet Republike.

V. TEKST ODREDBA ODLUKE ČIJE PROMJENE SE PREDLAŽU

"Odluka o obrazovanju, djelokrugu i sastavu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika-građana Republike Crne Gore iz voza br. 671, dana 27. februara 1993. godine"

1. Obrazuje se Komisija za prikupljanje informacija o otmici putnika-građana Republike Crne Gore iz voza br. 671, dana 27. februara 1993. godine.

2. Komisija će na odgovarajući način pribaviti informacije od nadležnih državnih organa i iz drugih izvora o aktivnostima i postignutim rezultatima na rasvjetljavanju ovog događaja.

P O S L A N I K

Savo Jablan, s. r.

Republika Crna Gora

VLADA REPUBLIKE CRNE GORE

Broj: c2-3750

Podgorica, 8. decembra 1994. godine

SKUPŠTINI REPUBLIKE CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Republike Crne Gore, na sjednici od 8. decembra 1994. godine, razmotrila je PREDLOG ODLUKE O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O OBRAZOVANJU, DJELOKRUGU I SASTAVU KOMISIJE ZA Prikupljanje Informacija o OTMICI PUTNIKA - GRAĐANA REPUBLIKE CRNE GORE IZ VOZA br. 671 DANA 27. FEBRUARA 1993. GODINE, koji je Vladi dostavila Skupština Republike Crne Gore radi davanja mišljenja.

U vezi sa tim, Vlada daje sljedeće

M i š l j e n j e

Predlogom ove odluke radnom tijelu Skupštine daje se karakter istražno-sudskog organa, što je suprotno Ustavom utvrdjenom principu podjele vlasti, po kome zakonodavnu vlast vrši Skupština, izvršnu Vlada, a sudsku vlast sudovi. U tom smislu, predložena rješenja izmjena i dopuna Odluke suprotna su i Ustavom utvrdjenoj nadležnosti Skupštine, kao nosioca zakonodavne vlasti i, s tim u vezi, principu nezavisnosti sudstva u vršenju sudske vlasti.

Saglasno ovim ustavnim principima, Skupština svojim poslovníkom samostalno uređuje svoju organizaciju, rad i način ostvarivanja prava i dužnosti poslanika. Članom 11. Poslovníka Skupštine Republike Crne Gore propisano je da Skupština obrazuje radna tijela za vršenje poslova iz svoje nadležnosti. U tom smislu, Odlukom o obrazovanju, djelokrugu i sastavu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika - građana Republike Crne Gore iz voza broj 671, dana 27. februara 1993. godine ("Sl. list RCG", br. 47/93) ustanovljeni su sastav i ovlaštenja ovog radnog tijela Skupštine, saglasno njenoj ustavnoj nadležnosti.

Predloženi izmjenama i dopunama ove odluke daju se Skupštini, odnosno njenom radnom tijelu, ovlaštenja iz nadležnosti istražno-sudskih organa, što je suprotno navedenim ustavnim principima, pa iz tog razloga Vlada smatra da predloženi tekst Predloga odluke ne treba prihvatiti.

GENERALNI SEKRETAR VLADE

Duško Marković, s, r.

Republika Crna Gora

SKUPŠTINA

Zakonodavni odbor

Broj 07-1742/1

Podgorica, 12. decembra 1994. godine

Uz tačku 18

SKUPŠTINI REPUBLIKE CRNE GORE

PODGORICA

Na osnovu člana 24. Poslovnika Skupštine Republike Crne Gore, Zakonodavni odbor podnosi

I Z V J E Š T A J

o razmatranju Predloga odluke o izmjenama i dopunama Odluke o obrazovanju, djelokrugu i sastavu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika - gradjana RCG iz voza broj 671, dana 27. II 1993. godine

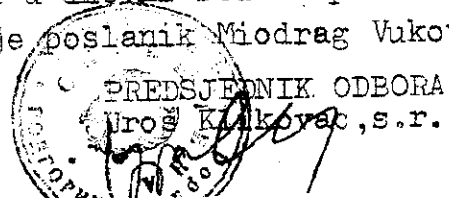
Zakonodavni odbor, na sjednici od 12. decembra 1994. godine, razmotrio je Predlog odluke o izmjenama i dopunama Odluke o obrazovanju, djelokrugu i sastavu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika - gradjana RCG iz voza broj 671, dana 27. II 1993. godine, i mišljenja je da Predlog ove odluke nije u skladu sa Ustavom i pravnim sistemom Republike Crne Gore, jer Komisiji daje ovlašćenja istražno-sudskog organa (kao pravo da poziva na svjedočenje svakog ko može da primijeti rasvjetljavanje slučaja, uz političku sankciju u slučaju ogrešenja o ovu obavezu), što je suprotno ustavnom principu o podjeli vlasti, po kome Skupština vrši samo zakonodavnu vlast.

Pored toga, Predlogom odluke se daje pravo pojedinom članu Komisije da donosi odluke, koje je Komisija obavezna da izvršava, što je suprotno principu o kolektivnom radu i većinskom odlučivanju, koji je opšte obavezan za sva radna tijela Skupštine.

Odbor takodje smatra, da, postojeća Komisija, koja je obrazovana na osnovu Odluke o obrazovanju i djelokrugu i sastavu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika - gradjana RCG iz voza broj 671, može ispuniti zadatak, zbog kojeg je obrazovana.

Stoga Odbor smatra da ne postoji ustavni osnov za donošenje ove odluke, zbog čega je ne treba uvrstiti u dnevni red Skupštine.

Za izvjestioca Odbora odredjen je poslanik Miodrag Vuković, član Odbora.

Republike Crna Gora
S K U P Š T I N A

Odbor za politički sistem
pravosuđe i upravu

Broj 06- 1742/4

Uz tačku 18

Podgorica, 9. decembra 1994. godine

SKUPŠTINI REPUBLIKE CRNE GORE

P O D G O R I C A

Odbor za politički sistem, pravosuđe i upravu Skupštine Republike Crne Gore, na sjednici održanoj 9. decembra 1994. godine, razmotrio je PREDLOG ODLUKE O IZMJENAMA I DOPUNAMA ODLUKE O OBRAZOVANJU, DJELOVRUGU I SASTAVU KOMISIJE ZA PRIKUPLJANJE INFORMACIJA O OTCIČI PUTNIKA-GRADJANA REPUBLIKE CRNE GORE IZ VOZA BR. 671, DANA 27. FEBRUARA 1993. GODINE, sa mišljenjem Vlade Republike Crne Gore.

Tim povodom, a na osnovu člana 24. Poslovnika Skupštine, Odbor podnosi Skupštini sljedeći

I Z V J E Š T A J

U vezi sa Predlogom ove odluke na Odboru je ukazano da je Skupština na oktobarskom zasijedanju 1993. godine, povodom Predloga odluke o obrazovanju ove Komisije, koju je dostavio poslanik Savo Jablan, predložio da ovaj Odbor, kao matični, sa predlagačem razmotri predloženi tekst odluke i upodobi ga ustavnoj nadležnosti Skupštine i odredbama Poslovnika Skupštine, kako bi Skupština mogla da o istoj odlučuje. Tim povodom, predlagač je prihvatio sugestije Odbora pa je Skupština Odluku usvojila uz manje amandmanske intervencije.

Predloženim izmjenama i dopunama ove Odluke, koje je dostavio isti predlagač, ovoj Komisiji daje se mnogo veća i šira nadležnost od Ustavom utvrđene nadležnosti Skupštine kao nosioca zakonodavne vlasti i duboko zadire u nadležnost izvršne i sudske vlasti, čime se narušava ustavni princip ~~podjele~~ vlasti u Republici.

Naime, ovom radnom tijelu daje se karakter sudsko-istražnog organa iako je članom 11 Poslovnika Skupštine nedvosmisleno i jasno propisano da Skupština može obrazovati radno tijelo za vršenje poslova iz svoje nadležnosti. U tom smislu Odbor je podržao i mišljenje Vlade Republike Crne Gore i većinom glasova, odlučio da predloži Skupštini da, iz navedenih razloga, Predlog ove odluke ne usvoji.

Za izvjestioca Odbora na sjednici Skupštine određen je poslanik Miodrag Vuković.

PREDSJEDNIK KOMISIJE
Miodrag Vuković

4) Predlog odluke o izmjenama i dopunama Odluke o obrazovanju, djelokrugu i sastavu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika-građana Republike Crne Gore iz voza br. 671, dana 27. februara 1993. godine.

O ustavnom osnovu, kao prethodnom pitanju, za donošenje ovih akata Skupština se izjašnjavala o svakom predloženom aktu posebno:

1) Predlog zakona o ratifikaciji Opcionog protokola uz Međunarodni pakt o građanskim i političkim pravima.

Poslanik Slavko Perović, predlagač i poslanik Miodrag Vuković, predstavnici Zakonodavnog odbora podnijeli su dodatna obrazloženja u vezi ustavnog osnova.

Skupština je prihvatila stav Zakonodavnog odbora da nema ustavnog osnova za donošenje predloženog zakona, pa Predlog zakona nije stavljen na dnevni red. (Glasalo 79 poslanika - 63 za, 16 protiv).

2) Predlog odluke o obrazovanju i sastavu komisije za prikupljanje informacija i činjenica o problemima poslovanja KAP-a.

Skupština je prihvatila stav Zakonodavnog odbora da nema ustavnog osnova za donošenje predložene odluke, pa Predlog odluke nije stavljen na dnevni red. (Glasalo 78 poslanika - 59 za, 18 protiv, jedan uzdržan).

3) Predlog odluke o obrazovanju parlamentarne istražne komisije o utvrđivanju činjenica o postupanju organa vlasti Republike Crne Gore sa licima i njihovim pravima koja su u statusu izbjeglica, odnosno prognanih lica došla na teritoriju Republike Crne Gore od 1990. godine pa nadalje.

Poslanik Džemal Perović, predlagač i poslanik Miodrag Vuković, predstavnici Zakonodavnog odbora podnijeli su dodatna obrazloženja u vezi ustavnog osnova.

Skupština je prihvatila stav Zakonodavnog odbora da nema ustavnog osnova za donošenje predložene odluke, pa Predlog odluke nije stavljen na dnevni red. (Glasalo 73 poslanika - 42 za, 30 protiv, jedan uzdržan).

4) Predlog odluke o izmjenama i dopunama Odluke o obrazovanju, djelokrugu i sastavu Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika-građana Republike Crne Gore iz voza br. 671, dana 27. februara 1993. godine.

Poslanik Savo Jablan, u ime predlagača i poslanik Miodrag Vuković, predstavnici Zakonodavnog odbora podnijeli su dodatna obrazloženja u vezi ustavnog osnova.

Skupština je prihvatila stav Zakonodavnog odbora da nema ustavnog osnova za donošenje predložene odluke, pa Predlog odluke nije stavljen na dnevni red. (Glasalo 75 poslanika - 39 za, 35 protiv, jedan uzdržan).

Predsjedavajući je obavijestio da će se Predlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o oružju, na predlog nadležnih odbora, a u dogovoru sa predlagačem poslanikom mr Žarkom Rakčevićem, razmatrati kao Nacrt zakona.

Poslanik Predrag Drecun predložio je da se na dnevni red stavi posjeta višestranačke parlamentarne delegacije Skupštine Republike Crne Gore Republici Srpskoj.

Skupština je prihvatila konstataciju predsjedavajućeg da u vezi predlog poslanika Drecuna nije dostavljen predlog akta u roku utvrđenom Poslovníkom, pa se o predlogu nije odlučivalo.

Poslanik Dragan Šoć predložio je da se na dnevni red sjednice stavi

Z A P I S N I K

sa šeste sjednice Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika - građana Republike Crne Gore iz voza broj 671, dana 27. februara 1993. godine, održane 15. decembra 1995. godine

Sjednica je počela sa radom u 11 sati.

Sjednicom je predsjedavao dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

O zapisniku se starao Milovan Simonović, sekretar Komisije.

Sjednici su, pored predsjednika Komisije, prisustvovali poslanici-članovi Komisije: Savo Jablan i Uroš Klikovac, a osutni su Ljubo Glušac i Ljubomir Ilić koji je podnio ostavku na rad u Komisiji.

Pored članova Komisije sjednici je prisustvovao i Rifat Rastoder, predstavnik rodbine oteatih putnika.

Rad sjednice pratili su predstavnici sredstava informisanja.

Za sjednicu je utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

Razmatranje izvještaja o rezultatima uvida u dokumentaciju o otmici u Štrpcima u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije sa dogovorom o daljnjem radu Komisije.

Uvodne napomene o ovoj tački dnevnog reda dao je dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

Predsjednik Komisije je podnio usmeni izvještaj o rezultatima uvida u dokumentaciju o otmici putnika koja se nalazi u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije. Predsjednik Komisije prihvatio je obavezu da predmetni izvještaj sačini u pisanoj formi i dostavi ga u dokumentaciju Komisije, kako bi ga svi članovi Komisije koji budu zainteresovani mogli pročitati.

(Izvještaj u pisanoj formi nalazi se u dokumentaciji Komisije i čini sastavni dio ovog zapisnika)

Predsjednik Komisije je istakao da je izvještaj radio na osnovu zabilježaka koje je vodio u periodu od 08-10. novembra 1995. godine, vršeći uvid u istražnu dokumentaciju u vezi otmice građana u Štrpcima od 27. februara 1993. godine, a koja je u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije.

Predmetnu dokumentaciju sačinjavaju 58 dokumenata, uglavnom izjava službenih lica i putnika-svjedoka otmice, službene zabilješke i korespondenciju sa određenim institucijama. Sadržaj dokumenata nije u potpunosti reprodukovan u ovom izvještaju, već su samo izvučena karakteristična mjesta od važnosti za rasvjetljavanje otmice, po izboru sačiniooca informacije.

Na pitanje novinara Milana Šćekića i Rifata Rastodera, predstavnika rodbine oteatih putnika odgovor je dao dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

U raspravi po ovom izvještaju učestvovali su Uroš Klikovac, Savo Jablan, dr Dragiša Burzan, poslanici i Rifat Rastoder, predstavnik rodbine oteatih putnika.

Nakon završene rasprave Komisija je usvojila sljedeće

Z a k l j u č k e:

1. Među priloženim dokumentima nije bilo rješenja o zatvaranju istrage pa Komisija smatra da je istraga još uvijek u toku.
2. Komisija kao značajnu činjenicu, na osnovu izvještaja predsjednika Komisije, predočava da se iz priloženih dokumenata ne vidi da je preduzimana bilo kakva istražna radnja od juna 1993. godine.
3. Na osnovu podataka koje spisi sadrže ne može se pouzdano utvrditi kakva je sudbina oštećenih i ko su otkrivači.
4. Komisija smatra da je trebalo preduzeti istražne radnje koje se odnose na saslušanje mogućih svjedoka, naročito sa teritorije Republike Crne Gore.
U tom smislu ovlašćuje se predsjednik Komisije da nadležnim organima dostavi informacije u posjedu Komisije, kao i da ukaze na propuste u istražnom postupku, kako bi ovi preduzeli zakonom predviđene radnje.
5. Komisija će i dalje saradivati sa predstavnikom rodbine oštećenih, kako u smislu njihovog informisanja, tako i u smislu prikupljanja eventualnih podataka relevantnih za istragu.
6. Zadužuje se predsjednik Komisije da sačini analizu dosad prikupljenih podataka i da je prezentira Komisiji.

Sjednica Komisije je završila rad u 14 sati i 10 minuta.

SEKRETAR KOMISIJE
Milovan Simonović
Milovan Simonović

PREDSJEDNIK KOMISIJE
dr Dragiša Barzan

REPUBLIKA CRNA GORA
SKUPŠTINA

Komisija za prikupljanje informacija
o otmici putnika iz voza br. 671 izvrše-
noj u Štrpcima 27.02.1993 god.

Broj:

Podgorica, 14.12.1995 god.

IZVJEŠTAJ

o rezultatima uvida u dokumentaciju o otmici u Štrpcima u
posjedu Javnog državnog tužioca Republike Srbije

Izvještaj je radjen na osnovu zabeležaka koje je sačinio predsjednik Komisije, D. Burzan, u periodu od 08.11.1995 do 10.11.1995, vršeći uvid u istražnu dokumentaciju u vezi otmice gradjana u Štrpcima od 27.02.1993.god., a koja je u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije.

Pomenutu dokumentaciju sačinjavaju 58 dokumenata, uglavnom izjava službenih lica i putnika – svjedoka otmice, službene zabeležke i korespondenciju sa odredjenim institucijama. Sadržaj dokumenata nije u potpunosti reprodukovan u ovom Izvještaju, već su samo izvučena karakteristična mjesta od važnosti za rasvjetljenje otmice, po izboru sačinioca informacije.

Karakteristični izvodi, zapažanja i kratak opis dokumenata.

1. **Dopis načelnika Odjeljenja za suzbijanje kriminaliteta iz Užica (Priboja)¹, Okružnom javnom tužiocu u Užicu, broj PU134 od 05.03.1993.**

U dokumentu se skreće pažnja primaocu na prilog, koji se sastoji od zapisnika o prijemu krivične prijave, koju je podnio Ičagić Slobodan iz Priboja protiv nepoznatog izvršioca krivičnog djela otmice iz člana 64 KZ Republike Srbije.

2. **SUP Užice, OUP Priboj, 28.02.1993 god. Zapisnik o prijemu krivične prijave.**

U dokumentu se navodi da je podnosilac krivične prijave Ičagić Slobodan, rođen 13.09.1942, otpravnik vozova, na dužnosti u vrijeme otmice, neoštećen u postupku. U prijavi je dato vidjenje događaja od strane Ičagića. On navodi da su lica u maskirnim uniformama od njega (pod prijetnjom) tražili informaciju o tome koji voz na liniji BG-Bar prolazi prugom, a zatim izjavili da se tim vozom prevozi švercovano oružje (!?), te da se ovaj ima zaustaviti, pod prijetnjom da je "gotov" ako tako ne bude. U međuvremenu prolazi lokalni voz Prijepolje-BG, otmičari se skrivaju, a otpravniku prijete da ne smije nikoga obavjestiti o njihovom prisustvu. Voz 671 je ušao u stanicu Štrpci u 15⁵⁴, kada je zaustavljen od otmičara. I.S. je u službenoj prostoriji i na njega paze tri uniformisana otmičara. Dva putnika izlaze iz voza, nastaje mala zbrka, koju I.S. koristi da obavjesti SM Užice i saobraćajnog dispačera u Požegi da je voz blokiran. Budući da je voz Bar-BG već otišao iz Priboja, I.S. moli otmičare da povuku voz 671 za jedna kola unatrag, kako bi se oslobodila izlazna skretnica i omogućilo formiranje puta pomenutom vozu. Ovoj molbi nije udovoljeno, već mu je naredjeno da voz Bar-BG zaustavi na signalu. I.S. primjećuje da je iz voza 671 izvedeno petnaestak putnika, koji su upućeni prema zgradi ZOP-a. Među izvedenima I.S. prepoznaje Memović Fikreta iz Prijepolja, njegovog kolegu, koji pokušava da zatraži pomoć od njega, ali je u tome spriječen. U 16¹⁷ otpravniku poslova (I.S.) dozvoljeno je da

¹Otkucano je Priboj preko teksta obrisano g bjelilom. Medjutim, ime načelnika je isto kao kod dokumenta br. 3, pa se da zaključiti da se radi o Užicu

otpravi voz, što je i uradio u 16¹⁸. Otetu su odvedeni teretnim vozilom SMB boje putem ispod stanice (?). I.S. je potom obavjestio SUP Užice, SUP Priboj i pretpostavljene u preduzeću. I.S. ocjenjuje da je broj otmičara oko 30, da su bili odjeveni u maskirne uniforme, posjedovali "dugo" naoružanje bez oznaka i da su mu svi bili nepoznati.

3. Dopis načelnika Odjeljenja za suzbijanje kriminaliteta iz Užica, Okružnom javnom tužiocu u Užicu, broj PU134/93 od 11.06.1993.

Veza na koju se poziva je KTN 130/93 od 12.03.1993, a to je dopis Okružnog tužioca kojeg u dokumentaciji nema. U dopisu se deklarise neuspjeh u pronalaženju izvršioca otmice i saznavanju sudbine otetih, kao i spremnost na dalje napore u smislu rasvjetljavanja otmice.

4. SM za poslove bezbjednosti na željeznici, Užice, 27.02.1993. Izjava Gazdić Miroslava, milicionera.

G.M. je bio uniformisan. Putovao je u službenom kupeu sa kolegama Radomirovićem, Vukovićem, Udovičić Zoranom i Vranić Miroslavom. Posljednja dvojica su predstavljali službenu pratnju voza. Voz je zaustavljen u 15⁵⁰. U stanici Štrpci voz je stajao oko 30 minuta. Otmičari su nosili "dugo" naoružanje. Udovičić i Vranić su razgovarali sa otmičarima pored voza. G.M. se promolio kroz prozor kupea. Troica otmičara su prošla pored voza i kazali -Zdravo ljudi-. Znajući da je vojnoj policiji R.Srpske omogućeno da prisilno mobilišu svoje vojne obveznike, G.M. se vratio svome mjestu i sijeo. Primjetio je da je nekoliko otmičara ušlo u zadnji dio voza, te da je iz sredine voza izvedeno par civila, koji nijesu negodovali.

5. Izjava (ponovo) Gazdić Miroslava, rođenog 16.8.1969 u Zaostru, Priboj, sa stanom u Užicu. Izjava data 28.05.1993 god.

Ovoga puta G.M. precizno identifikuje svoje saputnike: Udovičić Zoran, Vranić Miroslav, Radomirović Ljubiša i Vuković Goran (svi milicioneri). Izjavljuje da je otmicu izvršilo 10-15 (nejednoobrazno) uniformisanih lica, bez kapa, bez oznaka. Primjetio je da dvojica nose brade. Udovičić i Vranić su "trčkali" oko otmičara, ali ovi im nijesu posvećivali posebnu pažnju. Iz onog što je čuo G.M. zaključuje da otmičari nemaju izrazit bosanski akcenat - prije bi rekao sandžački. Nekoliko uniformisanih

lica je ušlo u prednji vagon (*suprotno prethodnoj izjavi*). Otmičari, koji su prošli pored kupea, kazali su –Zdravo ljudi–. Neki putnici su silazili sa voza noseći prtljag. Nijesu tražili pomoć. To davaocu izjave nije bilo sumnjivo, jer se 15 dana prije toga, dok je bio u pratnji voza, desilo da vojna policija R.Srpske po vozu traži svoje bjegunce. Radomirović i Vuković nijesu izlazili iz kupea. Zadržavanje je trajalo 30 minuta. Otmičari i putnici su se zaputili ka staničnoj zgradi. Neke od uniformi bile su svijetle, a druge tamne boje.

6. SUP UŽICE, br. PU 22-1/93, 27.02.1993, Priboj. Službena zabelješka – sačinio je Bugarin Mirko.

Belješka se odnosi na informativni razgovor sa Polimac Nerudinom, rođenim 17.01.1941, Priboj, Pribojske čete 19.

P.N. je putovao u trećem vagonu od lokomotive. Voz je stao u stanici Štrpci oko 16^h. U njega je ušlo 4-5 naoružanih lica u zelenim uniformama. Neki su imali kape sa kokardama, dužu kosu i bradu. Legitimisan je korektno. Primjetio je napolju još 10-15 naoružanih lica.

7. Prepis iz knjige raporta mašinovodje, Užice. Mašinovodja Radoičić Željko, s.r., 26.05.1993.

Prilikom ulaska u stanicu "Štrpci" R.Ž. je vidio veću grupu naoružanih ljudi i otpravnika vozova, koji je davao znak "stoj"². Ovo se dogodilo u 15⁵³. –Šta čekamo?– zapitao je otpravnika, a ovaj odgovorio da ne zna. Zatim je otpravnik vozova uzeo putni list i otisao u pravcu stanične zgrade. Pokušaj R.Ž. da sidje sa lokomotive je osujećen, a zatim je i on legitimisan od strane naoružanog lica. Putnici, koji su skidani sa voza, odvođeni su prema pomoćnoj zgradi, pored koje je bio parkiran kamion. Ispred lokomotive je stajao snajperista okrenut prema mašinovodji. R.Ž. zatim kazuje da mu se ponovo obratio otpravnik vozova³, rekavši da će mu (dok je još uvijek svjestan) dati znak da povuče lokomotivu i oslobodi skretnicu za 670 (voz Bar-BG, koji je već krenuo iz Priboja). Vožnja je nastavljena u 16^h.

8. Izjava Radoičić Željka, mašinovodje, rođenog 12.2. 1962 u Požegi. Izjava data 26.05.1993.

²Ovo je kontradiktorno sa izjavom otpravnika vozova.

³Ovo znači da je o. vozova barem dva puta izlazio iz stanične zgrade

Izjava je gotovo ista kao i prethodna zabelješka. R.Ž. precizira da su uniforisani ljudi bili raspoređeni duž pruge, od ulazne skretnice do stanične zgrade. Posjedovali su "dugo" naoružanje, a nosili su beretke i vojničke kačketke sa obodom. Bilo ih je 20-30. Po izjavi R.Ž. naoružani otmičari su još uvijek bili tu kada je ponovo pokrenuo voz. Naredili su mu da ide dalje iako je znak "stoj" bio upaljen. R.Ž. opisuje i propuštanje voza br. 670.

9. Izjava Udovičić Zorana, milicionera, rođenog 7.12. 1954 god. u Koranu, Užice. Izjava data 28.02.1993.

U.Z. je bio vođa patrole koja je pratila voz od Užica. Pored U.Z. u službenoj pratnji voza bio je i milicionar iz Užica po prezimenu Vranić. Voz je došao u Užice sa zakašnjenjem od 100 minuta (trebao je krenuti iz Užica u 13¹⁸. On i Vranić su ušli u voz bez primopredaje dužnosti, s obzirom da patrola iz BG nije bila prisutna. U 15⁴⁰ voz je zaustavljen u Štrpcima. Uniformisani ljudi su se podijelili u manje grupe i rasporedili cijelom dužinom voza. Patrola je izašla na vrata vagona. Na pitanje šta traže, jedna grupa mu je odgovorila -Tražimo naše skitnice.- Vidjevši da je jedna grupa naoružanih ljudi ušla u prednji dio voza, U.Z. je poslao Vranića (hodnikom vagona) u tom pravcu. Davalac izjave je potom pošao za grupom otmičara (njih 7), koji su prošli pored njega i ušli u vagon. Uz obraćanje putnicima -Pomoz bog braćo Srbi-, otmičari su legitimisali putnike, a nekima naredili -Ponesi stvari i izadji napolje.- U.Z. naglašava da su otmičari bili dobro naoružani, "dugim" naoružanjem, mitraljezima, radio stanicama, te se nije moglo intervenisati zbog dovodjenje putnika u opasnost. U.Z. zapaža da su dva Muslimana iz Ulcinja takodje legitimisani, ali da ih otmičari nijesu dirali. Takodje tvrdi da paravojna jedinica nije kontaktirala sa njima (pratiocima). Na pitanje putnika -Ko nas legitimiše?- otmičari su odgovarili -Srpska milicija ili srpski četnici iz Bosne, kako vam bolje odgovara.- Po procijeni U.Z. voz se u Štrpcima zadržao oko 20 minuta. Uniforme otmičara bile su zelene. Neki od njih su na glavi imali šubaru, drugi šajkaču ili crne vunene kape. Bilo je i kokardi na kapama. U.Z. nije mogao donijeti zaključak u pogledu dialekta sa kojim su govorili. Nije primjetio kuda vode civile (skinute sa voza) iz kancelarije otpravnika vozova, ali je po polasku voza primjetio cirađu kamiona. U

Priboju je na zahtijev načelnika OUP-a dao izjavu⁴. Vratio se u Užice vozom u 19³⁰ i u SM dao izjavu (naredna izjava). Tom prilikom je čuo od zamjenika da je ovaj odmah po zaustavljanju voza obavjestio OUP Priboj, budući da je o zaustavljanju voza bio obavješten od dispačera u Požegi. U.Z. izjavljuje da je grupa otmičara, za kojom je on pošao, izvela 8 lica, po njegovom mišljenju, srpske nacionalnosti.

10. SM Užice, 27.02.1993 god., Izjava (ponovo) Udovičić Zorana, vodje službene patrole u pratnji voza.

Izjava je jako slična prethodnoj. Doduše, sada U.Z. tvrdi da je patrola sišla pored voza. Precizira vrijeme zaustavljanja kao 15⁴⁰.

11. SM Užice, 28.02.1993 god., Posebni izvještaj Vranić Miroslava, člana patrole na 671.

Izjava je dosta slična izjavi Udovičić Zorana. V.M. ukazuje da je voz zaustavljen u 15⁴⁰, te da su on i U.Z. sišli sa voza. Kako je bio poslat u pravcu lokomotive, V.M. je stigao do prvog vagona do lokomotive i ušao u njega. Grupu naoružanih lica, koji su prethodno ušli u vagon, pitao je –Momci, kako ide?– Na ovo pitanje nije dobio odgovor. Misleći za jednog od otmičara da se zove Milan, on mu je rekao –Zdravo Milane, kako si?– Odgovor je uslijedio –Nijesam ja Milan, ja sam Dragan.– Cijelo vrijeme je u V.M. bila uperena puška. Primjetio je da je jedan Hrvat, po legitimisanju, bio izveden. U hodniku je bila gužva u kojoj je bilo žena i djece. Jedan od otmičara mu je rekao da neće dirati žene i djecu, pa je V.M. pošao ispred njih da bi se izbjeglo narastanje nervoze, tj. incidentna situacija. U tom smislu on je tražio od putnika da pripreme L.K. na pregled. Po ocijeni V.M., otmičari su sa voza skinuli 15-ak lica, Srba i Muslimana, kao i jednog stranog državljanina.

12. SUP Užice, 17.03.1993, Izjava (ponovo) Vranić Miroslava, učesnika službene patrole na vozu br. 671.

Sada se V.M. ne sjeća tačnog datuma otmice. Kompoziciju su sačinjavali 12-13 vagona. Događaj se zbio između 15-16 časova. V.M. primjećuje da su uniformisana lica bila raspoređena sa obje strane

⁴Sačinilac informacije nije našao tu izjavu u datoj mu dokumentaciji.

voza. Zatim izjava ide paralelno prethodnoj do događaja sa pomenu- tim Milanom – Draganom. U tom pogledu V.M. izjavljuje da se ne može sjetiti iz kog pravca su stigle riječi “brat Milan”, ali kaže da mu je potom sinulo da se radi o Lukić Milanu, za koga je znao da ima grupu boraca u Višegradu i koji je nekoliko mjeseci prije toga privod- jen u SUP Užice. Tom prilikom V.M. je vidio Milana Lukića u dva navrata, a jednom mu je stavljao lisice na ruke, ali mu nije dobro za- pamtio lik. Dalje V.M. kaže: “Po ulasku u vagon vidio sam da većina naoružanih ljudi ima brade, a jedan od njih je bio obrijan sa crnom šubarom na glavi, pa sam mu se obratio, misleći da je on Milan Lukić – Gdje si Milane?– Kada sam mu to rekao, ovaj čovjek se okrenuo prema meni, pogledao me izbezumljeno i rekao mi da se on ne zove Milan nego Dragan”. Prvo su izveli starijeg čovjeka, kojeg su nazvali Franjo, pa je zaključio da se radi o Hrvatu. Otmičari su kazali da ih vode na “kompjutersku obradu”. V.M. je imao utisak da će da ih zakolju. Otmičari su se obraćali putnicima riječima –Pomoz’ bog junaci, ovo je četnička kontrola.– V.M. je pozivao putnike da pokažu isprave, kako bi se izbjegla nezgoda. Pri kraju otmice “Dragan” se obratio putnicima –Poručite braći Muslimanima da ovuda više ne idu bez pasoša. Pokret četnici.– V.M. kaže da su slučaj prijavili u Priboju.

13. SUP Užice, 27.03.1993 god., Izjava Vranić Miroslava (treća), člana službene patrole na vozu 671.

Izjava je slična prethodnoj. Ovoga puta V.M. ukazuje na kašnjenje voza od 100 minuta. Takodje, pored maskirnih uniformi, na otmičarima primjećuje kombinezone, kao i to da su dvojica medju njima nosili šubare sa orlom. Dodaje da se jedan od otmičara pokrivao kapom da ne bude prepoznat. Od putnika se sijeća žene iz Priboja sa imenom Mirsada, 35–36 godina, duge crne kose.

14. Stanica bezbjednosti na željeznici, Užice, broj 40/93 od 28.02. 1993. Upućeno SUP–u Užice, Odjeljenju milicije. Izvještaj o nasilnom zaustavljanju voza 671 u Štrpcima.

Izvještaj je svjedočenje Ičagić Slobodana, sasvim slično već obrad- jenom. Ovdje se konstatuje da je voz zaustavljen od strane pripadnika jedinica Vojske Republike Srpske ili pak paravojnih jedinica sa teri- torije R.Srpske. Ovoga puta I.S. izjavljuje da je otmica započeta oko

15^h.

15. SUP Užice, 28.02.1993 god., započeto u 19^h. Izjava Tucović Vladana, rođj. 22.06.1968 god. u Užicu, sa prebivalištem u Užicu, Karadjordjev šanac 28, pomoćnik mašinovodje.

Izjava T.V. u prvom dijelu uglavnom se podudara sa svjedočenjem mašinovodje. On opisuje mladića, za koga predpostavlja da je vođa grupe, kao fizički dobro razvijenog, visokog, naoružanog automatskom puškom, sa nožem u čizmi. Tvrdi da su iz vagona izvođeni uglavnom muškarci, a među njima i jedno dijete – dječak. Među izvedenima zapaža i jednog crnca. Otmica traje oko 25 minuta. "Po završetku ove akcije i udaljenju uniformisanih lica, kod nas u kabinu je ušao čistač skretnica, za koga sam čuo, ali nisam siguran, da je muslimanske nacionalnosti, koji je izašao u Priboju". Davalac izjave se pogrešno sijeća datuma otmice, tvrdeći da se ona dogodila 28.02.93 god.

16. SUP Užice, 28.02.1993 god., Izjava Radomirović Ljubiše, rođj. 12.03.69 u Priboju, milicioner SM Užice.

Potvrđuje da je i ranije bilo pojava zaustavljanja voza sa ciljem nalaženja vojnih obveznika R.Srpske. Čini mu se da je mladić, koji je prošao vagonom, imao na rukavu oznaku VRS. Primjetio je da su iz sredine kompozicije izvođeni putnici, uglavnom (!?) osobe muškog pola.

17. SUP Užice, 28.02.1993 god., Izjava Plazinić Marka, rođj. 3.07. 62 u Čačku, stanuje u Zblaću, Čačak, konduker ŽTO BG.

P.M. ukazuje da je voz bio u zakašnjenju od 100 minuta. Službu na vozu su vršila tri konduktera i manipulant. On je pokrivaio prva dva vagona. Voz je usporio na predsignalu, a vidio je crveno svjetlo na signalu. Nakon kraćeg vremena signal se otvorio. Voz je ušao u stanicu "Štrpci" i stao na drugom kolosjeku. P.M. nije primjetio otpravnika vozova na uobičajenom mjestu. Među uniformisanim licima primjetio je jednog sa oznakom "Srpska Republika Bosna" na lijevoj rukavu. P.M. izjavljuje da su otmičari govorili dijalektom iz Srbije. Misli da nijesu iz Bosne.

18. SUP Užice, 28.02.1993 god., Izjava Vuković Gorana, rođj. 15.03.65 u Priboju, milicioner.

V.G. deklariše prisustvo Bukvić Gorana i Šalipur Željka (oba milicioneri) u službenom kupeu za pratnju voza, pored već pomenutih. Bukvić je izlazio iz kupea za vrijeme vožnje i u hodniku razgovarao sa prijateljem iz Priboja ili Prijepolja. Kaže da je grupa otmičara ušla na zadnja vrata zadnjeg vagona i prošla kroz bife, u kome su neki Crnogorci pjevali četničke pjesme. Takodje potvrđuje da su vozovi i ranije zaustavljani da bi vojna policija Republike Srpske tražila svoje vojne obveznike. Tvrdi da mu je (kolega) Vranić za vrijeme otmice rekao da Lukićevi izvode Muslimane sa voza i dodao "Bog te jebo, izvedoš nam Muslimane iz voza". Jednog od otmičara opisuje kao čovjeka dugog lica, sa šajkačom i kokardom, starosti do 22 godine, visine 180 cm, dobro razvijenog, smeđe kratke podšišane kose i kratke smeđe brade, kestenjastih očiju, pravilnog malo zašiljenog nosa, donje punije usne, širokih smeđih obrva i normalnih ušiju. I on potvrđuje da pripadnici vojske R. Srpske često sa voza skidaju vojne obveznike R. Srpske. Prilikom polaska voza iz Štrbaca između tunela i zgrade stanice primjetio je 10-15 civila koji su izvedeni iz voza.

19. SUP Užice, 28.02.1993 god., Izjava Bukvić Gorana, rođj. 20. 09. 1965 u Priboju, gdje stanuje u ul. 22 decembra 50, milicioner.

Za sve kolege kaže da su bili u uniformama. Po dijalektu sudi da su otmičari iz Pribojskog i Rudskog kraja. Odmah je pomislio da izvode Muslimane, s obzirom da živi u Priboju i zna prilike.

20. SUP Užice, 28.02.1993 god., Izjava Šalipur Željka, rođj. 14.12. 1971 god. u Prijepolju, živi u Priboju, Nemanjina 48, milicioner.

Izjavljuje da su u voz sa njime ušle kolege Cvijetić Nenad i Golubović Periša iz Prijepolja, koji su sijeli u susjedni kupe. Misli da je uniformisano lice, koje mu je tražilo LK, imalo Bosanski akcenat. Sjeća se povika putnika (za koje misli da su iz Crne Gore) iz njegovog i susjednog kupea: -Vodite ih, koljite ih ...- Misli da su otmičari pripadnici paravojne jedinice iz Bosne. Takodje smatra da bi mogao prepoznati onog koji ga je legitimisao (srednje razvijenog, sa dužom crnom bradom, 25-30 godina starosti).

21. SUP Užice, 28.02.1993 god., Izjava Dautović Murfete, rođj. 15.02.1937 god. u Kuli, Rudo, živi u Priboju, Radenka Karađžića 7, domaćica.

I ovaj svjedok otmice se prisjeća povika putnika –Vodite ih, ubijte ih, strijeljajte ih.– Sjeća se da joj je na stanici u Priboju pomogao da iznese stvari Dino Polimac iz Priboja.

22. SUP Užice, 28.02.1993 god., Izjava Spajić Milana, rođj. 03.03. 1938 god. u Strmcu, Priboj, živi u Priboju, Novice Manovića 2.

Izjavljuje da je putovao sa poznanikom Milinković Vojkom. Tvrdi da su otmičari iz voza izveli i jednog cruca. Primjetio je i otpravnika vozova kako stoji "kao ukopan". Na kraju izjave S.M. se ispravio u pogledu prezimena svog poznanika – Simović Vojka, koji radi u FAP-u.

23. SUP Užice, 03.03.1993 god., Izjava Ljiljanić Milana, rođj. 28.05.53 god. u Kaludjerovcima, Priboj, manevrista na želj. stanici u Priboju.

Tvrdi da ga je u kretanju ka vozu u stanici zaustavilo naoružano lice. Kasnije se popeo na lokomotivu. Za čovjeka koji ga je zaustavio misli da je iz okoline Rudog.

24. SUP Užice, 03.03.1993 god., Izjava Simović Vojka, rođj. 30.11. 1958 u Kukuričićima, Priboj, radnik FAP-a.

Njegova izjava je karakteristična po tome što tvrdi da je po govoru jedan od otmičara sa lokalnog područja.

25. SUP Užice, 08.06.1993 god., Izjava Grujičić Radenka, rođj. 13.09.57 u Jabuci, Prijepolje, konduker u ŽTP BG, SD Užice.

Zajedno sa Ignjatović Srećkom (konduker) i Nešković Dragoljubom (manipulant) radio je na relaciji BG–Bar (671). Tvrdi da od BG do Užica na vozu nije bilo pratioca. Deklariše kašnjenje voza u polasku od 100 minuta. "Prilikom pregleda karata, kod putnika kome na polaznoj stanici nije poništena K-15, olovkom upisujem broj voza i datum, što sam radio i ovog puta". Tvrdi da je imao problema sa otmičarima, koji su ga razumjeli da se zove Mujo, a ne Grujo. Kaže da su iz voza izveli

jednog Arapina koji je išao na Sveti Stefan. Vidio je uvođenje otetih u kamion sa zelenom cirkadom. Od putnika je saznao da su iz voza izvodili uglavnom Muslimane, a iz jednog kupea su odveli tri Srbina sa izbjegličkim legitimacijama. G.R. je pomogao ženi iz Rožaja (sa dvoje djece), čijeg su muža odveli. Kolege Nešković i Plazinić su mu saopćili da su otmičari sa voza skinuli Memović Fikreta, otpravnika vozova iz Prijepolja. Po njegovoj procjeni odvedeno je 14–17 putnika. U Bijelom Polju je legitimisan od strane milicionera iz Crne Gore. On je tom prilikom izjavio da su sa voza odvedeni Muslimani.

26. SUP Užice, Odjeljenje za suzbijanje kriminaliteta, 05.03. 1993 god., br. PU 134/93, Užice, Službena zabelješka.

Zabelješka se odnosi na razgovor sa Grujičić Radenom, kondukerom na 671 u vrijeme otmice. Zabelješka je slična Grujičićevoj izjavi.

27. SUP Užice, OUP Požega, 26.05.1993 god., br. PU-134/93, Požega, Službena zabelješka.

Zabelješka je radjena povodom razgovora sa Nešković Dragoljubom, manipulantom na 671 u vrijeme otmice. N.D. smatra da je marka kamiona, u kojeg su otmičari smjestili 20–25 lica, FAP. Tvrdi da su se otmičari, zajedno sa otetim, ovim kamionom odvezli u pravcu UVACA. Takodje je medju otetim primjetio crnca.

28. SUP Užice, OUP Prijepolje (nema broja i datuma). Službena zabelješka – inspektor Dragan Djordjević.

Podatak da u Rožaju živi Zupčević Sanija, čiji je suprug Halil otet u Štrpcima, dobijen je od Kajević Šefkija, koordinatora rodbine otetih. Sanija je izbjeglica iz Trebinja. Ona potvrđuje da su u vozu od BG do Užica bila dva milicionera, da su legitimisali pojedine putnike, ali da konduker nije upisivao imena na putničke karte (podatak dobijen od Kajević Šefkija). Primjedba: Razgovor je očigledno vodjen telefonom.

29. SUP Užice, OUP Priboj, 28.05.1993 god., Službena zabelješka sa razgovora sa Polimac Nurom iz Priboja (pisano olovkom).

Sasvim slična zabelješci sa razgovora sa pok. Polimac Nuredinom. Belješku sačinio, kao i onu sa razgovora sa Nuredinom, Bugarin Mirko.

30. SUP Užice, OUP Prijepolje, 28.05.93. god. Izjava Kajević Šefkija, rođj. 13.10.1951 god. u Velikoj Župi, Prijepolje, PT mehaničar, zaposlen u pošti Prijepolje.

K.Š. izjavljuje da je u Štrpcima otet njegov brat Nijazit Kajević. Poziva se na izjavu Sanije Zupčević da je konduker pregledao karte, ali ne i da je pri tome upisivao imena, te da je ovog konduktera⁵ ponovo vidjela u Štrpcima i B.Polju, iako ga je u Užicu zamjenio drugi konduker. Kajević insistira na tome da je konduker upisivao imena na putne karte, a da su ispred njega išla dva milicionera. U tom smislu se poziva na nepoznatog putnika i njegov članak objavljen u "Monitoru", kao i na trake koje potvrđuju pismo "Monitoru".

31. SUP Užice, OUP Prijepolje, 28.05.93. god. Izjava Zeković Alme, rođj. 13.07.1964. god. u Prijepolju, tehnolog bez zapošljenja, ul. Prve Šumadinske 3.

Z.A. izjavljuje da je u Štrpcima otet njen otac Zeković Fevzija. Ukazuje da ima indicija da je njen otac putovao sa izvjesnim Novakovićem iz Brodareva, koji je to kasnije demantovao. Takodje navodi da je vozom 671 putovala i advokat Kuburović Dragica iz Prijepolja (pomenuta je demantovala ovu tvrdnju), kao i Milan Koković iz Prijepolja. Po obavještenju Veljović Ljubiše iz Banjaluke, oteti su odvedeni u Foču. Z.A. kaže da je trener odbojkaškog kluba iz Sremske Kamenice doputovao sa 671 na dan otmice, te da je dao informaciju o otmičarima.

32. Izjava lica čiji je potpis nečitak⁶, 29.05.1993. god.

Njome se tvrdi da na dan 27.02.1993. god. na vozu 671 nije bilo službene pratnje na dijelu puta od BG do Užica. Takodje se potvrđuje da je konduker iz izjave Zupčević Sanije ustvari Grujičić Nedeljko.

33. SM Brodarevo, 29.05.93. god. Izjava Topuzović Ifete, rođj. 12.07.1939 god. u Zavinogradju, Prijepolje, prebivalište Brodarevo.

T.I. izjavljuje da je medju otetima i njen suprug Topuzović Džafer. Takodje tvrdi da je o otmici obavjestio Vranić Velizar iz Brodareva.

⁵vjerovatno Grujičića

⁶Očigledno se radi o službenom licu

34. SM Brodarevo, 29.05.93. god. Izjava Hanić Zahira, rođj. 15.06.1943 god. u Brodarevu, vozač u Planumu.

H.Z. izjavljuje da je u Štrpcima oštet i njegov sin Hanić Muhedin iz Brodareva. On precizira da je o otmici informisan od Maleski Petra (Makedonca), sestrića Velizara Vranića, koji radi u Planumu. Takodje navodi Zindović Marinka iz Bijelakove (Prijeplje) kao saputnika (u istom kupeu) sa Preljević Safetom. Tu je bio i Marinkov otac Kačo, koji je pokušao da ubjedi otmičare da ne odvede Safeta (?) – Nemojte njega, on mi je komšija!

35. SM Brodarevo, 29.05.93. god. Izjava Smaila Alomerovića, rođj. 01.01.1950 god. u Zastupu, Prijeplje, Sjenički put b.b., Prijeplje.

S.A. prijavljuje otmicu brata Alomerović Adema iz Prijeplje. Ističe da je vijest o otmici donio sestrić Velizara Vranića, Makedonac. Takodje izražava sumnju, na osnovi izjave izbjeglice iz Trebinja⁷, da je konduktor sa bradom vezan za otmicu. Tvrdi da je čuo priču o troici obješenih u Štrpcima, te da je njegov brat vidjen u Rudom. Te priče je pronio Tahtović Džahid, vozač "Polimjetransa" iz Prijeplje, nastanjen u Seljanima, Prijeplje, a kome je sve to ispričao neki vozač iz Priboja. Prijepljem kruži priča da su ošeti likvidirani i zakopani u Rudom. S.A. ukazuje da su na vozu kao putnici bili i Zindović Marinko, Dulović Milan, Slatina – Brodarevo i Filipović Zoran, nastavnik u Seljašnici. Pozivajući se na predsjednika opštine Priboj, Popovića, S.A. smatra da su kamioni ošili prema Višegradu. Takodje misli da je Popović saradivao u smislu rasvjetljenja otmice sa SUP-om Rudo.

36. SM Brodarevo, 29.05.93. god. Izjava Ristevski Petre, rođj. 02.01.1962 god. u Dulju, Prilep, Makedonija, prebivalište Grobnice, Brodarevo, bravar u "Planumu".

R.P. je putovao sa 671 na dan otmice zajedno sa Topuzović Džaferom i Jukom iz okoline Berana, te sa Žarkom iz okoline Priboja, koji je trebao da putuje u ZND-Rusija, gdje firma Ristevskog izvodi radove. R.P. tvrdi da su iz voza izvedeni Topuzović Džafer i Juka, kao i dvije djevojke, koje su se kasnije vratile. R.P. je stajao u hodniku, a otmičari

⁷Sanija Zupčević

mu nijesu tražili dokumenta. R.P. izjavljuje da je Juka imao pištolj. Nije vidio kamione.

37. SUP Užice, OUP Prijepolje, 29.05.93. god. Izjava Pantović Zorana, rođj. 28.02.1958. god. u Kosatici, Prijepolje, stanuje u Prijepolju, Bostani 5, radi u Livnici.

Putovao je zajedno sa Ninčić Petrom, kojeg je u svoj kupe pozvao Zeković Fevzija. P.Z. tvrdi da su ispred grupe otmičara išli dva milicionera i tražili od putnika da pripreme lične karte za pregled. P.Z. misli da su otmičari nosili oznake Republike Srpske. Smatra da je akcija vodjena stručno. P.Z. tvrdi da je jedan od oteatih izvjesni Kočalo iz Podgorice, a da se bavi preprodajom deviza. Izjavljuje da bi mogao prepoznati 2-3 otmičara. Posebno je zapazio (vodju) jednog, visokog oko 190 cm, smeđe kraće kose, neobrijanog (ne nosi bradu i brkove), oko 30 godina starosti, sa debljim srebrnim lancem oko vrata. P.Z. misli da je kamion u kojeg su smještali otete TAM 130. Kaže da je čuo nekog od putnika -Evo ih beli orlovi-, dok je kasnije čuo priču da se radi o Lukićevima.

38. SUP Užice, OUP Prijepolje⁸, 29.05.93. god. Izjave Ćorić Nedžida, rođj. 30.03.1960. god. u Bijelokovi, Prijepolje, tel. 25-547, i Memović Šabana, rođj. 20.02.1958. god. u Zalugu, Prijepolje, tel. 24-986.

ĆORIĆ: Prijavljuje otmicu brata Ćorić Rasima. Čuo je da je na vozu bio ljekar, Musliman, kome je prije dolaska u Užice rečeno od strane putnika u kupeu da će "do Štrbača iz voza da pokupe sve Muslimane". Ovaj ljekar je izašao iz voza u Užicu, odakle se javio svojim u Priboj, a kasnije doputovao u Priboj drugim vozom⁹. Takodje je čuo da je rukometna ekipa iz Priboja sišla u Užicu, a kasnije autobusom doputovala u Priboj. Ć.N. ukazuje na izjavu Zuličić Milke iz Novog Sada (nije potpuno siguran), po kojoj se neki čovjek iz Nikšića rukovao sa jednim od otmičara.

Memović: Prijavljuje otmicu brata Memović Fikreta. Potvrđuje Ćorićevu izjavu. Dodaje da je izvjesni Dragan, šef hotela u Rudom, izjavio

⁸Nije eksplicitno dato, ali se vidi po potpisu zapisničara.

⁹Ljekar je inače iz Priboja.

da u otmici nijesu učestvovali Rudjani, već Višegradjani. Sugerise ispitivanje vidjenijih Srba iz Pribojske Banje, koji imaju "poslovne veze, a i veze šverca nekih roba sa Višegradom".

Ćorić: Predočava da u Prijepolju živi izvjesni "privatnik" Peja, kod koga dolazi jedan od ministara iz BiH.

39. SUP Užice, OUP Prijepolje, 29.05.93. god. Izjava Ješić Radjka, rođj. 31.03.1954. god. u Prijepolju, stanuje u Prijepolju, radnik MUP Srbije, SM Prijepolje.

Na peronu u Užicu vidio je Zeković Fevziju, a putovao je u bifeu sa Stakić Radomirom. U ćošku bifea grupa Crnogoraca pjevala je "protiv Alije". Zajedno sa otmičarima iz vagona je izašao jedan od Crnogoraca, a vratio se u vagon pošto je voz krenuo. Ovaj je izjavio da je četvrti koji je pio sa njima (predstavio se kao Dragan) bio Musliman i "da su potrošili milion dinara na piće, a da nijesu znali ko je on". Isti Crnogorac je potom ispričao kako se obratio otmičarima da će ga (Dragana) lično zaklati, a ovi njemu uzvratili da se odmakne, jer će to sami uraditi.

40. SUP Užice, OUP Prijepolje, 29.05.93. god. Izjava Hodžić Sabahete, rođj. 01.09.1950. god. u Prijepolju, stanuje u Prijepolju, ul. 25 septembra 4.

Izjavu je dala povodom otmice svog brata Zeković Fevzije. Kaže da je Alma Zeković već dala izjavu, te da je to sve što je članovima porodice poiznato. Alminu izjavu da je izvjesni Novaković putovao sa njenim ocem potkrjepljuje iskazom da joj je to rekao Petko Despotović "onog dana kada je u Prijepolje stigao Zoran Arandjelović", te da Novaković radi u "Livnici". Iz toga je ona shvatila da se radi o Novaković Mladenu, koji joj je telefonom saopštio da uopšte nije putovao toga dana. Čula je da je Kuburović Dragica, sudija iz Prijepolja, putovala istim vozom. Priča je da je Kuburović Dragica to izjavila izvjesnom Seadu iz Prijepolja. Nije joj jasno na koji je način Sredojević Bato kontaktirao sa njenom snajkom Zeković Refkom i bratanicom Zeković Almom. Čula je od kolegice Ninčić Milke da je Kijanović Drago, kojem je nesretnim slučajem stradao sin, putovao istim vozom.

41. SUP Užice, OUP Prijepolje, 29.05.93. god. Izjave Cvijetić

Nenada, rođj. 27.10.1971. god. u Belfordu (Francuska), stanuje u Prijepolju (Bostani) Braće Marušić 18, radnik MUP Srbije, SM Prijepolje, i Golubović Periša, rođj. 15.11.1972. god. u Prijepolju, stanuje u Prijepolju, Milisava Strikovića b.b., radnik MUP Srbije, SM Prijepolje.

CVIJETIĆ: Ne sjeća se datuma otmice. Putovao je sa Golubovićem. Vidio je i Šalipur Željka (milicionara). Ističe da otmičari od njih nijesu tražili lične karte, jer su bili u uniformama. Sijeća se da je jedan od otmičara imao dugu prosijedu bradu, da je bio starosti 45-50, srednjeg ili nižeg rasta, da je nosio crnu šubaricu sa kokardom. Primjetio je da jedan od otmičara nosi oznaku milicije i (misl) vojske Republike Srpske. Takodje ističe da je jedan od otmičara izjavio da legitimisane vojska Republike Srpske, ali mu nije vidio oznake. Navodi da jedan od putnika, 24-25 godina starosti, sa zelenim šalom, nije htio da pokaže ličnu kartu, ali da je pokazao (najvjerovatnije) izbjegličku kartu iz Sarajeva, nakon čega mu je naredjeno da izadje, što je ovaj i učinio. Komentar putnika je bio da se izvedeni predstavio kao Srbin, ali da je ustvari Musliman. C.N. kaže da bi možda prepoznao otmičara koji je pregledao lične karte.

GOLUBOVIĆ: Nema ništa da doda gornjoj izjavi, sem da bi mogao prepoznati jednog od otmičara, koji je stajao pored vagona.

42. SUP Užice, OUP Prijepolje, 29.05.93. god. Izjava Ninčić Vuka, rođj. 04.11.1952. god. u Prijepolju, tel. 22-961, radi u "Livnici".

Ne sijeća se datuma otmice. Putovao je sa Pantović Zoranom, od koga se odvojio u vozu. U kupe ga je pozvao Zeković Fevzija. Otmičari su naredili dvijema djevojkama da udju u kupe. Žene nijesu legitimisale. Odveli su Zeković Fevziju. Na jednom od otmičara je zapazio oznaku "milicija".

43. MUP Srbije, UZSK, 28.05.93. god. Beograd, Službena za-
belješka sastavljena od strane OSL MUP Srbije u vezi infor-
mativnog razgovora sa Ignjatović Srećkom, rođj. 12.05.1958,
kondukterom iz Užica.

Ignjatović kazuje da je vrijeme usporavanja voza prilikom ulaska u

Štrpce 15⁰⁰. Izjavljuje da su tri lica u maskirnim uniformama ušla u Štrpcima. Jedan mi je rekao: – Jel vidiš ono brdo gore? Tu su juče ubijeni jedan čovjek i jedna žena sa dvoje djece, pa sad tražimo ko je to uradio–. I.S. tvrdi da je iz voza izvedeno 20-25 muškaraca. Dodaje da je troicu prepoznao. Jedan je Musliman iz Prijepolja, terenski radnik, koji mu je kazao – Srećko, i mene odvedoše–. Drugi je mladić (student) iz Sarajeva sa izbjegličkom potvrdom koju mu je pokazao. Treći je crnac sa povratnom kartom BG–Podgorica. Otmičar sa kojim je razgovarao na rukavu je nosio amblem “Republika Srpska i Grb sa četiri ocila”. Primjetio je otmičara sa šubarom i kokardom.

44. MUP Srbije, UZSK, 29.05.93. god. Beograd, Službena za-
belješka sastavljena tokom razgovora sa Buzov Koviljkom iz
Beograda, III Bulevar 42/24, Zuličić Milkom iz Beograda (ista
adresa) i Opančina Ljuljanom iz Prijepolja, ul. Izeta Čavića
53, studentom novinarstva sa smještajem u SD “4 April” u
BG, a putnicom voza 671 na dan otmice.

BUZOV: Prijavljuje nestanak Buzov Toma iz Splita, njenog supruga,
koji je pošao u obilazak sina na odsluženju vojnog roka u Podgorici.

ZULIČIĆ: Prijavljuje nestanak Zuličić Zvezdana, studenta DIF-a iz
Sarajeva.

OPANČINA: Nije primjetila policijsku pratnju na vozu. Izjavljuje da
je konduker pregledao karte na uobičajen način. Primjećuje da su
jednog od putnika pustili poslje odgovora na pitanje koju slavu slavi.
Po polasku voza vidjela je grupu u maskirnim uniformama kako se
kreće ka stanici. Od putnika je čula za odvedenog Izraelca. Misli da su
otmičari imali izražen bosanski akcenat.

45. CB Bijelo Polje, 09.06.1993, Izjava Avdić Šefkija, rođj. 10.05.
1931 u selu Goduša, Bijelo Polje.

Avdić kaže da po izlasku iz Beograda konduker na kartama ispisuje
hemijskom olovkom prezimena putnika. Zbog toga mu se Avdić obratio
riječima –Šefe, zašto upisujete naša prezimena na kartama– Odgovor:–
Ne boj se ništa–. U Štrpcima je Avdić primjetio kamion sa ciradom.
Jedan od otmičara je ušao u kupe i pitao –Ko je taj Avdić?– Na to
je Ilija (iz Marsenića Rijeke) reagovao – Daj mi tu kartu (LK). Vidiš

li da je ovaj čovjek bolestan?— Avdić dodaje da su mu vratili ličnu kartu i pošli dalje. Zatim podcrtava da otmičari nijesu tražili vozne karte. Kao prilog opisu otmičara navodi da su nosili beretke (ne sijeća se boje) i na njima trobojke. Po njegovoj procjeni, jedan od otmičara je sa Bijelopoljskog područja. Misli da je voz u Štrpcima stajao više od jednog sata. Čuo je da su odveli Ličina Iljaza iz Lozne i još 20 lica. Tvrdi da po polasku iz Beograda nije bilo milicionera u pratnji konduktera. Zaključuje da ne bi prepoznao otmičare.

Prilog izjavi su: vozna karta K-15 sa upisanim 27.02.1993, 671 i vozna karta BG-Minhen-BG (dva listića) na kojoj je upisano "Avdić" (latini-com).

46. CB Berane, 10.06.1993, Izjava Marsenić Milutina, rođj. 01.06.1928. god. u selu Rijeka Marsenića, Ivangrad.

Putovao je u istom kupeu sa Avdićem. Kazuje: "Odmah po polasku voza u kupe je ušao kondukter i nama pregledao vozne karte. Napominjem da pritom na kartama ništa nije pisalo nikome od putnika u kupeu" U Štrpcima je i on vidio kamion sa ciradom. Za dvojicu otmičara koji su ušli naglašava da nijesu napravili nikakav komentar i da su vratili lične karte. Kaže da je jedan od njih nosio šubar, a drugi beretku, bez oznaka. Misli da su govorili dijalektom iz BiH. Ponovo potvrđuje da kondukter nije ništa pisao po kartama, a za svoju kaže da je nije sačuvao.

47. CB Berane, 10.06.1993, Izjava Protić Ilje, rođj. 01.02.1926 u Bekularu, Ivangrad, gdje i stanuje.

Putovao je sa Marsenić Milutinom i dvojicom Muslimana (jedan od njih je Avdić). Tvrdi da je kondukter pregledao karte kod Lajkovca, te da na njima ništa nije bilo napisano. Kaže da je kod Valjeva ušao momak iz Lozne¹⁰. Posjedovao je džak brašna. Za otmičare kaže da su nosili crvene beretke sa srpskom trobojkom. Primjetio je da su dva crnca sprovedena. Komentariše da je i on primjetio kamion. Tvrdi da su dva uniformisana lica prošla hodnikom, ali da u kupe nijesu ulazili. Dodaje da bi jednog možda mogao prepoznati. Izjavljuje da je voz krenuo nakon odlaska kamiona sa izvedenim putnicima. Priča da je od

¹⁰Čazimov sin ?.

konduktera čuo da su u jednom kupeu nadjeno više bombi i dinamita. Njihov kupe je bio negdje na sredini voza.

48. OUP Prijepolje¹¹, 02.06.1993, Izjava Vasa Starovlaha, rođj. 20.04.1943 u Rudom, sveštenik u Prijepolju, Volterova 74.

Tvrđi da je išao u Višegrad, gdje je razgovarao sa predstavnicima vojske i SUP-a. Tom sastanku su prisustvovali komandant Dragičević i više vojnih lica, ukupno njih 20. Predstavnici vlasti u Višegradu negiraju učesće u otmici, kao i glavni isljednik SUP-a sa Pala. Takodje dodaje da je telefonski razgovarao sa rodbinom u Rudom, ali i da tu nije dobio korisnih informacija. Kaže da je sadržaj njegovih razgovora prenio Petrić Radojku, predsjedniku Opštine.

49. OUP Prijepolje¹², 02.06.1993. god., Izjava Zeković Refike, rođj. 17.04.1940. god., penzioner iz Prijepolja, Šumadijska 3.

Daje opis otetog Zeković Fevzije. Takodje opisuje vojnike koji su sa njom putovali dana 30.05.1993. god. na relaciji BG-Prijepolje.

50. SM Brodarevo, 31.05.1993. god., Službena belješka sačinjena tokom razgovora sa Dulović Milanom, rođj. 14.02.1951 u Slatini kod Prijepolja, nastanjen u Slatini.

Ne sjeća se datuma otmice. Kontrola uniformisanih lica u Štrpcima mu je izgledala rutinska. Ništa nije primjetio, a tek je trećeg dana sa televizije saznao da se radi o otmici.

51. SM Brodarevo, 01.06.1993. god., Izjava Zindović Marinka, rođj. 24.04.1940 u Ivezićima, gdje stanuje.

Tvrđi da je voz stigao u Štrpce oko 17^h, tj. da je stao nekoliko stotina metara prije Štrbaca. Po njemu su otmičari nosili različite uniforme. Njega su legitimisali. Zapaža da su izveli Preljević Safeta, njegovog komšiju. Izjavljuje da je vidio tri vojna kamiona marke DAJC. Tvrđi da je tek sutradan u Brodarevu saznao da se radi o kidnapovanju.

52. Republika Srbija, Ministarstvo pravde, br. 700-00-00106/93 - 03, od 03.09.1993, Beograd, Okružnom Tužilaštvu u Užicu.

¹¹Sudeći po potpisu zapisničara.

¹²Sudeći po potpisu zapisničara.

Zahtijevaju se relevantne informacije povodom urgencije Komisije Savezne Skupštine za ostvarivanje sloboda, prava i dužnosti građana, na intervenciju Fonda za humanitarno pravo "Apel protiv diskriminacije", u kome se specificira otmica sa voza 671 Mujović Hasa i Polimac Mustafe. Takodje, kao 20-ti oteći se pominje neidentifikovani čovjek iz Sjenice. Insistira se na upisivanju imena putnika od strane konduktera, a u prisustvu milicije. Slijedi niz već poznatih izjava.

53. Republika Srbija, Okružno javno Tužilaštvo, KTN br. 130/93, od 14.02.1994. god. Užice.

Dopis Skupštini Crne Gore (u posjedu Komisije).

54. Republika Srbija, Okružno Javno Tužilaštvo u Užicu, KTN br. 130/93 od 14.02.1994, Dopis Republičkom Javnom Tužilaštvu Srbije.

Informacija o tome što je sve preduzeto u smislu rasvjetljenja otmice u Štrpcima, a u vezi zahtjeva Skupštine Crne Gore (u posjedu Komisije).

55. Zahtjev Skupštine Crne Gore od 27.01.1994.

U posjedu Komisije.

56. Republika Srbija, Okružno Javno Tužilaštvo u Užicu, 27.10.1993. god, Dopis Ministarstvu Pravde – Beograd.

Ovo je odgovor na zahtjev Fonda za humanitarno pravo u pogledu otmice Hasana Mujovića i Mustafe Polimca iz Priboja. U njemu se specificiraju dokumenta u posjedu Okružnog tužilaštava: a) Prijava o otmici od 10.03.1993. god.; b) Zahtjev za otkrivanje nepoznatog počinioca od 12.03.1993. god.; c) Obavještenje od SUP-a Užice da je po zahtjevu postupljeno (16.06.1993.god.); d) Obavještenje od strane SUP-a Užice da je napravljen veći broj informativnih razgovora; e) Obavještenje SUP-a Užice da su uzete 42 izjave, a da identitet otmičara nije otkriven, te da je sudbina otećenih neizvjesna; f) Informacija da ovlašćena lica preduzimaju dalje mjere u smislu rasvjetljavanja otmice; g) Izjava da protiv Lukić Milana nije vodjena istraga¹³ u vezi otmice u Štrpcima; h)

¹³Ova riječ je unesena po smislu konteksta, tj. sačinilac izvještaja D.Burzan napravio je grešku prilikom belježenja primjedbi, izostavljajući riječ, koja može biti jako bitna.

Izjava da Okružnom tužilaštvu nijesu podnjete krivične prijave u vezi eventualne otmice Hasana Mujovića i Mustafe Polimca, te da u tom smislu nema saznanja.

57. Republika Srbija, Okružno Javno Tužilaštvo Užice, KTN 130/-93 od 12.03.1993. god., Odjeljenje UP Priboj (njihov ku broj 134/93), Zahtjev za otkrtivanje nepoznatog počinioca otmice.

Ovdje nije eksplicirano da se radi o otmici u Štrpcima, što je vjerovatno uradjeno u navedenom dokumentu.

58. Službena zabelješka VD Okružnog Javnog Tužioca, gospodina Vojislava Ilića, KTN 130/93 od 04.02.1994. god.

Okružni tužilac belježi da je 04.02.1994. god. telefonski razgovarao sa VD Tužioca Republike Srbije, gospodinom Draganom Petkovićem, i informisao ga o podnesku Komisije Skupštine C.G. Tom prilikom mu je rečeno da sačeka sa odgovorom dok se Republički tužilac ne konsultuje sa saveznim tužiocem o načinu i putu odgovora na navedeni zahtjev.

Uvid izvršio i sačinio Izvještaj:
Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

The first part of the document discusses the importance of maintaining accurate records of all transactions. It emphasizes that every entry should be supported by a valid receipt or invoice. This ensures transparency and allows for easy verification of the data.

Furthermore, it is noted that regular audits are essential to identify any discrepancies or errors early on. This proactive approach helps in maintaining the integrity of the financial statements and prevents any potential issues from escalating.

In conclusion, the document stresses that a robust system of record-keeping is fundamental for any organization looking to achieve long-term success and financial stability.

The second section of the document focuses on the role of technology in modern accounting. It highlights how software solutions have revolutionized the way financial data is processed and analyzed.

These tools not only streamline the accounting process but also provide valuable insights into the company's financial performance. By leveraging data analytics, businesses can make more informed decisions and optimize their operations.

However, it is also important to note that while technology offers many benefits, it is not a substitute for human expertise. Accountants must continue to stay updated on the latest trends and regulations to ensure compliance and accuracy.

The final part of the document addresses the challenges faced by small businesses in managing their finances. It provides practical advice on how to set up a budget and track expenses effectively.

One key recommendation is to use simple, user-friendly accounting software that can be easily integrated into the existing workflow. This helps in reducing the time and effort required for financial management.

Additionally, the document suggests that small business owners should consider hiring a professional accountant or bookkeeper to handle the more complex aspects of their financial records. This ensures that all transactions are properly recorded and reported.

Overall, the document provides a comprehensive overview of the key aspects of financial record-keeping and management. It serves as a valuable resource for anyone looking to improve their financial practices and ensure the long-term success of their organization.

Kf.

Republika Crna Gora
S K U P Š T I N A
-Komisija za prikupljanje informacija
o otmici putnika -
Broj o2-111/4-95
Podgorica, 3.aprila 1995.godine

U prilogu akta dostavljam Vam, dopise koje je predsjednik Komisije
dr Dragiša Burzan dostavio Republičkom javnom tužiocu Srbije i Okružnom javnom
tužiocu Užice, na uvid i korišćenje.

DOSTAVLJENO:
članovima Komisije

SEKRETAR KOMISIJE
M. Simonović
Milošan Simonović

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-111/3-95

Podgorica, 31.03.1995. god.

REPUBLICKOM JAVNOM TUŽIOCU REPUBLIKE SRBIJE
gospodinu Draganu Petkoviću

Poštovani,

pismom saveznog ministra pravde, gospodina Uroša Klikovca, od 24.
01.1995. godine, čiju kopiju Vam dostavljamo u prilogu, Komisija
je obavještena o Vašoj spremnosti da predstavnicima Komisije
stavite na uvid relevantnu dokumentaciju u posjedu Javnog okružnog
tužioca u Užicu.

Budući da do danas pomenuta dokumentacija nije prispjela Komisiji
a da pismom iz Kabineta gospodina Klikovca nije precizirano da li
je Javnom okružnom tužiocu u Užicu upućeno odobrenje za stavljanje
dokumentacije na uvid Komisiji, koje smo inače od Vas tražili dopisom
br. 02-137/5 od 06.05.1994. god., molim Vas da preduzmete
odgovarajuće korake u smislu ubrzavanja procedure našeg uvida u
gore navedenu dokumentaciju. Isto tako, ukoliko to već niste
uradili, molim Vas da traženo odobrenje dostavite Javnom okružnom
tužiocu u Užicu, kako bi naš direktni kontak sa njime dao željeni
rezultat.

S poštovanjem,

Dragiša Burzan,
predsjednik Komisije

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-111/3-95

Podgorica, 31.03.1995. god.

OKRUŽNOM JAVNOM TUŽIOCU UZICE

Poštovani,

pismom iz Kabineta saveznog ministra pravde, gospodina Uroša Klikovca, čiju Vam kopiju šaljem, Komisija je obavještena o spremnosti Državnog tužioca Republike Srbije, gospodina Dragana Petkovića, da Komisiji stavi na uvid dokumentaciju u Vašem posjedu, a koja se tiče pomenute otmice. Kako smo kod gospodina Petkovića insistirali da Vam izda saglasnost, koju ste nam u dopisu br. 130/93 od 14.02.1994. god. predočili kao neophodan uslov za stavljanje relevantnih dokumenata na uvid Komisiji, molim Vas da, u slučaju da ste u posjedu ove saglasnosti, izadjete u susret Komisiji šaljući joj tražena dokumenta ili je obavještavajući o proceduri uvida, kako bi se ovaj konačno ostvario. Ako, pak, niste dobili odluku Državnog tužioca Republike Srbije, molim Vas da nas o tome što hitnije izvjestite.

S poštovanjem,

Dragiša Burzan,
predsjednik Komisije

K.

Skupština Crne Gore

Komisija za prikupljanje informacija o otmici
putnika iz voza br. 671 izvršenoj u Štrpcima
27.02.1993. god.

Br: 02-2614

Podgorica, 15.12.1995. god.

REPUBLIČKOM JAVNOM TUZIOCU REPUBLIKE SRBIJE
gospodinu Draganu Petkoviću

Poštovani,

tokom uvida u Vašu dokumentaciju u vezi otmice u Štrpcima primjetio sam da ne posjedujete dokument, dat u prilogu, kojeg sam inače svojevremeno nudio MUP-u Crne Gore. Zapravo, radi se o pismu u kojem se nudi saradnja u smislu rasvjetljavanja otmice, a navode se i imena mogućih kandidata za otmičare. Vjerujem da Vašoj pažnji neće promaći molba autora pisma u pogledu maksimalne diskrecije, te da će pismo moći pročitati samo ljudi od Vašeg potpunog povjerenja. Takodje Vas molim da u vezi ovog dokumenta pronadjete formu i sadržaj informisanja istražitelja u MUP-u Srbije zaduženih za otmicu u Štrpcima.

Inače, moram priznati da sam lično jako nezadovoljan istragom koja je vodjena u Srbiji povodom otmice (za Crnu Goru nemam valjanih dokaza da je takve uopšte i bilo). U tom smislu smatram da, s obzirom na to da je otmica ogroman zločin i atak na državu i osnovne civilizacijske vrijednosti u pogledu ljudskih prava, istrazi nije dat odgovarajući politički okvir, tj. nije konstituisano tijelo sa širokim ovlašćenjima i obavezom da vrše koordinaciju medju nizom službi subordiniranih različitim ministarstvima. Sasvim je jasno da masovna otmica ne može biti predmetom rutinske policijske istrage. U tom smislu moram reći da se za propuste u istrazi najmanje mogu teretiti istražitelji na terenu. Sudeći prema dokumentima koje ste mi Vi dali na uvid, istraga je vodjena na mahove, bez kontinuiteta u vremenu, dok činjenica da posljednji istražni dokument nosi datum juna 93-će posebno onespokojava. Uočio sam i odredjen broj nedostataka u pogledu konsekvantnosti istrage, ali o tome, kao i o ostalom, ću

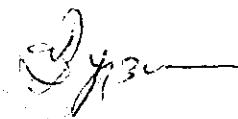
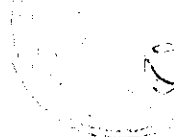
Vas detaljno informisati narednih dana.

Poslije uvida u Vašu dokumentaciju, Komisija je stala na stanovište da treba provjeriti niz činjenica i nejasnoća, pa me je u cilju efikasnijeg rada na posljednjoj sjednici ovlastila da direktno kontaktiram sa Vama, istražiteljima u Srbiji i sa MUP-om Crne Gore. Vama je zasigurno jasno da Komisija nema nikakve ingerencije na teritoriji Srbije, ali, usprkos tome, vjerujem da ćemo imati plodnu saradnju.

Zahvaljujući Vam se još jednput na ljubaznosti i pomoći, uz srdačne pozdrave i najbolje želje,

Dragiša Burzan,

Predsjednik Komisije

Р е п у б л и к а С р б и ј а
РЕПУБЛИЧКО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
А - број 9/94

10. 04.1995. године
Б е о г р а д

ДП/ДП

02 111/
15

СКУПШТИНИ ЦРНЕ ГОРЕ

- Комисији за прикупљање информација о отмици
путника из воза бр. 671 извршеној у Штрпцима -

П О Д Г О Р И Ц А

Поводом вашег писма бр. 02-111/3-95 од 31.3.
1995. године обавештавам вас да се предмет Окружног јавног ту-
жилаштва у Ужицу КТН.бр.130/93 формиран поводом отмице путника
из воза бр. 671 налази у Републичком јавном тужилаштву и да
ћемо исти дати на увид председнику или члановима ваше Комисије.

Предлажемо да председник Комисије госпо-
дин Бурзан и Републички јавни тужилац (директни телефон 011/
658-941) у директном телефонском контакту договоре детаље везане
за дан и време доласка.

РЕПУБЛИЧКИ ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ,
Драган Петковић

Dragan Petkovic

Republika Crna Gora
S K U P Š T I N A
Komisija za prikupljanje informacija
o otmici putnika
Broj o2-1137/5
Podgorica, 9.jula 1996.godine

Prema dogovoru sa osme sjednice Komisije održane 14.juna 1996.
godine, u prilogu Vam dostavljam zapisnike sa sedme i osme sjednice Komisije.

Vaše primjedbe i sugestije u vezi ovih zapisnika možete saopštiti
predsjedniku Komisije dr Dragiši Burzanu, kako bi ih imao u vidu prilikom
ovjere istih.

SEKRETAR KOMISIJE
Simonović
Milovan Simonović

Z A P I S N I K

sa osme sjednice Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika - građana Republike Crne Gore iz voza br. 671 dana 27.02 1993. godine, održane 14. juna 1996. godine

Sjednica je počela sa radom u 11 sati.

Sjednicu je otvorio i istoj predsjedavao dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

O zapisniku sa sjednice starao se Milovan Simonović, sekretar Komisije.

Sjednici su, pored predsjednika Komisije, prisustvovali poslanici - članovi Komisije: Savo Jablan i Ljubo Glušac, a odustni su Uroš Klikovac i Ljubomir Ilić, koji je podnio ostavku na rad u Komisiji i kome je u međuvremenu prestao mandat poslanika u Skupštini Republike Crne Gore prije vremena na koje je biran.

Pored članova Komisije sjednici je prisustvovao i Rifat Rastoder, predstavnik rodbine otetih putnika.

Rad sjednice pratili su predstavnici sredstava informisanja.

Za sjednicu je utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

Utvrđivanje teksta Izvještaja o prikupljenim informacijama i radu Komisije.

Uvodne napomene o ovoj tački dnevnog reda dao je dr Dragiša Burzan predsjednik Komisije.

Predstavnik rodbine otetih putnika Rifat Rastoder se, u ime rodbine otetih putnika, duboko zahvalio Komisiji u cjelini kao i posebno jednom broju poslanika koji su se naročito angažovali na ovom pitanju.

Nakon rasprave u kojoj su učestvovali Savo Jablan, Ljubo Glušac i dr Dragiša Burzan poslanici i Rifat Rastoder, predstavnik rodbine otetih putnika, Komisija je utvrdila konačan tekst Izvještaja o prikupljenim informacijama i radu Komisije

koji je u prilogu dostavila Skupštini Republike Crne Gore s molbom da ga uvrsti u dnevni red Skupštine za treću sjednicu prvog redovnog zasijedanja u 1996. godini.

Za predstavnika Komisije, prilikom razmatranja Izvještaja, određen je poslanik dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

Predmetni izvještaj predstavlja sastavni dio ovog zapisnika.

Sjednica Komisije je završila rad u 12 sati i 55 minuta.

SEKRETAR KOMISIJE
Milovan Simonović

PREDSJEDNIK KOMISIJE
Dr Dragiša Burzan

Z A P I S N I K

sa sedme sjednice Komisije za prikupljanje informacija o otmici putnika - građana Republike Crne Gore iz voza br. 671 dana 27. 02. 1993. godine, održane 23. februara 1996. godine

Sjednica je počela sa radom u 11 sati.

Sjednicom je predsjedavao dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

O zapisniku sa sjednice starao se Milovan Simnović, sekretar Komisije.

Sjednici su, pored predsjednika Komisije, prisustvovali poslanici: Savo Jablan i Ljubo Glušac, a odsutni su Uroš Klikovac i Ljubomir Ilić, koji je podnio ostavku na rad u Komisiji i kome je u međuvremenu prestao mandat poslanika u Skupštini Republike prije vremena na koje je biran zbog isključenja iz članstva Srpske radikalne stranke Crne Gore sa čije je izborne liste biran.

Rad sjednice pratili su predstavnici sredstava javnog informisanja.

Zapisnik sa šeste sjednice ovjeren je bez primjedaba. Za sjednicu je utvrđen sljedeći

DNEVNI RED:

1. Razmatranje Predloga primjedbi na Izvještaj sa uvida u dokumentaciju u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije;
2. Utvrđivanje teksta Izvještaja o dosadašnjim saznanjima, problemima u radu i predlog za donošenje zaključka i odluke.

Ad. 1:

Uvodne napomene po ovoj tački dnevnog reda dao je dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

Nakon rasprave o ovoj tački dnevnog reda u kojoj su učestvovali Savo Jablan, Ljubo Glušac i dr Dragiša Burzan,

poslanici i članovi Komisije, Komisija je prihvatila Predlog primjedbi na Izvještaj sa uvida u Dokumentaciju u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije.

Predlog ovih primjedaba urađen je u posebnom tekstu i čini sastavni dio ovog zapisnika.

Ad - 2:

Uvodne napomene i o ovoj tački dnevnog reda dao je dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije. On je istakao da ovaj izvještaj ne predstavlja konačan izvještaj o radu Komisije, već ima za cilj da ukaže na dosadašnja saznanja i probleme u radu sapredlogom zaključaka i odluke za dalji rad Komisije.

Sekretar Komisije Milovan Simonović je ukazao da prema Odluci o obrazovanju ove Komisije, koja je objavljena u ("Službenom listu RCG", br. 47/93), Komisija podnosi Izvještaj o svom radu, na kraju, kada obavi zadatke zbog kojih je obrazovana i nakon razmatranja Izvještaja od strane Skupštine prestaje dalji rad Komisije. On je ovom prilikom izrazio bojaznost da zbog proceduralnog razloga ovaj Izvještaj neće biti uvršten u dnevni red sjednice Skupštine.

Nakon uvodnih napomena predsjednika Komisije, obrazloženja sekretara Komisije i rasprave u kojoj su učestvovali poslanici - članovi Komisije Savo Jablan, Ljubo Glušac i dr Dragiša Burzan, Komisija je utvrdila tekst Izvještaja o dosadašnjim saznanjima, problemima u radu i Predlog za donošenje zaključaka i odluke koji je u prilogu dostavila Skupštini Republike Crne Gore s molbom da se uvrsti u dnevni red Skupštine za prvu sjednicu trećeg redovnog zasijedanja u 1996. godini.

Za predstavnika Komisije, prilikom razmatranja Izvještaja, određen je poslanik dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

Predmetni Izvještaj predstavlja sastavni dio ovog zapisnika.

x
x x

Predsjednik Komisije dr. Dragiša Burzan obavijestio je članove Komisije da je poslao dva dopisa MUP-u Crne Gore, na ruke Ministra a koji se odnose na moguće otmičare i imaju određen stepen povjerljivih dokumenata. Članovi Komisije mogu se upoznati sa sadržajem ovih dokumenata uz dužno poštovanje načina rukovanja sa dokumentima ovog stepena povjerljivosti.

Na kraju sjednice predsjednik Komisije je zatražio od Komisije i dobio ovlašćenje da može da kontaktira sa predstavnicima Međunarodnih organa i organizacija uz obavezu da o tim kontaktima obavještava članove Komisije.

Sjednica Komisije je završila rad u 12 sati i 35 minuta.

SEKRETAR KOMISIJE
Milovan Simonović

PREDSJEDNIK KOMISIJE
Dr Dragiša Burzan

REPUBLIKA CRNA GORA

SKUPŠTINA

Komisija za prikupljanje informacija
o otmici putnika iz voza br. 671 izvrše-
noj u Štrpcima 27.02.1993 god.

Broj: *02-17/3*
Podgorica, 31.01.1996 god.

PRIMJEDBE NA ISTRAŽNI POSTUPAK

– sačinjene na osnovu Izvještaja o rezultatima uvida u dokumentaciju o otmici u Štrpcima u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije¹ –

Sačinioc primjedbi pretpostavlja da je istražna dokumentacija, koja je obradjena u Izvještaju, kompletna. Isto tako, ambicija sačinioca nije da lista primjedbi bude iscrpna – samo očigledni propusti su uzeti u obzir. Primjedbe su:

1. NEADEKVATNA ORGANIZACIJA ISTRAGE. Otmica u Štrpcima je ogroman zločin, kako po broju direktno oštećenih, tako i po užasnim političkim posljedicama koje je proizvela na području Srbije i Crne Gore, pa i šire. Način i mjesto izvršenja, očigledna usmjerenost ka jednoj naciji (Muslimanima), ambijent rata u blizini i slično čine ga toliko specifičnim da je sasvim neadekvatno njegovo razrješavanje pokušati "rutinski", tj. povjeriti ga gotovo u cijelini lokalnom tužilaštvu i organima MUP-a. Ukoliko se u postojećem zakonskom ambijentu nije moglo

¹Dokumenat u vlasništvu Komisije, Podgorica, 14.12.1995. god.

naći uporište za formiranje specijalne istražne komisije sa najširim ovlašćenjima, onda se morala procesuirati odgovarajuća uredba ili zakon u tom cilju². U suštini, zahtijevao se sinhronizovan rad službi različitih ministarstava i drugih institucija države. Tako, iz priloženih dokumenata se ne vidi da je bilo pokušaja uključivanja međunarodnih organizacija koje bi mogle biti od pomoći u rasvjetljavanju otmice, kontinuiranog insistiranja kod vlasti na Palama u pogledu vršenja istrage na teritoriji pod njenom kontrolom, angažovanja obavještajnih službi na prikupljanju podataka itd. Nepostojanje dobre koordinacije u istražnom postupku pokazuje činjenica da u pregledanoj dokumentaciji nema govora o operativnoj akciji MUP-a Crne Gore, koja je po dokumentovanom saznanju Komisije postojala. Pored toga, Predsjednik Crne Gore i tadašnji ministar unutrašnjih poslova izjavili su rodbini otetih, već prvih dana nakon otmice, da je u toku operativna akcija Saveznih i Republičkih organa, te da su dvojica operativaca išla na pregovore sa otmičarima, "odakle su jedva žive glave izvukli." Sa kime su ti pregovori vodjeni? Ovo se ne može se odgovoriti na osnovu pomenutih dokumenata, mada je logično da je to za istragu od neprocijenjive važnosti. Konačno, nema dokumenta o finansiranju istrage; pretpostavka je da se istraga finansirala iz "redovnih" sredstava, tj. da nijesu obezbjedjena namjenska sredstva potrebna za opsežne istražne aktivnosti, primjerne veličini i značaju zločina. Sve je to izostalo, pa se može ocijeniti da koncipiranja istrage na najvišem političkom nivou nije bilo.

2. VREMENSKA LOKALIZOVANOST ISTRAGE. Prema datumima istražnih dokumenata može se tvrditi da je istraga vršena na mahove : prvo početkom marta a potom kraj maja – početak juna 1993. god. Nakon toga nema nikakvih istražnih radnji, bar ne prema priloženoj dokumentaciji. Dakle, sasvim je jasno da istraga nema kontinuitet u vremenu i da je lokalizovana u relativno kratkom vremenskom periodu. Istine radi, u dokumentaciji nema dokumenta koji bi svjedočio o prekidu istrage. Intermitentan karakter istrage nesumnjivo je proistekao iz nedostataka istrage opisanih pod primjedbom 1.

²Istina, Skupština Crne Gore formirala je Komisiju za prikupljanje informacija o otmici, ali bez istražnih ingerencija; napori brojnih poslanika u Skupštini Crne Gore da se Komisiji obezbijedi istražna kompetencija nijesu dali rezultate.

3. PROSTORNA LOKALIZOVANOST ISTRAGE. Istraga je lokalizovana na području Užica, Priboja, Prijepolja i Brodareva, sa par uzetih izjava van tog područja. Uzevši u obzir da je većina putnika – svjedoka otmice – imala odredište u Crnoj Gori, morali su se učiniti napori kako bi se od ovih uzele izjave. Takođe, morali su se iznaći načini da se “podje tragom” otmičara, tj. istragu proširiti i na Bosnu i Hercegovinu.
4. NESISTEMATIČNOST I JEDNOLIČNOST ISTRAGE. Nedostatak u koncipiranju istrage, opisan pod 1., prouzrokovao je dalje sistematske propuste. Naime, paralelno sa hitnim istražnim radnjama, kao što su uzimanje izjava od službenih lica na vozu i putnika, bilo je potrebno detaljno “snimiti” kretanje voza 671 od Beograda do Štrbaca, razloge njegovog kašnjenja, kao i sve nepravilnosti u popunjenosti i ponašanju osoblja. Takođe, bilo je neophodno “obraditi” sve informacije u posjedu službi zaduženih za bezbjednost građana u širem regionu, prikupljenih u dužem vremenskom periodu prije i poslije otmice, a koje su mogle biti indikativne u smislu rasvjetljenja otmice. Ovo začudjuje tim više što je mnogim svjedocima istrage bilo jasno da je voz 671 često zaustavljan od strane vojske bosanskih Srba, a i postojanje paravojski sa poznatim imenima lidera, te je normalno pretpostaviti da su organi bezbjednosti, obavještajne službe itd. morali prikupljati podatke o svemu tome. Obavezno je bilo obaviti informativne razgovore sa dobrovoljcima u vojsci bosanskih Srba sa područja Priboja, Užica, Prijepolja itd., tim prije što je više svjedoka otmice tvrdilo da su otmičari, sudeći prema akcentu i dijalektu govora, prije sa područja Srbije i Crne Gore nego iz BiH. Na isti način se moralo postupiti sa izbjeglicama sa područja Rudog i Višegrada, licima koja su iz raznih drugačijih razloga prelazili granicu, a naročito sa pripadnicima vojske bosanskih Srba. S obzirom da je u štampi bilo više napisa u vezi otmice i sudbine otetih, apsolutno je nedopustivo njihovo ignorisanje, odnosno propuštanje adekvatne provjere, koja podrazumjeva i prateću dokumentaciju. U vezi sa time, npr. “Nezavisni vojvodjanski list” od 04.06.1993 piše da je “Dobrica Ćosić preko vojne službe bezbjednosti pronašao ubice kidnapovanih putnika iz voza... U ovoj akciji, kažu, utvrđeno je, učestvovao je i MUP Srbije uz znanje ministra Sokolovića.” Nije li istraga zainteresovana za ovakve napise? “Borba” od 07.12.1994-te navodi ime specijalca MUP-a Srbije, koji ima određena saznanja o sudbini otetih. “Balkan Ekspres”

piše o Milanu Lukiću kao vodji jedinice koja je izvršila otmicu, a koju je navodno naoružavao Mihalj Kertes. Članak ima ambiciju i da precizno ukaže na mjesto, ponovo navodne, ekzekucije otetih. Posebno mjesto medju novinskim napisima ima intervju Predsjednika SRJ Zorana Lilića beogradskoj "Politici", u kojem imenuje izvršioca i organizatore otmice. Neizbježna pretpostavka je da je Predsjednik svoj stav iznio na osnovu dokumentovanih saznanja, pa su istražni organi morali pokazati interesovanje i u tom smislu. Uglavnom, istraga se ograničila na uzimanje izjava, što bi bilo normalno za početnu fazu istrage, a iz ovih se ne vidi da li je pokušavano svjedocima postaviti pitanja na osnovu drugih saznanja. Tvrdnja o nesistematčnosti istrage utemeljena je i u primjedbama koje slijede.

5. KONSEKVENTNOST U ISTRAŽNOM POSTUPKU. Iz pregledane dokumentacije se da primjetiti se da su organi MUP-a na lokalnom nivou, koji su izvršili gotovo cijelokupnu dosadašnju istragu, pokušali konsekventno pratiti izjave svjedoka i razviti istragu, mada ima i velikih propusta u smislu dosljednosti u istražnom postupku, čije je otklanjanje bilo u njihovoj moći. Generalno, konsekventne obrade raspoloživih činjenica i indicija nije bilo, vezano za razloge izložene pod 1. Detaljno obrazloženje ovog stava slijedi:

- S obzirom na efikasnost otmice i činjenicu da su otmičari propustili lokalni voz Prijepolje – BG, prirodna je sumnja da je ona detaljno planirana. Stoga čudi da razlozi kašnjenja voza, kao i njegovo kretanje, nijesu potpuno obrazloženi i dokumentovani.
- Budući da je u dokumentu br. 45³ eksplicitno navedeno da je kondukter po polasku voza iz BG-da upisivao imena na vozne karte, što je dosta neuobičajeno, kao i sadržaj razgovora putnika sa kondukterom, provjera te mogućnosti nije dobro obavljena. Naime, putnik je kao dokaz priložio voznu kartu, čija je fotokopija u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije, pa je bilo neophodno pribaviti mišljenje grafologa, tim prije što identitet konduktera nije bilo teško utvrditi, dokument br. 32. Istina, u cilju provjere (očigledno) navoda svjedoka, istražni organi su uzeli tri izjave :

³Izveštaj o rezultatima uvida u dokumentaciju u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije – u posjedu Komisije. U daljem tekstu će se svi brojevi odnositi na ovaj dokument.

br. 28, 46 i 47, u kojima je negirano upisivanje imena na kartama. Medjutim, izjave su u drugim detaljima, npr. oko legitimisanja putnika u kupeu od strane otmičara, u potpunosti kontradiktorne, što ih dovodi u sumnju.

- Pitanje prisustva službene pratnje na vozu, kao i razloge njenog eventualnog odsustva, ostalo je nerazrješeno. U kontradikciji su izjave br. 28 i službena zabelješka br. 32. (takodje i izjava br. 9).
- Da li je voz zaustavljan na signalu u stanici Štrpci? Prema izjavama br. 7 i br. 17 odgovor je potvrđan. Medjutim, izgleda da se tog pitanja niko više nije dotakao. Sačinilac primjedbe smatra da je i taj podatak važan za rekonstrukciju događaja, pa ne razumije zašto to pitanje nije postavljeno većem broju svjedoka.
- Način zaustavljanja voza je sigurno od velike važnosti. U tom smislu su u kontradikciji zapisnik br. 2 i izjava br. 7, na primjer. Ne vidi se sistematsko propitivanje svjedoka da bi se našao odgovor na to pitanje.
- Iz zapisnika br. 2 i izjave br. 9 vidi se da su SM Užice i saobraćajni dispačer u Požegi obavješteni da je voz blokiran⁴. Istraga je u potpunosti zanemarila tu činjenicu, odnosno nije se pozabavila pitanjem moguće reakcije nadležnih organa već tokom otmice.
- Na vozu je u trenutku otmice bilo prisutno deset milicionera, od kojih dva u službenoj pratnji. Budući da su prošli obuku za vršenje svoga posla, a i zbog radnog iskustva i profesionalne obaveze, osnovano je pretpostaviti da su njihova zapažanja tačnija i da ih ima više nego kada su u pitanju obični putnici. Medjutim, njihove izjave su šture, sa jako malo detalja. Ovo se potencira tvrdnjom svjedoka, takodje milicionera, dokument br. 4, da su milicioneri u službenoj pratnji razgovarali sa otmičarima, te da su shvatili da je riječ o otmici Muslimana, dokument br. 18. Apsolutno nedopustiva greška učinjena u istrazi vezana je za dokumente br. 12 i 18. Naime, jedan od pratioca voza prepoznaje izvjesnog Milana Lukića kao vodju otmičara. Isti milicioner se, po sopstvenoj izjavi, nekoliko mjeseci prije toga u dva navrata sreo sa istim Lukićem,

⁴Davaoc obavještenja je u tom trenutku imao saznanje da su lica koja vrše "blokadu" naoružana, tj. da se radi o nasilnom zaustavljanju voza.

pri čemu mu je jednom stavljao i lisice na ruke. Inače, isti Milan Lukić je u par navrata hapšen od strane milicije Republike Srbije, a 06.04.1994. god. je sudija okružnog suda u Beogradu, Dragoslav Rakić, protiv njega pokrenuo postupak "zbog osnovane sumnje da je 27.02.1993. god. protivpravno lišio slobode 17 putnika kod sela Štrpci, na pruži Beograd - Bar." Dakle, zašto pomenuti milicioner nije tim prilikama suočen sa M. Lukićem, ili zašto nema dokumenta o rezultatu toga suočavanja? Zašto barem fotografija Milana Lukića (i pripadnika njegove grupe) nije pokazana milicionerima i ostalim svjedocima otmice? Isto tako, neshvatljivo je da svjedok iz zapisnika br. 2 nije ispitan u gornjem smislu. Zašto ovo nije pokušano sa svjedocima koji su izjavili da bi mogli prepoznati ponekog od otmičara, npr. davalac izjave br. 20. Milicioneri u vozu morali su znati da su (i da će) otmičari upotrebiti vozilo parkirano u reonu stanice. Da li su zapisali registarski broj ili, ako to nije bilo moguće, zašto nijesu barem utvrdili tačan broj vozila i njihov izgled? Konačno, zašto su neki od milicionera, iako ne na dužnosti u vrijeme otmice, ispitivani tek poslje tri mjeseca, npr. dokument br. 41?

- Iskaz svjedoka otmice iz zapisnika br. 2 da otmičari nijesu imali oznake na uniformama je u suprotnosti sa izjavama niza drugih svjedoka. Taj svjedok je proveo relativno dugo vrijeme sa otmičarima. Postoji mogućnost da je bio uplašen, npr. dokumenti br. 7 i br. 22, ali i suprotna, da je pokazao prisebnost, što se ogleda u pozivu SUP-u Užice i dispačeru u Požegi, kao i preciznom registrowanju vremena dolaska i polaska voza. Kakogod, on je "zasluživao" posebnu pažnju i provjeru, naročito što je (po sopstvenom iskazu) primjetio kuda i kako su se odvezli otmičari sa svojim žrtvama. Njegova tvrdnja da su se svi (otmičari i oteći) odvezli (jednim) vozilom je problematična u svjetlu izjava br. 35 i 51, a i nije logična.
- Istraga nije utvrdila identitet i broj otećih. Iz dokumentacije se vidi da je otećo 12 osoba, a svjedoci, kao uostalom i informacije u posjedu Komisije, kazuju da je njihov broj znatno veći, najmanje 20. Odavde proističu sljedeća pitanja: Da li su istražni organi uopšte koordinisali svoje akcije sa MUP-om Crne Gore,

berem na nivou razmjene informacija o identitetu otetih? Naime, u dokumentaciji u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije ne pojavljuju se imena otetih iz Crne Gore: Senada Dječevića, Esada Kapetanovića, Fehima Bakije, Rifata Husovića, Jusufa Rastodera, Ismeta Babačića i Softić Šeća, dok Komisija raspolaže dokumentom izdatim od MUP-a Crne Gore iz koga proizilazi da su imenovani žrtve otmice. Veliki broj svjedoka otmice navodi da je među otetima bio i jedan Arap i(ili) crnac, na putu za Sveti Stefan, npr. dokumenti br. 11, 15, 25, 43,... U setu pregledanih dokumenata nema onoga koji bi ukazivao na napore istražnih organa da utvrde identitet otegot ili neke druge detalje u vezi njega. Neshvatljivo je da kod turističkih agencija u Svetom Stefanu nije izvršena provjera u tom cilju.

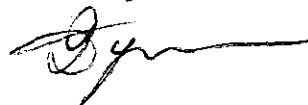
- Nije ispitano na osnovu čega svjedok iz dokumenta br. 9 tvrdi da je iz voza izvedeno 8 lica Srpske nacionalnosti. Isto stoji i za svjedoka iz dokumenta br. 11.
- Nema pokušaja da se odgovori ko je Juka iz okoline Berana, dokument br. 36. Da li je to Jusuf Rastoder? Ako je on, možda se moglo kod policije u Beranama ispitati da li je Jusuf Rastoder imao prijavljen pištolj, koje marke itd., s obzirom da svjedok tvrdi da je Juka bio naoružan.
- Nema dokumenta kojim bi se potvrdilo da je ispitivana izjava svjedoka iz dokumenta br. 38 :”...čuo da je rukometna ekipa iz Priboja sišla⁵ u Užicu, a kasnije autobusom doputovala u Priboj.” Nije teško zaključiti da bi istinitost ove tvrdnje podrazumjevala saznanje članova rukometne ekipe da će do otmice doći. Sličan je i slučaj ljekara (Muslimana) kojeg su putnici u kupeu upozorili da će doći do otmice, a koji je sišao u Užicu, odatle se javio svojim u Priboj, pa zatim drugim vozom otputovao za Priboj (isti dokument).
- Svjedok iz dokumenta br. 25 tvrdi, pored ostalog, da je čuo da su iz voza izvedena tri Srbina sa izbjegličkim legitimacijama. S obzirom na praksu zaustavljanja vozova od strane vojske bosanskih Srba, sasvim je logično da su otmičari tokom otmice odvodili

⁵Misli se sa voza 671 na dan otmice.

i "svoje dezertere". Time čudi da nije od vlasti na Palama zatražen podatak o hapšenju dezertera u tom području u vremenu neposredno poslje otmice.

- Ko je trener odbojkaškog kluba iz Sremske Kamenice, koji je dao informaciju o otmičarima, dokument br. 31? Istražni organi to nijesu pokušali da utvrde.
- Istraga nije pokušala da utvrdi ko su Crnogorci koji su u bifeu pjevali "protiv Alije", a od kojih je jedan bio u kontaktu sa otmičarima. Ovo zbunjuje, jer su ovi padali u oči ostalim putnicima i osoblju bifea, a ne bi bilo teško utvrditi identitet otetog koji je pio sa njima.
- U vezi dokumenta br. 40 može se kazati da istraga nije pokušala utvrditi identitet potencijalnog svjedoka.
- Nije se pokušalo razjasniti da li je kamion(i) sa otmičarima napustio stanicu prije polaska voza 671. O ovome postoje oprečne izjave, npr. dokumenti br. 4, 8 i 9.
- Sačiniocu primjedbi nijesu poznati rokovi za dostavu krivične prijave javnom tužiocu od strane organa bezbjednosti, ali smatra da je obavještavanje javnog tužioca u Užicu, dokument br. 1, a s obzirom na događaj, uzelo neprimjerno vrijeme. Ovdje valja podsjetiti da je zapisnik o krivičnoj prijavi učinjen sutradan po otmici (28.02.1993.god.), a da su organi bezbjednosti obavješteni o otmici za vrijeme njenog vršenja.
- Istraga nije odgovorila i na izvanredno važno pitanje: U čijem je vlasništvu željeznička stanica Štrpci? Ako je u vlasništvu ŽTP Beograd, da li je pod zaštitom VJ i MUP-a Srbije? Konačno, da li je sama stanica na teritoriji BiH?

Primjedbe učinio:
Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

Republika Crna Gora
S K U P Š T I N A
-Komisija za prikupljanje info-
rmacija o otmici putnika-gradjana
Republike Crne Gore iz voza br.671
dana 27.februara 1993.godine -

Broj o2-157/6-96

Podgorica, 28februara 1996.godine

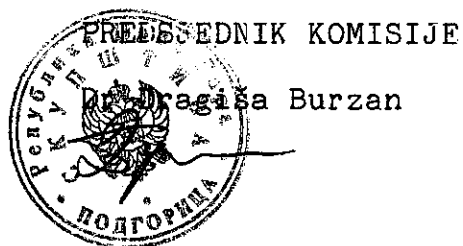
SKUPŠTINI REPUBLIKE CRNE GORE

P O D G O R I C A

Komisija za prikupljanje Informacije o otmici putnika -
gradjana Republike Crne Gore iz voza br.671 dana 27.februara
1993.godine,na sjednici održanoj 23.februara 1996.godine, utvr-
dila je tekst IZVJEŠTAJA O DOSADAŠNJIM SAZNANJIMA, PROBLEMIMA U
RADU I PREDLOG ZA DONOŠENJE ZAKLJUČAKA I ODLUKE koje vam u pri-
logu dostavljam.

Molim vas da predmetni Izvještaj uvrstite u dnevni red
Skupštine za prvu sjednicu prvog redovnog zasijedanja u 1996.go-
dini.

Za predstavnike Komisije, prilikom razmatranja Izvješta-
ja,odredjen je poslanik dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

I Z V J E Š T A J

O DOSADAŠNJIIM SAZNAJIMA, PROBLEMIMA U RADU I PREDLOG ZA DONOŠENJE ZAKLJUČAKA I ODLUKE

Tokom perioda dužeg od dvije godine u kojem Komisija djeluje, od osnivanja do danas, ona se obratila mnogobrojnim instancama u potrazi za informacijama relevantnim za otmicu u Štrpcima. Komisija je cijelo vrijeme bila otvorena za prijem informacija, bez obzira na njihov izvor, kao i u odnosu na inicijative u vezi unapredjenja njene akcije. Nažalost, sa izuzetkom predstavnika rodbine otetih i pojedinih poslanika u Skupštini, gotovo niko iz državnih organa i medju gradjanima nije pokazao inicijativnost u pogledu davanja informacija ili predloga za unapredjenje rada Komisije; sve prikupljene informacije prispjele su nakon, ponekad višekratnih, obraćanja određenoj instanci, pa čak i uz alarmiranje javnosti. Suprotno očekivanjima, određeni broj državnih organa i institucija, zaduženih za bezbjednost gradjana, oglušili su se o zahtjeve Komisije ili su svojim odgovorima pokazali nedovoljnu angažovanost na rasvjetljavanju otmice. Tako, medju onima koji Komisiju još uvijek nijesu udostojili odgovora su i sljedeće instance:

1. PREDSDJEDNIK SRJ, gospodin Zoran Lilić. S ozbirom da je gospodin Lilić u dnevnom listu "Politika", od 20.08.1994.god., imenovao vodju otmičara i ukazao na organizatore otmice, a i zbog funkcije koju vrši, Komisija mu se obratila podužim pismom od 27.09.1994.god. U pismu se gospodin Lilić umoljavao da interveniše kod brojnih državnih organa da se odazovu zahtjevima Komisije, ali i da Komisiji dostavi informaciju u vezi činjenica na kojima je zasnovao svoj sud izrečen u javnosti. Nažalost, do današnjeg dana Komisija nije primila odgovor.
2. MINISTAR ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE U VLADI SRJ. Na dopis Komisije od 27.01.1994.god, br.02-137/1, u kojem se pomenuto Ministarstvo obavještava o formiranju Komisije, djelokrugu njenog djelovanja i spremnosti za prosljedjivanjem informacija u njenom posjedu, te moli za informaciju o otmici, ovo nije poslalo odgovor do današnjeg datuma.
3. MINISTAR ZA PRAVOSUĐJE U VLADI REPUBLIKE SRBIJE. Na dopis od 27.01.1994.god., br.02-137/1, sličnog sadržaja kao pod 1., nije odgovoreno do današnjeg datuma.
4. MINISTAR ZA ODBRANU U VLADI SRJ. Ovoj instanci Komisija se obraćala u dva navrata, dopisom od 27.01.1994.god. (br.02-137/1) i od 20.06.1994.god. (br.02-137/8), očekujući od nje informaciju sintetizovanu na osnovu obavještajnih podataka, koje Vojska u kontinuitetu, van svake sumnje, prikuplja u regionu u kome je otmica izvršena. Odgovor na specificirane dopise nije dobijen do današnjeg datuma.
5. MINISTAR ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE U VLADI SRBIJE. I ovoj instanci Komisija se obraćala u dva navrata, 27.01.1994.god. (br.02-137/1) i od 20.06.1994.god. (br.02-137/8). Odgovor još uvijek nije usljedio.

Poslije prepiske Komisije sa Javnim tužiocem Republike Srbije, Saveznim ministarstvom za pravdu i Okružnim javnim tužiocem u Užicu, Komisiji je dozvoljen uvid u istražna dokumenta u vezi otmice, koja su u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije. Uvid je izvršio predsjednik Komisije i Komisiji podnio Izvještaj o uvidu¹.

¹ Izvještaj o rezultatima uvida u dokumentaciju o otmici u Štrpcima u posjedu Javnog državnog tužioca Republike Srbije. Dokument je u posjedu Komisije.

Potom je predsjednik Komisije ponudio Komisiji na razmatranje Primjedbe na istražni postupak². Iz Izvještaja, a u smislu Primjedbi, slijedi da je istražni postupak, u pogledu organizovanosti, vremenske i prostorne lokalizovanosti, sistematičnosti i raznolikosti istražnih radnji, kao i konsekventnosti istražne akcije u odnosu na pribavljene informacije, u najmanju ruku neadekvatan potrebama za rasvjetljavanjem otmice, tako da njegovi dosadašnji rezultati ne mogu poslužiti za nalaženje odgovora na pitanja o sudbini otetih i identitetu otmičara, a time i uticati na njihovo privodjenje pravdi i zakonu. Ovdje je neophodno eksplicitno izvesti stav da se odgovornost za dosadašnji neuspjeh istrage mora vezati za politički vrh, kako Srbije i Crne Gore, tako i SRJ, prije svega u svjetlu činjenice da nije formirana specijalna istražna komisija, koja bi predstavljala tijelo sposobno da u cilju efikasne istrage koordinira i angažuje različite državne organe i službe, a bez kojeg prava istraga nije bila ni moguća. Isto tako, Komisija prepoznaje ogromnu odgovornost pomenutog političkog vrha u pasivnom stavu prema njoj (Komisiji). Ukazivanje na odgovornost za neuspjeh istrage, kao i dalje primjedbe, Komisija razmatra u smislu kreiranja ambicioznog istražnog postupka.

Pasivnost državnih institucija u odnosu na rad Komisije, koja je očigledna već iz gornjih primjedbi, da se ilustrovati i na sljedećim primjerima:

1. Komisija se obratila MUP-u Crne Gore dopisima od 19.11.1993.god. i 17.12.1993.god. sa molbom da joj dostavi informaciju o saznanjima u vezi otmice. Usljedio je odgovor ministra unutrašnjih poslova od 14.01.1994.god. u vidu Informacije o bezbjednosno-interesantnim saznanjima vezanim za otmicu putnika iz voza 671. Informacija je pružila Komisiji saznanja tek na nivou činjenica poznatih iz štampe. Pored ostalog, u njoj je rečeno da je "MUP Crne Gore pokrenuo konkretnu operativnu akciju na planu pronalazjenja nestalih lica pri čemu su pripadnici MUP-a bili izloženi i neposrednoj životnoj opasnosti". Duboko cijeneći i poštujući takvo poštovanje pripadnika MUP-a, Komisija se, ipak, morala zapitati u čemu se sastojala ta akcija i da li su pripadnici MUP-a tokom nje došli u kontakt sa otmičarima, a sve u nastojanju da dodje do novih saznanja. U tom cilju Komisija se ponovo obratila ministru UP Crne Gore i molila informaciju o toj akciji (dopisi od 27.01.1994. god. i 20.06.1994.god.). Uz to, Komisija je zahtijevala odgovore na niz pitanja, koja su proistekla iz gore pomenute Informacije MUP-a, a u svjetlu nekih nepreciznosti uočenih uporedjenjem sa informacijama iz drugih izvora. Na dasve, Komisija je urgirala da joj se stave na raspolaganje dokumenti na osnovu kojih je Informacija sačinjena, ne pristajući na pasivan položaj u kome joj se uskraćuje aktivna uloga procijenitelja informacija. Nažalost, odgovor na ove dopise nije stigao do današnjeg dana.

² Primjedbe na istražni postupak, sačinjene na osnovu Izvještaja o uvidu u dokumentaciju u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije. Dokument u posjedu Komisije.

2. Slično je iskustvo Komisije u korespodenciji sa Kabinetom Predsjednika Republike. Na molbe za informacijom, izražene u dopisima sa datumima istim kao pod 1., promptno je reagovao Kabinet Predsjednika, pružajući detaljnu informaciju o dotadašnjim saznanjima u vezi otmice. Visoko uvažavajući političku ocjenu događaja od strane Predsjednika, koja dominira odgovorom, Komisija je morala zatražiti dodatna objašnjenja, dopis od 27.01.1994.god. Razlozi ovome su što Informacija nije donijela Komisiji nova saznanja u pogledu sudbine otetih i identiteta otmičara, ali je ukazala na niz detalja koji su morali biti objašnjeni Komisiji. U odgovoru Kabineta, kojim Komisija takodje nije zadovoljna, izbjeglo se davanje traženih pojašnjenja. Posebno interesantno pitanje operativne akcije MUP-a Crne Gore, pomenuto pod 1., nije odgovoreno. Ono što Komisiju čudi u toj korespodenciji je stav šefa Kabineta da "se stiče utisak da (zahtjevi Komisije izneseni u drugom obraćanju Predsjedniku) nijesu usmjereni na prikupljanje informacija u vezi otmice, već na provjeravanje vjerodostojnosti informacija koje Vam daje predsjednik Republike". Naime, Komisija ima zadatak da prikupi sve moguće (dokumentovane) informacije u vezi otmice, iz koga proističe njena obaveza da se osloni na dokumenta, a ne na gotove stavove. Ona ne testira ničiju riječ, a posebno ne Predsjednikovu, ali se neće ni "relaksirati napora" (riječi šefa Kabineta) u pogledu zahtjeva za informacijama u vezi, čak i onih, aktivnosti Predsjednika, koje se odvijaju kroz direktne kontakte, pa se iz tog razloga ne mogu u potpunosti javno prezentirati. Dakle, ni u ovom slučaju Komisiji se nije u potpunosti udovoljilo, a posebno u pogledu preduzete operativne akcije od strane MUP-a Crne Gore.
3. Zahvaljujući ažurnom radu Ministarstva saobraćaja Crne Gore, Komisija se brzo našla u posjedu Informacije o kretanju voza 671 na dan otmice, sačinjene od JŽTP "Beograd". Međutim, ova informacija je samo djelimično odgovorila na pitanja postavljena od strane Komisije. Naime, u Informaciji ništa nije rečeno o vozovima koji su se ukrštali sa 671. Zato je Komisija dodatno urgirala kod JŽTP "Beograd", ali bezuspješno. Tek iz dokumenata u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije Komisija je saznala da su se dva voza ukrstila sa 671, od kojih je prvi, lokalni, prošao kroz Štrpce za vrijeme u kome su otmičari kontrolisali stanicu, a neposredno prije otmice, dok je drugi prošao kroz Štrpce (670) za vrijeme otmice.
4. Informacije Republičkog javnog tužioca Crne Gore i ministra za ljudska prava u vladi SRJ (za odgovor se trebalo urgirati u dva maha u rasponu od 5 mjeseci), ne pružaju dokumentovane informacije o otmici.
5. Korespodencija sa Ministarstvom pravosudja Crne Gore odvijala se primjernom brzinom, ali rije donijela nova saznanja. Komisija prihvata tumačenje Ministarstva u pogledu obaveznosti državnih organa da daju informacije Komisiji, ističući da se institut državne, vojne, službene ili poslovne tajne može primjeniti na pita-

nja postavljena od strane Komisije tek onda kada se eksplicitno obrazloži da uzdržavanje od odgovora nije u suprotnosti sa Ustavom, tj. njegovim članovima koji regulišu pitanja slobode i prava građana.

Komisija se zahvaljuje Centru bezbjednosti Bijelo Polje i Okružnom sudu u Beogradu na izvanredno brzom i dokumentovanom odgovoru.

Analizirajući pribavljene informacije o otmici i prepoznavajući činjenicu da je iscrpljena lista državnih institucija i službi, čije se kompetencije direktno tiču rasvjetljavanja otmice, a koje je trebalo kontaktirati, Komisija zaključuje sljedeće:

1. Bez obzira na jasne indicije iskazane u pojedinim dokumentima, još uvijek se, nažalost, ne može utvrditi sudbina otetih, kao ni identitet organizatora i izvršioca otmice.
 2. Smatrajući da je dokumentacija prikupljena od državnih organa kompletna, Komisija zaključuje da istraga otmice nije dobro koncipirana, da je slabo koordinisana, vremenski i prostorno lokalizovana, u mnogim detaljima nekonsekventna u postupku, te kao takva da je teško mogla dati pozitivni rezultat.
 3. Komisija smatra da se na osnovu Ustavom zaštićenih prava građana Crne Gore, mora formirati parlamentarna istražna komisija za rasvjetljavanje otmice sa širokim ovlašćenjima, koja podrazumijevaju pristupačnost svim državnim arhivima i obaveznost državnih institucija i službi na blagovremenu saradnju sa njom. Inače, ovakve komisije se formiraju onda kada je osnovana sumnja da državni organi svojom nedovoljnom aktivnošću dovode do nerješavanja određenog problema, što je po mišljenju Komisije slučaj sa otmicom u Štrpcima.
 4. Komisija preporučuje Skupštini da zaključke 1, 2. i 3. prihvati kao svoje, s time da se riječ "Komisija" u njima zamjeni riječju "Skupština", te da Skupština donese odluku u smislu zaključka 3.
-

REPUBLIKA CRNA GORA
SKUPŠTINA

-Komisija za prikupljanje informacija
o otmici putnika iz voza br. 671 izvrše-
noj u Štrpcima 27.02.1993 god.-

Broj:02-1137/2

14.06.1996 god.

Podgorica

SKUPŠTINI REPUBLIKE CRNE GORE

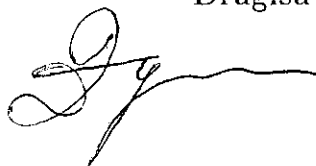
P O D G O R I C A

Komisija za prikupljanje informacija o otmici gradjana-putnika Republike Crne Gore iz voza br. 671 dana 27.februara.1993.god., na sjednici održanoj 14. juna 1996. godine, utvrdila je tekst **IZVJEŠTAJA** o prikupljenim informacijama i radu Komisije, kojeg vam u prilogu dostavljam.

Molim vas da predmetni izvještaj uvrstite u dnevni red Skupštine za treću sjednicu prvog redovnog zasjedanja u 1996. godini.

Za predstavnika Komisije, prilikom razmatranja Izvještaja, određen je poslanik Dragiša Burzan, predsjednik Komisije.

PREDSJEDNIK KOMISIJE
Dragiša Burzan

REPUBLIKA CRNA GORA
SKUPŠTINA

Komisija za prikupljanje informacija
o otmici putnika iz voza br. 671 izvrše-
noj u Štrpcima 27.02.1993 god.

Broj:

Podgorica, 14.06.1996 god.

IZVJEŠTAJ O PRIKUPLJENIM INFORMACIJAMA I RADU KOMISIJE

AKTIVNOST KOMISIJE

Komisija je formirana odlukom Skupštine Crne Gore od 19.10.1993. god. Komisija je održala ukupno 8 sjednica, na kojima su razmatrane inicijative u pogledu identifikacije izvora informacija relevantnih za njen rad, kao i problemi sa kojima se ona susretala u nastojanju da sačini i Skupštini prezentira objektivnu i potpunu sliku otmice, identitet i sudbinu oteatih, te organizatore i egzekutore otmice. Sjednicama Komisije, sa izuzetkom prve, prisustvovao je i predstavnik rodbine oteatih, gospodin Rifat Rastoder. Na prvoj sjednici Komisija je usvojila Poslovnik o radu, prema kome je rad Komisije javan, sem u izuzetnim prilikama. Komisija nije imala istražni karakter, tako da je obaveza državnih organa u smislu saradnje sa njom regulisana samo opštom legislaturom, kroz odnos poslanika i Skupštinskih tijela prema drugim državnim organima i građanima.

Tokom perioda od skoro 32 mjeseca, u kojem Komisija djeluje, ona se obratila mnogobrojnim instancama u potrazi za informacijama relevantnim za otmicu u Štrpcima. Komisija ja cijelo vrijeme

bila otvorena za prijem informacija, bez obzira na njihov izvor, kao i u odnosu na inicijative u vezi unapredjenja njene akcije. Nažalost, sa izuzetkom predstavnika rodbine otetih i pojedinih poslanika u Skupštini, gotovo niko iz državnih organa i medju gradjanima nije pokazao inicijativu u pogledu davanja informacija ili predloga za unapredjenje rada Komisije; sve prikupljene informacije prispjele su nakon, ponekad višekratnih, obraćanja određenoj instanci, pa čak i uz alarmiranje javnosti. Suprotno očekivanjima, određen broj državnih organa i institucija, zaduženih za bezbjednost gradjana, oglušili su se o zahtjeve Komisije ili su svojim odgovorima pokazali nedovoljnu angažovanost na rasvjetljavanju otmice.

Uprkos tome Komisija je došla u posjed značajnih informacija u pogledu identiteta otmičara, svjedoka otmice i osoba koje su kontaktirale sa otmičarima neposredno poslje izvršenja otmice. Ove informacije Komisija je dostavila MUP-u Crne Gore na procesuiranje istih, budući da njoj nije data istražna kompetencija. Međutim, uvidjevši da je saradnja sa MUP-om jednostrana, odnosno ne dobivši rezultate tražene provjere datih informacija, Komisija se odlučila da Skupštini prezentira probleme u svom radu i od nje zahtijeva istražnu kompetenciju, a u cilju rasvjetljavanja otmice. Poslancima Skupštine dobro je poznato da tim povodom tražana rasprava nije obavljena, tj. da predlog Komisije voljom većine u Parlamentu nije stavljen na dnevni red tekućeg zasjedanja.

DOKUMENTACIJA U POSJEDU KOMISIJE

Dokumentaciju Komisije pohranjena je u Skupštini Crne Gore. Nju čine Poslovnik, zapisnici, molbe, zahtjevi, odgovori, izjave, mišljenja i izvještaji. Cijelokupna dokumentacija, sa izuzetkom tri dokumeta, bila je tokom rada Komisije raspoloživa za uvid državnim organima, poslancima, političkim strankama, udruženjima gradjana i predstavnicima sredstava javnog informisanja. Takodje, Komisija je imala uvid u 54 dokumenta u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije a i selekciju izjava i komentara objavljenih u javnim glasilima, koju je sačinio predstavnik rodbine, gospodin Rifat Rastoder.

KORESPODENCIJA

Komisija se za informacije obratila sljedećim instancama:

1. Predsjedniku Republike Crne Gore, mr Momiru Bulatoviću – dopisi od 19.11.1993.god. , 17.12.1993. god. i 27.01.1994. god.
2. Predsjedniku Vlade Crne Gore, gospodinu Milu Djukanoviću – urgencija od 17.12.1993. god.
3. Predsjedniku SRJ, gospodinu Zoranu Liliću – dopis od 27.09.-1994. god.
4. Ministru unutrašnjih poslova Crne Gore, gospodinu Nikoli Pejakoviću – dopisi od 19.11.1993. god., 17.12.1993. god. i 27.01.1994. god.
5. Ministru unurašnjih poslova Crne Gore, gospodinu Filipu Vujanoviću – dopisi od 31.01.1996. god. i 08.03.1996. god.
6. Ministru za unutrašnje poslove u Vladi SRJ – dopis od 27.-01.1994. god.
7. Ministru za ljudska prava u Vladi SRJ, gospodji Margit Savović – dopisi od 27.01.1994. god. i 20.06.1994. god.
8. Republičkom javnom tužiocu Crne Gore, gospodinu Vladimiru Šušoviću – dopis od 27.01.1994. god.
9. Ministru za pravosudje u Vladi SRJ – urgencija od 27.09.1994. god.
10. Ministru za pravosudje Srbije – dopis od 27.01.1994. god.
11. Javnom tužiocu Republike Srbije – dopisi od 06.05.1994.god., 20.06.1994. god. i 31.03.1995. god.
12. Ministru za pravosudje u Vladi Crne Gore, gospodinu Filipu Vujanoviću – dopis od 17.12.1993. god.

13. Ministru za odbranu u Vladi SRJ – dopisi od 27.01.1994. god. i 20.06.1994. god.
14. Ministru za unutrašnje poslove u Vladi Srbije – dopisi od 27.01.1994. god. i 20.06.1994. god.
15. Okružnom javnom tužicu u Užicama – dopisi od 27.01.1994. god. i 31.03.1995. god.
16. Ministru saobraćaja u Vladi Crne Gore, gospodinu Jusufu Kalamperoviću – dopisi od 19.11.1993. god. i 17.12.1993. god.
17. Ministru inostranih poslova Crne Gore, gospodinu Miodragu Lekiću – dopisi od 19.11.1993. god. i 17.12.1993. god.
18. Generalnom direktoru JPŽ – dopis od 27.01.1994. god. i 20.06.1994. god.
19. Sekretarijatu za zakonodavstvo Republike Crne Gore – dopis od 20.06.1994. god.
20. Šefu Centra bezbjednosti Bijelo Polje – dopis od 19.01.1994. god.
21. Okružnom sudu u Beogradu – dopis od 06.05.1994. god.
22. Načelniku SUP-a Priboj – dopis od 27.01.1994. god.
23. Gospodinu generalu Milutinu Kukanjcu – dopis od 27.01.1994. god. nije uručen jer služba Skupštine nije mogla pribaviti adresu pomenutog.

Odredjen broj navedenih instanci nije uopšte odgovorio Komisiji. Zbog toga Komisija smatra neophodnim predočiti Skupštini njihov identitet i motive Komisije za obraćanje njima. Ove su:

1. Predsjednik SRJ, gospodin Zoran Lilić. S obzirom da je gospodin Lilić u dnevnom listu "Politika", od 20.08.1994. god., imenovao vodju otmičara i ukazao na organizatore otmice, a i zbog funkcije koju vrši, Komisija mu se obratila podužim

pismom od 27.09.1994. god. U pismu se gospodin Lilić umoljavao da interveniše kod brojnih državnih organa da se odazovu zahtjevima Komisije, ali i da Komisiji dostavi informaciju u vezi činjenica na kojima je zasnovao svoj stav izrečen u javnosti. Nažalost, do današnjeg dana Komisija nije primila odgovor. Stav gospodina Lilića Komisija nije mogla uzeti kao svoj, budući da joj nijesu dostavljeni relevantni dokazi.

2. Ministar za odbranu u Vladi SRJ. Ovoj instanci Komisija se obraćala u dva navrata, dopisom od 27.01.1994. god. (br. 02-137/1) i od 20.06.1994. god (br. 02-137/8), očekujući od nje informaciju sintetizovanu na osnovu obavještajnih podataka, koje Vojska u kontinuitetu, van svake sumnje, prikuplja u regionu u kome je otmica izvršena. Odgovor na specificirane dopise nije dobijen do današnjeg datuma.
3. Ministar za unutrašnje poslove u Vladi SRJ. Na dopis Komisije od 27.01.1994. god, br. 02-137/1, u kojem se pomenuto Ministarstvo obavještava o formiranju Komisije, djelokrugu njenog djelovanja i spremnosti za prosljedjivanjem informacija u njenom posjedu, te moli za informaciju o otmici, ovo nije poslalo odgovor do današnjeg datuma. Inače, motiv za obraćanje ovoj instanci je sam po sebi jasan.
4. Ministar za pravosuđe u Vladi Srbije. Na dopis od 27.01.-1994. god., br. 02-137/1, sličnog sadržaja kao pod 1., nije direktno odgovoreno. Ipak, aktom br. 700-00-106/93-03 (u posjedu Ministarstva pravde Crne Gore), za koga se može kazati da je reakcija na dopis Komisije, ovoj je udovoljeno.
5. Ministar za unutrašnje poslove u Vladi Srbije. I ovoj instanci Komisija se obraćala u dva navrata, 27.01.1994. god. (br. 02-137/1) i od 20.06.1994. god (br. 02-137/8). Odgovor još uvijek nije usljedio. Pretpostavka Komisije je bila da ovo ministarstvo vrši istragu otmice.
6. Načelnik SUP-a Priboj. Komisija je pošla do uvjerenja da su organi SUP-a Priboj uključeni u istragu, s obzirom na mi-

jesto odigravanja otmice. Kasnije se to uvjerenje pokazalo ispravnim.

Pored ovoga, u drugom obraćanju ministru za unutrašnje poslove, gospodinu Pejakoviću, Komisija je postavila niz pitanja, koja su se uglavnom nametnula na osnovu informacije dobijene od MUP-a Crne Gore, kao odgovor na prvi dopis Komisije. Takodje, Komisija je zahtijevala ministrovu urgenciju kod nadležnih u Saveznom MUP-u i MUP-u Srbije u cilju pružanja informacije Komisiji, ali i opis i rezultate operativne akcije preduzete od strane MUP-a Crne Gore neposredno poslje otmice, koju je deklariseo sam Ministar u pomenutoj informaciji MUP-a Crne Gore. Kako je u tom trenutku Komisija raspolagala sa pismenom izjavom lica, na čiji identitet ne nalazi za cijelishodno da ukazuje javnosti, u vezi dva izvršioca otmice, od MUP-a Crne Gore je zahtijevano da istu uzme u proceduru, te da rezultate proslijedi Komisiji. MUP Crne Gore nije odgovorio na ovaj dopis.

Akcija operativaca MUP-a Crne Gore nije šire komentarisana ni u odgovoru šefa Kabineta Predsjednika Republike, koji je informiseo Komisiju po Predsjednikovom ovlašćenju. Za nju je samo rečeno da spada "u domen najkonspirativnijih aktivnosti Službe državne bezbjednosti". Isto tako, u odgovoru Kabineta na drugi dopis Komisije nije udovoljeno ni u pogledu zahtijeva za širom elaboracijom odgovora datih u prvoj informaciji Kabineta.

Informacije sačinjene u MUP-u Crne Gore i Kabinetu Predsjednika Republike su nešto opširnije i detaljnije od onih pribavljenih od većine ostalih instanci sa gore priloženog spiska. Zapravo, ove druge su neprihvatljivo štute i ne pružaju nikakve podatke od koristi za rad Komisije. Takva je i informacija Saveznog ministra za ljudska prava, koji je po tvrdnji Saveznog ministarstva pravde (dopis Ministarstvu pravde Crne Gore od 22.12.1993. god.) nadležan za otmicu.

Korespodencija sa Ministarstvom pravde Crne Gore odvijala se primjernom brzinom, ali nije donijela nova saznanja u pogledu sudbine otetih i identiteta otmičara. Doduše, ovdje moramo istaći da je Ministar pravde, gospodin Filip Vujanović, jedini od kontaktiranih predočio Komisiji ko je nadležan za istragu otmice. Komisija

je prihvatila tumačenje Ministarstva u pogledu obaveznosti državnih organa da daju informacije Komisiji, ističući da se institut državne, vojne, službene ili poslovne tajne može primjeniti na pitanja postavljena od strane Komisije tek onda kada se eksplicitno obrazloži da uzdržavanje od odgovora nije u suprotnosti sa Ustavom, tj. njegovim članovima koji regulišu pitanja slobode i prava građana.

Zahvaljujući ažurnom radu Ministarstva saobraćaja Crne Gore, Komisija se brzo našla u posjedu Informacije o kretanju voza 671 na dan otmice, sačinjene od JŽTP "Beograd". Medjutim, ova informacija je samo djelimično odgovorila na pitanja postavljena od strane Komisije. Naime, u Informaciji ništa nije rečeno o vozovima koji su se ukrštali sa 671. Zato je Komisija dodatno urgirala kod JŽTP "Beograd", ali bezuspješno. Tek iz dokumenata u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije Komisija je saznala da su se dva voza ukrstila sa 671, od kojih je prvi, lokalni, prošao kroz Štrpce za vrijeme u kome su otmičari kontrolisali stanicu, a neposredno prije otmice, dok je drugi prošao kroz Štrpce (670) za vrijeme otmice.

Republički javni tužioc Crne Gore ističe sopstveno uvjerenje da potpunu odgovor u vezi slučaja otmice mogu dati samo nadležni organi Republike Srpske na Palama. On takodje ističe da neslužbene informacije ukazuju na to da je otmica tragično okončana. Komisija ne može prihvatiti ovakve stavove, jer ih ne prate potrebni dokazi. U svom pismenom odgovoru Komisiji državni tužioc nije objasnio zašto nije inicirao pravni progon nepoznatog počinioca, s obzirom da je imao početna saznanja o dijelu, kako tvrdi i bivši ministar gospodin Nikola Pejaković.

Centar bezbjednosti Bijelo Polje i Okružni sud u Beogradu su dali izvanredno brze i dokumentovane odgovore.

Komisija smatra važnim za isticanje činjenicu da odgovori pribavljeni od navedenih organa, u smislu obilja i sadržine informacija, ni u jednom slučaju ne prevaziđe saznanja, koja su građani mogli steći preko sredstava javnog informisanja prvih nekoliko dana po otmici.

ISTRAGA OTMICE

Poslje prepiske Komisije sa Javnim tužiocem Republike Srbije, Saveznim ministarstvom za pravdu i Okružnim javnim tužiocem u Užicu, Komisiji je dozvoljen uvid u istražna dokumenta u vezi otmice, koja su u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije. Uvid je izvršio predsjednik Komisije i Komisiji podnio Izvještaj o uvidu¹.

Rezultati analize Izvještaja, koju je izvršila Komisija, dati su u posebnom dokumentu "Primjedbe na istražni postupak". Međutim, iz razloga kompaktnosti dokumenta ovdje ih dajemo gotovo u cijelini. U narednom tekstu pozivanje na određeni dokument vršiće se upisivanjem njegovog broja, a to je redni broj dokumenta u Izvještaju sa uvida u dokumentaciju u posjedu Javnog tužioca Srbije.

Komisija stavlja sljedeće primjedbe na istražni postupak:

1. NEADEKVATNA ORGANIZACIJA ISTRAGE. Otmica u Štrpcima je ogroman zločin, kako po broju direktno oštećenih, tako i po užasnim političkim posljedicama koje je proizvela na području Srbije i Crne Gore, pa i šire. Način i mjesto izvršenja, očigledna usmjerenost ka jednoj naciji (Muslimanima), ambijent rata u blizini i slično čine ga toliko specifičnim da je sasvim neadekvatno njegovo razrješavanje pokušati "rutinski", tj. povjeriti ga gotovo u cijelini lokalnom tužilaštvu i organima MUP-a. Ukoliko se u postojećem zakonskom ambijentu nije moglo naći uporište za formiranje specijalne istražne komisije sa najširim ovlašćenjima, onda se morala procesuirati odgovarajuća uredba ili zakon u tom cilju². U suštini, zahtijevao se sinhronizovan rad službi različitih ministarstava i drugih institucija države. Tako, iz priloženih dokumenata se ne vidi da je bilo pokušaja uključivanja međunarodnih organizacija koje bi mogle biti od pomoći u rasvjetljavanju otmice,

¹Izvještaj o rezultatima uvida u dokumentaciju o otmici u Štrpcima u posjedu Javnog državnog tužioca Republike Srbije. Dokument je u posjedu Komisije.

²Istina, Skupština Crne Gore formirala je Komisiju za prikupljanje informacija o otmici, ali bez istražnih ingerencija; naponi brojnih poslanika u Skupštini Crne Gore da se Komisiji obezbijedi istražna kompetencija nijesu dali rezultate.

kontinuiranog insistiranja kod vlasti na Palama u pogledu vršenja istrage na teritoriji pod njenom kontrolom, angažovanja obavještajnih službi na prikupljanju podataka itd. Nepostojanje dobre koordinacije u istražnom postupku pokazuje činjenica da u pregledanoj dokumentaciji nema govora o operativnoj akciji MUP-a Crne Gore, koja je po dokumentovanom saznanju Komisije postojala. Pored toga, Predsjednik Crne Gore i tadašnji ministar unutrašnjih poslova izjavili su rodbini otetih, već prvih dana nakon otmice, da je u toku operativna akcija Saveznih i Republičkih organa, te da su dvojica operativaca išla na pregovore sa otmičarima, "odakle su jedva žive glave izvukli." Sa kime su ti pregovori vodjeni? Ovo se ne može se odgovoriti na osnovu pomenutih dokumenata, mada je logično da je to za istragu od neprocijenjive važnosti. Konačno, nema dokumenta o finansiranju istrage; pretpostavka je da se istraga finansirala iz "redovnih" sredstava, tj. da nijesu obezbjedjena namjenska sredstva potrebna za opsežne istražne aktivnosti, primjerne veličini i značaju zločina. Sve je to izostalo, pa se može ocijeniti da koncipiranja istrage na najvišem političkom nivou nije bilo.

2. VREMENSKA LOKALIZOVANOST ISTRAGE. Prema datumima istražnih dokumenata može se tvrditi da je istraga vršena na mahove : prvo početkom marta a potom kraj maja – početak juna 1993. god. Nakon toga nema nikakvih istražnih radnji, bar ne prema priloženoj dokumentaciji. Dakle, sasvim je jasno da istraga nema kontinuitet u vremenu i da je lokalizovana u relativno kratkom vremenskom periodu. Istine radi, u dokumentaciji nema dokumenta koji bi svjedočio o prekidu istrage. Intermitentan karakter istrage nesumnjivo je proistekao iz nedostataka istrage opisanih pod primjedbom 1.
3. PROSTORNA LOKALIZOVANOST ISTRAGE. Istraga je lokalizovana na području Užica, Priboja, Prijepolja i Brodareva, sa par uzetih izjava van tog područja. Uzevši u obzir da je većina putnika – svjedoka otmice – imala odredište u Crnoj

Gori, morali su se učiniti napori kako bi se od ovih uzele izjave. Takodje, morali su se iznaći načini da se "podje tragom" otmičara, tj. istragu proširiti i na Bosnu i Hercegovinu.

4. NESISTEMATIČNOST I JEDNOLIČNOST ISTRAGE. Nedostatak u koncipiranju istrage, opisan pod 1., prouzrokovao je dalje sistematske propuste. Naime, paralelno sa hitnim istražnim radnjama, kao što su uzimanje izjava od službenih lica na vozu i putnika, bilo je potrebno detaljno "snimiti" kretanje voza 671 od Beograda do Štrbaca, razloge njegovog kašnjenja, kao i sve nepravilnosti u potpunosti i ponašanju osoblja. Takodje, bilo je neophodno "obraditi" sve informacije u posjedu službi zaduženih za bezbjednost građana u širem regionu, prikupljenih u dužem vremenskom periodu prije i poslje otmice, a koje su mogle biti indikativne u smislu rasvjetljenja otmice. Ovo začudjuje tim više što je mnogim svjedocima istrage bilo jasno da je voz 671 često zaustavljan od strane vojske bosanskih Srba, a i postojanje paravojski sa poznatim imenima lidera, te je normalno pretpostaviti da su organi bezbjednosti, obavještajne službe itd. morali prikupljati podatke o svemu tome. Obavezno je bilo obaviti informativne razgovore sa dobrovoljcima u vojsci bosanskih Srba sa područja Priboja, Užica, Prijepolja itd., tim prije što je više svjedoka otmice tvrdilo da su otmičari, sudeći prema akcentu i dijalektu govora, prije sa područja Srbije i Crne Gore nego iz BiH. Na isti način se moralo postupiti sa izbjeglicama sa područja Rudog i Višegrada, licima koja su iz raznih drugačijih razloga prelazili granicu, a naročito sa pripadnicima vojske bosanskih Srba. S obzirom da je u štampi bilo više napisa u vezi otmice i sudbine oteatih, apsolutno je nedopustivo njihovo ignorisanje, odnosno propuštanje adekvatne provjere, koja podrazumjeva i prateću dokumentaciju. U vezi sa time, npr. "Nezavisni vojvodjanski list" od 04.06.1993 piše da je "Dobrica Ćosić preko vojne službe bezbjednosti pronašao ubice kidnapovanih putnika iz voza... U ovoj akciji, kažu, utvrđeno je, učestvovao je i MUP Srbije uz znanje ministra Sokolovića." Nije li istraga zainteresovana za ovakve napise? "Borba" od

07.12.1994-te navodi ime specijalca MUP-a Srbije, koji ima određena saznanja o sudbini otetih. "Balkan Ekspres" piše o Milanu Lukiću kao vodji jedinice koja je izvršila otmicu, a koju je navodno naoružavao Mihalj Kertes. Članak ima ambiciju i da precizno ukaže na mjesto, ponovo navodne, ekzekucije otetih. Posebno mjesto među novinskim napisima ima intervju Predsjednika SRJ Zorana Lilića beogradskoj "Politici", u kojem imenuje izvršioca i organizatore otmice. Neizbježna pretpostavka je da je Predsjednik svoj stav iznio na osnovu dokumentovanih saznanja, pa su istražni organi morali pokazati interesovanje i u tom smislu. Uglavnom, istraga se ograničila na uzimanje izjava, što bi bilo normalno za početnu fazu istrage, a iz ovih se ne vidi da li je pokušavano svjedocima postaviti pitanja na osnovu drugih saznanja. Tvrdnja o nesistematičnosti istrage utemeljena je i u primjedbama koje slijede.

5. KONSEKVENTNOST U ISTRAŽNOM POSTUPKU. Iz pregledane dokumentacije se da primjetiti se da su organi MUP-a na lokalnom nivou, koji su izvršili gotovo cijelokupnu dosadašnju istragu, pokušali u jednom dijelu konsekventno pratiti izjave svjedoka i razviti istragu, mada ima i velikih propusta u smislu dosljednosti u istražnom postupku, čije je otklanjanje bilo u njihovoj moći. Generalno, konsekventne obrade raspoloživih činjenica i indicija nije bilo, vezano za razloge izložene pod 1. Detaljno obrazloženje ovog stava slijedi:

- S obzirom na efikasnost otmice i činjenicu da su otmičari propustili lokalni voz Prijepolje – BG, prirodna je sumnja da je ona detaljno planirana. Stoga čudi da razlozi kašnjenja voza, kao i njegovo kretanje, nijesu potpuno obrazloženi i dokumentovani.
- Budući da je u dokumentu br. 45³ eksplicitno navedeno da je kondukter po polasku voza iz BG-da upisivao imena na vozne karte, što je dosta neuobičajeno, kao i sadržaj

³Izvrještaj o rezultatima uvida u dokumentaciju u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije – u posjedu Komisije. U daljem tekstu će se svi brojevi odnositi na ovaj dokument.

razgovora putnika sa kondukterom, provjera te mogućnosti nije dobro obavljena. Naime, putnik je kao dokaz priložio voznu kartu, čija je fotokopija u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije, pa je bilo neophodno pribaviti mišljenje grafologa, tim prije što identitet konduktera nije bilo teško utvrditi, dokument br. 32. Istina, u cilju provjere (očigledno) navoda svjedoka, istražni organi su uzeli tri izjave : br. 28, 46 i 47, u kojima je negirano upisivanje imena na kartama. Međutim, izjave su u drugim detaljima, npr. oko legitimisanja putnika u kupeu od strane otmičara, u potpunosti kontradiktorne, što ih dovodi u sumnju.

- Pitanje prisustva službene pratnje na vozu, kao i razloge njenog eventualnog odsustva, ostalo je nerazrješeno. U kontradikciji su izjave br. 28 i službena zabelješka br. 32. (takodje i izjava br. 9).
- Da li je voz zaustavljan na signalu u stanici Štrpci? Prema izjavama br. 7 i br. 17 odgovor je potvrđan. Međutim, izgleda da se tog pitanja niko više nije dotakao. Sačinilac primjedbe smatra da je i taj podatak važan za rekonstrukciju događaja, pa ne razumije zašto to pitanje nije postavljeno većem broju svjedoka.
- Način zaustavljanja voza je sigurno od velike važnosti. U tom smislu su u kontradikciji zapisnik br. 2 i izjava br. 7, na primjer. Ne vidi se sistematsko propitivanje svjedoka da bi se našao odgovor na to pitanje.
- Iz zapisnika br. 2 i izjave br. 9 vidi se da su SM Užice i saobraćajni dispačeri u Požegi obavješteni da je voz blokiran⁴. Istraga je u potpunosti zanemarila tu činjenicu, odnosno nije se pozabavila pitanjem moguće reakcije nadležnih organa već tokom otmice.
- Na vozu je u trenutku otmice bilo prisutno deset milicionera, od kojih dva u službenoj pratnji. Budući da

⁴Davaoc obavještenja je u tom trenutku imao saznanje da su lica koja vrše "blokadu" naoružana, tj. da se radi o nasilnom zaustavljanju voza.

su prošli obuku za vršenje svoga posla, a i zbog radnog iskustva i profesionalne obaveze, osnovano je pretpostaviti da su njihova zapažanja tačnija i da ih ima više nego kada su u pitanju obični putnici. Međutim, njihove izjave su štupre, sa jako malo detalja. Ovo se potencira tvrdnjom svjedoka, takodje milicionera, dokument br. 4, da su milicioneri u službenoj pratnji razgovarali sa otmičarima, te da su shvatili da je riječ o otmici Muslimana, dokument br. 18. Apsolutno nedopustiva greška učinjena u istrazi vezana je za dokumente br. 12 i 18. Naime, jedan od pratioca voza prepoznaje izvjesnog Milana Lukića kao vodju otmičara. Isti milicioner se, po sopstvenoj izjavi, nekoliko mjeseci prije toga u dva navrata sreo sa istim Lukićem, pri čemu mu je jednom stavljao i lisice na ruke. Inače, isti Milan Lukić je u par navrata hapšen od strane milicije Republike Srbije, a 06.04.1994. god. je sudija okružnog suda u Beogradu, Dragoslav Rakić, protiv njega pokrenuo postupak "zbog osnovane sumnje da je 27.02.1993. god. protivpravno lišio slobode 17 putnika kod sela Štrpci, na pruzi Beograd - Bar." Dakle, zašto pomenuti milicioner nije tim prilikama suočen sa M. Lukićem, ili zašto nema dokumenta o rezultatu toga suočavanja? Zašto barem fotografija Milana Lukića (i pripadnika njegove grupe) nije pokazana milicionerima i ostalim svjedocima otmice? Kako se moglo dogoditi da pored ovakvih indicija Lukić bude izručen Republici Srpskoj, gdje je odlikovan.

Isto tako, neshvatljivo je da svjedok iz zapisnika br. 2 nije ispitan u gornjem smislu. Zašto ovo nije pokušano sa svjedocima koji su izjavili da bi mogli prepoznati ponekog od otmičara, npr. davalac izjave br. 20. Milicioneri u vozilu morali su znati da su (i da će) otmičari upotrebiti vozilo parkirano u reonu stanice. Da li su zapisali registarski broj ili, ako to nije bilo moguće, zašto nijesu barem utvrdili tačan broj vozila i njihov izgled? Konačno, zašto su neki od milicionera, iako ne na dužnosti u vrijeme otmice, ispitivani tek poslje tri mjeseca, npr. dokument br.

41?

- Iskaz svjedoka otmice iz zapisnika br. 2 da otmičari nijesu imali oznake na uniformama je u suprotnosti sa izjavama niza drugih svjedoka. Taj svjedok je proveo relativno dugo vrijeme sa otmičarima. Postoji mogućnost da je bio uplašen, npr. dokumenti br. 7 i br. 22, ali i suprotna, da je pokazao prisebnost, što se ogleda u pozivu SUP-u Užice i dispačeru u Požegi, kao i preciznom registrovaniu vremena dolaska i polaska voza. Kakogod, on je "zasluživao" posebnu pažnju i provjeru, naročito što je (po sopstvenom iskazu) primjetio kuda i kako su se odvezli otmičari sa svojim žrtvama. Njegova tvrdnja da su se svi (otmičari i oteti) odvezli (jednim) vozilom je problematična u svjetlu izjava br. 35 i 51, a i nije logična.
- Istraga nije utvrdila identitet i broj otetih. Iz dokumentacije se vidi da je oteto 12 osoba, a svjedoci, kao uostalom i informacije u posjedu Komisije, kazuju da je njihov broj znatno veći, najmanje 20. Odavde proističu sljedeća pitanja: Da li su istražni organi uopšte koordinisali svoje akcije sa MUP-om Crne Gore, berem na nivou razmjene informacija o identitetu otetih? Naime, u dokumentaciji u posjedu Javnog tužioca Republike Srbije ne pojavljuju se imena otetih iz Crne Gore: Senada Dječevića, Esada Kapetanovića, Fehima Bakije, Rifata Husovića, Jusufa Rastodera, Ismeta Babačića i Softić Šeća, dok Komisija raspolaže dokumentom izdatim od MUP-a Crne Gore iz koga proizilazi da su imenovani žrtve otmice. Veliki broj svjedoka otmice navodi da je medju otetima bio i jedan Arap i (ili) crnac, na putu za Sveti Stefan, npr. dokumenti br. 11, 15, 25, 43,... U setu pregledanih dokumenata nema onoga koji bi ukazivao na napore istražnih organa da utvrde identitet otetog ili neke druge detalje u vezi njega. Neshvatljivo je da kod turističkih agencija u Svetom Stefanu nije izvršena provjera u tom cilju.
- Nije ispitano na osnovu čega svjedok iz dokumenta br. 9

tvrdi da je iz voza izvedeno 8 lica Srpske nacionalnosti. Isto stoji i za svjedoka iz dokumenta br. 11.

- Nema pokušaja da se odgovori ko je Juka iz okoline Berana, dokument br. 36. Da li je to Jusuf Rastoder? Ako je on, možda se moglo kod policije u Beranama ispitati da li je Jusuf Rastoder imao prijavljen pištolj, koje marke itd., s obzirom da svjedok tvrdi da je Juka bio naoružan.
- Nema dokumenta kojim bi se potvrdilo da je ispitivana izjava svjedoka iz dokumenta br. 38 :”...čuo da je rukometna ekipa iz Priboja sišla⁵ u Užicu, a kasnije autobusom doputovala u Priboj.” Nije teško zaključiti da bi istinitost ove tvrdnje podrazumjevala saznanje članova rukometne ekipe da će do otmice doći. Sličan je i slučaj ljekara (Muslimana) kojeg su putnici u kupeu upozorili da će doći do otmice, a koji je sišao u Užicu, odatle se javio svojim u Priboj, pa zatim drugim vozom otputovao za Priboj (isti dokument).
- Svjedok iz dokumenta br. 25 tvrdi, pored ostalog, da je čuo da su iz voza izvedena tri Srbina sa izbjegličkim legitimacijama. S obzirom na praksu zaustavljanja vozova od strane vojske bosanskih Srba, sasvim je logično da su otmičari tokom otmice odvodili i “svoje dezertere”. Time čudi da nije od vlasti na Palama zatražen podatak o hapšenju dezertera u tom području u vremenu neposredno poslje otmice.
- Ko je trener odbojkaškog kluba iz Sremske Kamenice, koji je dao informaciju o otmičarima, dokument br. 31? Istražni organi to nijesu pokušali da utvrde.
- Istraga nije pokušala da utvrdi ko su Crnogorci koji su u bifeu pjevali “protiv Alije”, a od kojih je jedan bio u kontaktu sa otmičarima. Ovo zbunjuje, jer su ovi padali u oči ostalim putnicima i osoblju bifea, a ne bi bilo teško utvrditi identitet otetog koji je pio sa njima.

⁵Misli se sa voza 671 na dan otmice.

- U vezi dokumenta br. 40 može se kazati da istraga nije pokušala utvrditi identitet potencijalnog svjedoka.
- Nije se pokušalo razjasniti da li je kamion(i) sa otmičarima napustio stanicu prije polaska voza 671. O ovome postoje oprečne izjave, npr. dokumenti br. 4, 8 i 9.
- Sačiniocu primjedbi nijesu poznati rokovi za dostavu krivične prijave javnom tužiocu od strane organa bezbjednosti, ali smatra da je obavješavanje javnog tužioca u Užicu, dokument br. 1, a s obzirom na događaj, uzelo neprimjerno vrijeme. Ovdje valja podsjetiti da je zapisnik o krivičnoj prijavi učinjen sjutra dan po otmici (28.-02.1993. god.), a da su organi bezbjednosti obavješteni o otmici za vrijeme njenog vršenja.
- Istraga nije odgovorila i na izvanredno važno pitanje: U čijem je vlasništvu željeznička stanica Štrpci? Ako je u vlasništvu ŽTP Beograd, da li je pod zaštitom VJ i MUP-a Srbije? Konačno, da li je sama stanica na teritoriji BiH?

RELEVANTNA SAZNANJA

Na osnovu uvida u niz gore navedenih dokumenata, Komisija konstatuje da su sa voza 671, Beograd – Bar, na dan 27.02.1993. god. oteți sljedeći putnici, građani Crne Gore:

1. Halil Zupčević, rođjen 16.12.1944. god u Trebinju, izbjeglica iz Trebinja sa privremenim boravkom u Rožajima.
2. Senad Dječević, rođjen 23.11.1975. god. u Podgorici, sa prebivalištem u Baru.
3. Esad Kapetanović, rođjen 25.01.1954. god. u Boljevcu kod Bijelog Polja, sa prebivalištem u tom mjestu.
4. Iljaz Ličina, 1947. god. u Bijelom Polju, sa prebivalištem u Loznoj kod Bijelog Polja.
5. Fehim Bakija, rođjen 13.10.1950. god. u selu Bioča kod Bijelog Polja.

6. Rifat Husović, rođen. 01.10.1958. god. u selu Alomerove Bare kod Prijepolja, nastanjen u Bijelom Polju.
7. Jusuf Rastoder, rođen 08.02.1938. god. u Savinom Boru, kod Berana.
8. Ismet Babačić, rođen 31.01.1963. god. u Podgorici, nastanjen u Podgorici.
9. Šećo Softić, rođen 1945. god. u selu Godijevo kod Bijelog Polja, nastanjen u mjestu rođenja.
Pored nabrojanih, oštećeni su i sljedeći građani Srbije:
10. Adem Alomerović
11. Rasim Ćorić
12. Fikret Memović
13. Fevzija Zeković
14. Džafer Topuzović
15. Muhedin Hanić
16. Safet Preljević
17. Nijazim Kajević
18. Zvijezdan Zuličić
19. Tomo Buzov.

U primjedbama na istražni postupak ukazano je da lista oštećenih nije konačna, što i ovdje tvrdimo.

Komisija nema dokumentovanih saznanja o sudbini oštećenih.

U pogledu organizatora i egzekutora otmice, Komisija raspolaže sa dokumentima u kojima su po imenu identifikovana tri otmičara. Takođe, Komisija je u saznanju imena još četvorice otmičara.

Uz to, Komisiji su poznata i dva lica, od kojih je jedno bilo oteto u Štrpcima tokom otmice, a drugo dolazilo u kontakt sa otmičarima poslje i u povodu otmice.

Sva ova imena Komisija je predočila MUP-u Crne Gore⁶, ali do dana zaključenja rada nije dobila odgovor u na svoj dopis. S obzirom na nedostatak istražnog ovlašćenja, Komisija nalazi da nema pravo objavljivanja pomenutih imena, pa to neće ni činiti.

ODNOS DRŽAVNIH ORGANA PREMA KOMISIJI

Već na početku svoga rada Komisija je iscrpila listu obraćanja državnim organima, koji su zaduženi za bezbjednost i zaštitu prava građana, te po prirodi stvari upućeni na saradnju sa Komisijom. Kao što je već navedeno, neki od tih organa nijesu ni odgovorili na dopise Komisije. Većina ih je odgovorila na nedokumentovan i štur način, uskraćujući time Komisiji mogućnost da razvije nezavisnu akciju, što je, pored ostalog, motiv njenog formiranja.

Ono što nije smijelo da se dogodi, a desilo se, pa zaslužuje pažnju Skupštine, ne samo u smislu karakterizacije odnosa Komisija – državni organi, je sljedeće:

Komisija se dopisom od 27.01.1994. god. obratila MUP-u Crne Gore, saopštavajući mu da je u posjedu dokumenta, koji može biti od značaja za istragu. Takodje, MUP je bio zamoljen da odgovori Komisiji ukoliko nema interesa za pomenuti dokument. Inače, dokument predstavlja izjavu svjedoka u kojoj se navode imena dvojice otmičara. Kako do dana zaključivanja rada Komisije niko iz MUP-a nije kontaktirao Komisiju, predstavnici MUP-a ostaju u obavezi da objasne Skupštini i javnosti zašto nijesu iskazali interes za navedeni dokument.

Sličan odnos MUP Crne Gore je pokazao i prema njenom dopisu od 31.01.1996. god. To je pomenuti dopis u kome su navedena imena šest otmičara i dva lica koja su bila u kontaktu sa otmičarima po otmici. Doduše, MUP je u dva navrata obavjestio Komisiju o akciji koju je preduzeo u vezi njenog zahtjeva, ali ova se ticala saslušavanja tri putnika – svjedoka otmice, ali ne i provjere gore

⁶dokument u posjedu Komisije

pomenutih lica. Isto tako, Komisiji nije poznato da li je proce-
suiran telegram upućen predsjedniku Komisije od strane samo-
deklarisanog pomoćnika Milana Lukića, koji je dostavljen na uvid
MUP-u Crne Gore.

U ovu grupu problema u radu Komisije spada i pomenuta oper-
ativna akcija MUP-a Crne Gore neposredno poslije otmice. Sama
akcija deklarirana je od najviših državnih instanci, kako je već
objašnjeno u ovom izvještaju. Uporno nastojanje Komisije da
dodje u posjed saznanja prikupljenih u toj akciji ostalo je bez na-
grade.

Sve ovo, uz ranije učinjene primjedbe, navodi Komisiju na za-
ključak da državni organi nijesu ispunili svoju obavezu prema njoj i
javnosti. Komisija smatra da pri prosudjivanju ovakvog ponašanja
državnih organa treba imati u vidu i stav Ministra pravde Crne
Gore, dopis od 24.06.1994. god., po kome državni organi mogu
uskratiti informaciju ukoliko njena sadržina predstavlja državnu,
vojnu, poslovnu ili službenu tajnu. Time se pred Skupštinom
Crne Gore postvalja sljedeća dilema: da li su državni organi ovim
prekršili Zakon ili je otmica u Štrpcima državna ili neka druga
tajna. Sama Komisija nema kompetencije da razriješi ovu dilemu.

* * * * *

Analizirajući pribavljene informacije o otmici i prepoznavajući
činjenicu da je iscrpljena lista državnih institucija i službi, čije se
kompetencije direktno tiču rasvjetljavanja otmice, a koje je trebalo
kontaktirati, Komisija konstatuje sljedeće:

1. Bez obzira na jasne indicije iskazane u pojedinim dokumen-
tima, još uvijek se, nažalost, ne može dokumentovano utvrditi
sudbina otetih, kao ni identitet organizatora i izvršioca ot-
mice.
2. Smatrajući da je dokumentacija prikupljena od državnih or-
gana kompletna, Komisija zaključuje da istraga otmice nije
dobro koncipirana, da je slabo koordinisana, vremenski i pros-
torno lokalizovana, u mnogim detaljima nekonsekventna u pos-
tupku, te kao takva nije mogla dati pozitivan rezultat.

Komisija posebno ukazuje na činjenicu da MUP CG nije odgovorio na mnoga njena konkretna pitanja i inicijative, te u tom smislu zahtijeva od Vlade Crne Gore da ispita cijelokupni rad MUP-a u pogledu otmice.

Komisija takodje ocijenjuje da je angažovanje Državnog tužioca Republike Crne Gore u vezi otmice nedopustivo nedovoljno, pa zbog toga ona zahtijeva od Skupštine Crne Gore da razmotri u tom smislu relevantne činjenice i donese odgovarajuću odluku.

Komisija smatra da je odnos Ministra Vojske prema Komisiji nedopustiv, tako da od Savezne Vlade zahtijeva da razmotri ovu ocijenu i preduzme odgovarajuće mjere.

3. Komisija konstatuje da su njena ovlašćenja bila nedovoljna za uspješno obavljanje povjerenog joj zadatka. Stoga se nada da će Skupština u narednom sazivu formirati Komisiju sa istim zadatkom, ali i najširim ovlašćenjima, koja podrazumjevaju pristupačnost arhivama svih službi i obaveznost postupanja državnih službi po njenom zahtijevu.
-

U pretresu su učestvovali: Dragica Tomas, Rajko Crnogorac i dr Radoje Ostojić.

Pravo na repliku koristila je Dragica Tomas (jedanput).

Predsjednik Skupštine je konstatovao da se Skupština upoznala sa izvještajima o ostvarivanju programskih orijentacija za 1995.godinu Televizije Crne Gore, Radia Crne Gore i "Pobjede", a potom se pristupilo odlučivanju o programskim orijentacijama za 1996.godinu, posebno za svako od javnih glasila.

Skupština je utvrdila programske orijentacije za 1996.godinu Televizije Crne Gore, Radia Crne Gore i "Pobjede" u tekstu koji su sačinili upravni odbori javnih glasila (glasalo: o Programskoj orijentaciji Televizije 43 poslanika - 43 za; o Programskoj orijentaciji Radia 44 poslanika - 44 za; o Programskoj orijentaciji "Pobjede" 44 poslanika - 44 za).

Dvadesettreća tačka - IZVJEŠTAJ O PRIKUPLJENIM INFORMACIJAMA I RADU KOMISIJE ZA PRIKUPLJANJE INFORMACIJA O OTMICI PUTNIKA-GRADANA REPUBLIKE CRNE GORE IZ VOZA BR. 671 DANA 27.FEBRUARA 1993.GODINE

Poslanik dr Dragiša Burzan, predsjednik Komisije prisustvovao je ovom dijelu sjednice i izložio dopunsko obrazloženje Izvještaja.

U pretresu su učestvovali Filip Vujanović, ministar unutrašnjih poslova i Uroš Klikovac.

Pravo na repliku koristili su dr Dragiša Burzan (tri puta) i Filip Vujanović (dva puta).

Dr Dragiša Burzan dao je završnu riječ povodom pretresa Izvještaja Komisije.

Predsjednik Skupštine je konstatovao da se Skupština upoznala sa Izvještajem Komisije i da, saglasno odredbama tač. 8 i 9 Odluke o obrazovanju Komisije, Komisija prestaje sa radom.

Dvadesetčetvrta tačka - IZVJEŠTAJ O PRIKUPLJENIM INFORMACIJAMA I RADU KOMISIJE ZA PRIKUPLJANJE INFORMACIJA O RAZMJENI RATNIH ZAROBLJENIKA PRIPADNIKA JNA - GRADANA REPUBLIKE CRNE GORE KOJI SU ZAROBLJENI OD STRANE VOJSKE HRVATSKE U TOKU ORUŽANIH SUKOBA 1991/92.GODINE

U pretresu se niko ne javlja, pa je predsjednik Skupštine konstatovao da se Skupština upoznala sa Izvještajem Komisije i da, saglasno odredbama tač. 4 i 8 Odluke o obrazovanju Komisije, Komisija prestaje sa radom.

REPUBLIKA CRNA GORA
SKUPŠTINA

Komisija za prikupljanje informacija
o otmici putnika iz voza br. 671 izvrše-
noj u Štrpcima 27.02.1993 god.

Broj:

Podgorica, 08.03.1996 god.

MINISTRU ZA UNUTRAŠNJE POSLOVE U VLADI CRNE
GORE
gospodinu Filipu Vujanoviću

Poštovani gospodine ministre,

dostavljam Vam fotokopiju telegrama kojeg sam dobio 07.03.1996. god.
Nalazim da je njegova sadržina interesantna za istragu otmice u Štrpcima,
te Vas molim da preduzmete adekvatne radnje.

Gospodina Petrovića ne poznajem, niti sam upoznat sa njegovim mo-
tivima obraćanja Komisiji. Volio bih da uz Vašu pomoć stupim u kontakt
sa njime, kako bi se, saglasno Zakonu, došlo do određenih saznanja. Uko-
liko smatrate da je moje prisustvo razgovorima sa gospodinom Petrovićem
nepotrebno, molim Vas da me o tome obavjestite do utorka, 12.03.1996.
god. U suprotnom ću sam preuzeti korake ka uspostavljanju kontakta sa
gospodinom Petrovićem.

Uz srdačne pozdrave,

Dragiša Burzan,
Predsjednik Komisije

61156 Z TTG
17818 DSP
23/0012
DESPOTOVAC 40/39 05 15.06

05 16004

VLADA CRNA GORE
SKUPSTINA CRNE GORE DRAGISA PURSAN
/81000/ PODGORICA

SVE STO VAS INTERESUJE U VEZI VOZA U STRPCU JAVITE SE
DESNOJ RUCI MILANA LUKICA DUSANU PETROVICU LICNI KONTAKT
PREKO PTT DO 18.00H
PETROVIC DUSKO ULICA RUDNICKA 40
DESPOTOVAC

CSL /81000/ 18.00 40

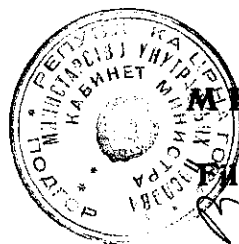
Република Црна Гора
МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА
КАБИНЕТ МИНИСТРА
01 Број 522/2
Подгорица, 13-03-1996 год.

SKUPŠTINA REPUBLIKE CRNE GORE

- Komisiji za prikupljanje informacija o
otmici putnika u Štrpcima-
- Predsjedniku Burzanu-

PODGORICA

U vezi Vašeg dopisa od 8.03.1996.godine, obavještavam Vas da je dat nalog da se izvrše povjere i pronadje lice sa prezentiranim podacima, kako bi se od njega uzela izjava na okolnosti otmice putnika iz voza u Štrpcima.

MINISTAR

Filip Vujanović

Polazeći od od ustavnog načela o privrženosti ravnopravnoj saradnji sa drugim narodima i državama, kao i aktuelnim evropskim i evroatlanskim integracijama;

Iskazujući bezrezervnu riješenost da odnose sa drugim državama i, naročito, susjedima gradi na principima dobrosusjedstva, miroljubivosti i saradnje;

U cilju stvaranja uslova za pomirenje i trajni mir i stabilnost u regionu;

Potvrđujući opredjeljenja iz Rezolucije o ispunjavanju obaveza Crne Gore u okviru Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, od 27. decembra 2007. godine;

Odlučna da ukupni razvoj društva i države temelji na principima pravde, pravičnosti i ravnopravnosti građana svih vjera i nacija;

Imajući u vidu činjenicu da samo objektivna spoznaja prošlosti može biti osnov prosperitetnije budućnosti;

Skupština Crne Gore 24. saziva, na trećoj sjednici prvog redovnog zasjedanja u 2009. godini, dana 9 .jula 2009. godine, donijela je

D E K L A R A C I J U O PRIHVATANJU REZOLUCIJE EVROPSKOG PARLAMENTA O SREBRENICI

Skupština Crne Gore i ovim povodom najoštrije osuđuje zločin počinjen nad preko 8000 civila u Srebrenici u periodu između 11. i 19. jula 1995. godine, kao i sva druga zlodjela počinjena tokom sukoba 1991 - 2001. godine na prostorima bivše SFRJ.

Skupština, takođe, uprkos činjenici da je u Crnoj Gori, uz sve nesumnjive zablude i greške, i tokom posljednje jugoslovenske ratne drame ipak sačuvan kontakt sa pozitivnim primjerima ovdašnje tradicije suživota ljudi i naroda, ocjenjuje da ima razloga za još odlučnije suočavanje sa istinom o događajima iz ovog perioda.

Skupština, stoga, uz maksimalno uvažavanje već pokrenutih istražnih i sudskih procesa o jednom broju slučajeva, poziva sudske i druge nadležne organe, Vladu Crne Gore da, shodno obavezi konstituisanoj Rezolucijom Skupštine Crne Gore o ispunjavanju obaveza u okviru Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju EU (od 27. decembra 2007. godine), stvore sve odgovarajuće formalno-pravne, organizacione i druge neophodne pretpostavke za još odlučnije suočavanje i afirmaciju istine o svim zlodjelima iz perioda 1991 - 2001. godine, na bilo koji način vezanim za Crnu Goru.

Skupština, u tom smislu, poziva sve državne institucije, organe i njihove predstavnike, kao i sva druga pravna i fizička lica da učine dostupnom raspoloživu dokumentaciju i informacije, te da i na svaki drugi mogući način, u okviru sopstvenih nadležnosti, doprinesu utvrđivanju činjenica o ovim događajima.

Skupština Crne Gore, u tom kontekstu, pozdravlja i odluku Skupštine Glavnog grada - Podgorice o donošenju Programa podizanja spomen obilježja na teritoriji Glavnog grada u 2009. godini, a kojim se, između ostalog, predviđa proglašenje i odgovarajuće uređenje Parka „Pobrežje“ u spomen park civilnim žrtvama ratova vođenih na prostorima bivše Jugoslavije u periodu 1991 - 2001. godine i, posebno, žrtvama zločina iz tog perioda, na bilo koji način vezanim za Crnu Goru.

Konačno, Skupština Crne Gore očekuje da će i susjedne države na primjeren način osuditi zločine počinjene na svojim teritorijama i drugdje od strane svojih državljana i dati puni doprinos rasvjetljavanju istih i kažnjavanju počinitelaca.

Deklaraciju objaviti u „Službenom listu Crne Gore“.

SU-SK Broj 01-508/9
Podgorica, 9. jula 2009. godine

SKUPŠTINA CRNE GORE 24. SAZIVA

